

การสนทนา ครั้งใหญ่

คู่มือในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง
ต่อผู้หญิงในสื่อและโดยสื่อ

GENDER
EQUALITY

한국양성평등교육진흥원
KOREAN INSTITUTE FOR GENDER EQUALITY
PROMOTION AND EDUCATION

ผู้เขียน :

Dina Deligiorgis ร่วมกับ Manal Benkirane (UN Women) เตรียมร่างโดย Vanessa Born (DIV VIC,ออสเตรเลีย), Sarah Green (พันธมิตรต่อต้านความรุนแรงในสตรี สหราชอาณาจักร) และ Fiona Vera-Gray (มหาวิทยาลัยเคอร์รี่) เสนอข้อมูลโดย Kalliope Mingeirou (UN Women)

ที่ปรึกษาด้านเทคนิค :

Mirta Lourenço แผนกการสื่อสารและสารสนเทศ องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก)

บรรณาธิการ :

Josephine Casserly ที่ปรึกษาด้านสิทธิและการกำกับดูแล BBC Media Action
Will Taylor ที่ปรึกษาอาวุโสด้านสิทธิและการกำกับดูแล BBC Media Action
Karen Boyle ศาสตราจารย์ด้านการสื่อสารมวลชนเรื่องสตรีนิยม การสื่อสารและวัฒนธรรมสื่อ มหาวิทยาลัยเซนต์ลิง สกอตแลนด์
Marai Larasi, IMKAAN
Carla Moore ผู้บรรยายวิชาเพศสถานะและพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส
Shawna-Kae Burns ผู้บรรยายวิชาเพศสถานะและพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส
Gabrielle Henderson, UN Women
Philippe Lust-Bianchi, UN Women
Juncal Plazaola Castano, UN Women
Oisika Chakrabarti, UN Women
Montira Narkvichien, UN Women
Vanissa Limkriangkrai, UN Women

บรรณาธิการสนับสนุน :

Mallorie Bronfman-Thomas, UN Women

ขอขอบคุณรัฐบาลออสเตรเลียเป็นอย่างดีสำหรับการสนับสนุนคู่มือเล่มนี้ และขอขอบคุณสถาบันส่งเสริมและศึกษาด้านความเท่าเทียมทางเพศเกาหลี (Korean Institute for Gender Equality Promotion and Education) เป็นอย่างยิ่งในการจัดทำเอกสารฉบับภาษาเขมร ภาษาเกาหลี ภาษาไทยและภาษาเวียดนาม ทั้งนี้ เอกสารฉบับนี้เป็นผลงานแปลที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันส่งเสริมและศึกษาด้านความเท่าเทียมทางเพศเกาหลี ดังนั้น ความผิดพลาดหรือการตีความผิดใด ๆ ในการแปลจะไม่ใช้ความรับผิดชอบของยูเนสโกและ UN Women

จัดพิมพ์โดย องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และ UN Women ตามที่อยู่ด้านล่าง

UNESCO , 7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

UN Women, 220 East 42nd St, New York, NY 10017, USA

© UNESCO and UN Women, 2019

ISBN: 978-92-9223-685-4

เอกสารฉบับนี้สามารถเข้าถึงในรูปแบบเปิด (Open Access) ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ ด้วยเงื่อนไขไม่ใช้เพื่อการค้า 3.0 IGO หรือ CCBY SA 3.0 IGO (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>) ในการใช้เนื้อหาของเอกสารฉบับนี้ ผู้ใช้ยอมรับที่จะผูกพันตามเงื่อนไขการใช้งานของคลังเอกสารแบบเปิดของยูเนสโก (UNESCO Open Access Repository) (www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en), เว็บไซต์ UNESCO, ศูนย์สาธิตความรู้เพื่อหยุดความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและสตรี (<http://endvawnow.org>) และเว็บไซต์ UN Women และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด การจัดทำและนำเสนอข้อมูลในเอกสารฉบับนี้มีได้สะท้อนความคิดเห็นใด ๆ ของยูเนสโกด้านสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมืองหรืออาณาบริเวณ หรือของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการปกป้องคุ้มครองแดนหรือขอบเขตที่ผู้จัดทำ

ความคิดและความคิดเห็นที่แสดงในเอกสารฉบับนี้มาจากผู้เขียน อาจไม่ได้หมายรวมถึงความคิดเห็นของสหประชาชาติ รวมถึงยูเนสโกหรือ UN Women หรือแม้กระทั่งของรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ

Inc. Dammsavage Inc.

การสนทนา ครั้งใหญ่

คู่มือในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง
ต่อผู้หญิงในสื่อและโดยสื่อ

GENDER
EQUALITY

한국양성평등교육진흥원
KOREAN INSTITUTE FOR GENDER EQUALITY
PROMOTION AND EDUCATION

FOREWORD

ความรุนแรงต่อผู้หญิงยังคงเป็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่ใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน ผู้หญิงหนึ่งในสามคนจะต้องเผชิญกับความรุนแรงด้านร่างกายหรือทางเพศบางรูปแบบ (ที่ไม่ใช่การล่วงละเมิดทางเพศ) ในช่วงชีวิต แผนปฏิบัติการปฏิญญาปักกิ่ง (Beijing Platform for Action) พิมพ์เขียวสากลว่าด้วยการบรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศซึ่งมีมาเกือบ 25 ปีได้เตือนให้เราตระหนักว่ายังมีภารกิจอีกมากที่ต้องดำเนินการเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของภาวะนี้ นอกจากนี้แล้ว ยังทำให้เราตระหนักถึงความสำคัญของสื่อต่อวาระนี้ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ สิ่งพิมพ์และโซเชียลมีเดียรายล้อมอยู่รอบตัวเราทุกวันเพื่อให้ข้อมูล ความบันเทิงและเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้กับเรา แพลตฟอร์มเหล่านี้และเนื้อหาที่นำเสนอออกมาได้นำเสนอทั้งความท้าทายที่ไร้ขีดจำกัดและโอกาสอันเหลือเชื่อสำหรับการบรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศและการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง

บรรทัดฐานทางสังคมที่มีการเลือกปฏิบัตินำไปสู่ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงอยู่บ่อยครั้ง ด้วยภาพเหมารวมเกี่ยวกับผู้ชายและผู้หญิง ไม่เพียงแต่ตามเพศสภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอัตลักษณ์ส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น เชื้อชาติ ภาษาที่ใช้ ความพิการ และสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ในขณะที่เดียวกัน สื่อก็มีส่วนร่วมอย่างมากในการเปิดจินตนาการของเรา แสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย และยึดถือค่านิยมที่สร้างโลกแห่งความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันมากขึ้นและเกิดความสามัคคีมากขึ้น และนี่คือพลังที่เราแสวงหาเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และให้การสนับสนุน

องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (ซึ่งต่อไปในเอกสารนี้จะเรียกว่า UN Women) และ ยูเนสโกมีความยินดีที่ได้ร่วมมือกันจัดทำคู่มือเล่มนี้ขึ้น ซึ่งเป็นหนึ่งในชุดคู่มือที่ได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการนำกรอบแนวคิดเพื่อสนับสนุนปฏิบัติการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง (UN Women, UNDP, UNESCO, UNFPA, OHCHR และ WHO, 2015) ไปใช้ โดยมีคำแนะนำ เครื่องมือและแนวทางปฏิบัติตามพันธสัญญาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สำหรับผู้รับผิดชอบหน้าที่นี้และภายในสื่อ เรามีความตั้งใจที่จะให้หนังสือคู่มือนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการเร่งให้เกิดความก้าวหน้าด้านความเท่าเทียมกันทางเพศในระบบและโครงสร้างขององค์กร เราหวังว่าจะมีการนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีประโยชน์เหล่านี้ไปใช้เพื่อส่งเสริมคุณค่าของความหลากหลาย ความเท่าเทียมและการไม่ใช้ความรุนแรงในเนื้อหาที่สื่อผลิตขึ้น

Åsa Regnér
ผู้ช่วยเลขาธิการ
รองผู้อำนวยการใหญ่
UN Women

Moez Chakchouk
ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่
ด้านการสื่อสารและสารสนเทศ
ยูเนสโก

สารบัญ

คำสำคัญและแนวคิด 1

1 บทนำ 3

1.1 ทำไมการทำงานกับสื่อจึงสำคัญ 3

1.2 วิธีการมีส่วนร่วมกับสื่อมีอะไรบ้าง 4

2 กรอบการทำงานระดับภูมิภาคและนานาชาติ 5

2.1 กรอบสิทธิมนุษยชน 5

2.2 เครื่องมือด้านนโยบาย 7

3 หลักการและแนวทาง 9

3.1 การยึดมั่นในจริยธรรมและความปลอดภัย 9

3.2 การไม่ใช้อคติทางสังคมและวัฒนธรรม 9

3.3 การรักษาสหสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐานมุมมองด้านความเท่าเทียมทางเพศ 9

3.4 การยอมรับเรื่องอำนาจทับซ้อน 10

3.5 การผลักดันให้มีตัวแทน 10

3.6 การวางแผนเพื่อเพิ่มความช่วยเหลือผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง 10

3.7 เป้าหมายที่จะทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสากล (หลักการ ROAM-X) 11

4 การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่พร้อมใช้งาน 12

4.1 กรอบการกำกับดูแล 12

4.2 การวิจัยและติดตามผล 16

4.3 การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ 20

4.4 เครือข่าย 27

4.5 รางวัลและการเป็นที่ยอมรับ 32

5 แนวทางการส่งเสริมสถาบันในเชิงบวก 34

5.1 การร่างแผนและการประเมิน 34

5.2 ความเท่าเทียมกันทางเพศ 36

5.3 นโยบาย ระเบียบปฏิบัติและจรรยาบรรณ 38

5.4 การฝึกอบรม 46

5.5 ความปลอดภัยของนักข่าวหญิง 47

6 การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม 53

6.1 จุดเริ่มต้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม 58

6.2 การจัดกรอบและการสื่อสารในเนื้อหาสื่อ 60

6.3 สร้างโอกาสด้วยคอนเทนต์สื่อ 63

6.3.1 ข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน 63

6.3.2 โฆษณา 68

6.3.3 สื่อบันเทิงและสร้างสรรค์ 70

6.3.4 โซเชียลมีเดียกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 77

6.4 การรณรงค์ 81

6.5 การขับเคลื่อนชุมชน 83

ภาคผนวก ปฏิบัติการที่จำเป็น 10 ประการ 86

บรรณานุกรม

คำสำคัญและแนวคิด

เพศ : คุณลักษณะทางสังคมและโอกาสอันเนื่องมาจากการเป็นเพศชายและเพศหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงด้วยกัน และระหว่างผู้ชายด้วยกัน คุณลักษณะ โอกาสและความสัมพันธ์เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นทางสังคมและเรียนรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมตามบริบทหรือเวลาและเปลี่ยนแปลงได้ (UN Women, 2015)

ความหลากหลายทางเพศ : ในบริบทของชุดเครื่องมือนี้หมายถึง บทบาททางเพศ การแสดงออกหรือพฤติกรรมที่แตกต่างจากบรรทัดฐานทางเพศแบบดั้งเดิม ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอาจนิยามตัวเองว่าแตกต่าง และประพฤติตัวในรูปแบบที่โดยทั่วไปแล้วอาจไม่สอดคล้องกับเพศสภาพของตนเอง

ความเท่าเทียมกันทางเพศ : แนวคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศใดหรือมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบใดล้วนแล้วแต่มีความเท่าเทียมกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ และมีอิสระที่จะพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล ประกอบอาชีพและตัดสินใจเลือกโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ และมีข้อจำกัดซึ่งกำหนดโดยภาพเหมารวม บทบาททางเพศที่เข้มงวดและอคติ

ความเหลื่อมล้ำทางเพศ : บรรทัดฐานทางเพศ บทบาท วิธีปฏิบัติทางวัฒนธรรม นโยบายและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ตลอดจนแนวปฏิบัติเชิงสถาบันที่เอื้อต่อและขยายความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย ความไม่เท่าเทียมกันนี้ส่งผลเสียต่อผู้หญิงในแทบทุกด้านของชีวิตในทุกสังคม

การบูรณาการประเด็นทางเพศ : กระบวนการประเมินผลกระทบต่อผู้หญิงและผู้ชายในการดำเนินการตามแผนใด ๆ รวมไปถึงกฎหมาย นโยบายหรือโครงการในทุกขอบเขตและทุกระดับเป็นกลยุทธ์ในการทำให้ความต้องการและประสบการณ์ของผู้หญิง

และผู้ชายกลายเป็นมิติที่สำคัญของการออกแบบ การนำไปใช้ การติดตามและการประเมินนโยบายและแผนงานในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมทั้งหมด เพื่อให้ผู้หญิงและผู้ชายได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันและไม่เกิดความไม่เท่าเทียมกัน โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการบรรลุความเท่าเทียมกันทางเพศ (UNICEF, UNFPA, UNDP, UN Women, 1997)

การเหมารวมทางเพศ : มุมมองทั่วไปหรือความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือลักษณะที่ผู้หญิงและผู้ชายเป็น หรือควรจะเป็นไปตามนั้น หรือบทบาทที่ควรกระทำหรือควรแสดงออก (OHCHR)

อำนาจทับซ้อน : แนวคิดสำคัญเพื่อทำความเข้าใจผลลัพธ์เชิงโครงสร้างและเชิงพลวัต ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเลือกปฏิบัติสองรูปแบบขึ้นไป หรือระบบการอยู่ได้บังคับบัญชาทับซ้อนกันอยู่ โดยเน้นถึงลักษณะที่การเหยียดเชื้อชาติ พิตาธิปไตย การเสียเปรียบทางเศรษฐกิจและระบบการเลือกปฏิบัติอื่น ๆ มีส่วนทำให้เกิดแกนของความไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งก่อให้เกิดสถานภาพของหญิงและชาย เชื้อชาติและกลุ่มอื่น ๆ ตามมา ยิ่งไปกว่านั้น ยังหมายถึงรวมถึงการที่กฎหมายและนโยบายเฉพาะไปสร้างภาวะที่มากับแกนที่ทับซ้อนเหล่านี้ ซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างพลวัตของการลดอำนาจ (UN, 2000)

สื่อ : หมายถึง สถาบันการสื่อสารต่าง ๆ (ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ เสียง ภาพและออนไลน์) ที่ผลิตและเผยแพร่ข้อมูล ความคิดหรือข้อความที่เกี่ยวข้อง เช่น ข่าวสาร บันเทิงและ/หรือโฆษณา ไม่ควรนำการอ้างอิงถึง “สื่อ” ในเอกสารฉบับนี้ไปใช้เป็นข้อมูลทั่วไปเพื่อกล่าวถึงสถาบันสื่อแต่ละแห่งหรือทุกแห่ง

การป้องกัน : หมายถึง การหยุดยั้งก่อนที่การล่วงละเมิดจะเกิดขึ้น และยุติไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก จุดเน้นของชุดเครื่องมือนี้อยู่ที่การป้องกันความรุนแรง โดยกำหนดเป้าหมายตามบรรทัดฐาน แนวปฏิบัติ และโครงสร้างทางสังคมที่สนับสนุนหรือรับรองความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การป้องกันจำเป็นต้องมีการแทรกแซงที่พึ่งพาซึ่งกันและกันและเสริมกำลังซึ่งกันและกันซึ่งมาพร้อมกับการให้ความช่วยเหลือผู้รอดชีวิตและความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิด

บรรทัดฐานทางสังคม : บรรทัดฐานคือโครงสร้างทางสังคม เป็นความเชื่อที่มีอยู่ร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติ (สิ่งที่เป็นปกติ) และสิ่งที่คาดหวังจากสิ่งที่ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติภายในกลุ่ม (สิ่งที่เหมาะสม) โดยทั่วไปบรรทัดฐานทางสังคมจะคงอยู่ได้หรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับที่ยอมรับและ/หรือไม่ยอมรับทางสังคม (Heise, L. & Manji, K, 2016)

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง (VAWG) : หมายถึง “การกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นความรุนแรงทางเพศที่ส่งผลหรือมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอันตรายทางร่างกาย ทางเพศหรือจิตใจ หรือความทุกข์ทรมานต่อผู้หญิง (หรือเด็กผู้หญิง) รวมถึงการคุกคามจากการกระทำดังกล่าว การบีบบังคับหรือการลิดรอนเสรีภาพโดยพลการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในที่สาธารณะหรือในชีวิตส่วนตัว” ความรุนแรงดังกล่าวมักจะเป็นการกระทำต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเนื่องจากความเป็นผู้หญิงและเด็กหญิง ความรุนแรงดังกล่าวมีหลายรูปแบบ มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันและบางครั้งเกิดซ้ำ และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในอดีตระหว่างชายและหญิง (UN A/RES/48/104, 1993)

1. บทนำ

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง (VAWG) เป็นที่ตระหนักทั่วไปว่าเป็นหนึ่งในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นเป็นวงกว้างมากที่สุดทั่วโลก พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นทั้งสาเหตุและผลที่ตามมาของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความปลอดภัย ผลิตภาพ และความเป็นอยู่โดยรวมของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และไปขัดขวางการตระหนักถึงสิทธิของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงด้วย แม้จะมีความพยายามเพิ่มขึ้นในการแก้ไขปัญหา แต่อัตราของ VAWG ยังคงสูงอย่างน่าตกใจ ข้อมูลทั่วโลกแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงหนึ่งในสามเคยประสบกับความรุนแรงทางร่างกายและ/หรือทางเพศในช่วงหนึ่งของชีวิต โดยตัวเลขนี้สูงถึง 7 ใน 10 ในบางประเทศ (WHO, 2013) ความท้าทายหลักที่สุดยังคงอยู่ที่การมีทัศนคติ ความเชื่อ การปฏิบัติและพฤติกรรมในสังคมที่ทำให้เกิดแบบแผนเชิงลบในการเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมกันทางเพศซึ่งเป็นสาเหตุหลักของ VAWG และนี่เองที่ทำให้การจัดการกับความท้าทายนี้อยู่ที่หัวใจหลักของงานป้องกัน

UN Women ได้มือร่วมกับ ILO, OHCHR, UNDP, UNESCO, UNFPA, WHO และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนากรอบการป้องกันเป็นครั้งแรก (กรอบสหประชาชาติเพื่อสนับสนุนการดำเนินการเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง, 2015) โดยกรอบการป้องกันดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นหลักฐานที่เพิ่มมากขึ้นว่าจำเป็นต้องมีแนวทางที่ครอบคลุมในการป้องกัน ซึ่งประกอบไปด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมของปัจจัยต่าง ๆ และการเสริมแรงซึ่งกันและกันในทุกระดับของสังคม (ปัจเจกบุคคลเชิงสัมพันธ์ ชุมชนและสถาบัน) กรอบงานนี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงแนวทางปฏิบัติ ความเชื่อ ทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานในสังคมที่ขยายวงและยอมให้มีการละเมิด โดยระบุถึง “จุดเริ่มต้น” 11 ประการของการเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อป้องกัน VAWG ซึ่งรวมถึงโรงเรียน สถานที่ทำงาน องค์กรกีฬา สถาบันที่มีผู้ชายปกครององ บริการด้านสุขภาพ ความยุติธรรม ความปลอดภัยและการคมนาคม

1.1 ทำไมการทำงานกับสื่อจึงสำคัญ

สื่อถือได้ว่าเป็น “จุดเริ่มต้น” ที่สำคัญของงานป้องกัน VAWG ในระยะยาว เนื่องจากสามารถเข้าถึงมวลชนในวงกว้างรวมถึงความสามารถในการมีอิทธิพลและกำหนดรูปแบบความคิดและการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ในแง่หนึ่งสื่ออาจเสริมสร้างบรรทัดฐานทางสังคมที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติทางเพศ ความไม่เท่าเทียมและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงผ่านแบบแผนและ/หรือภาพลักษณ์ที่เป็นอันตราย ในขณะที่เดียวกัน สื่อยังทำหน้าที่จุดประกายให้กับประเด็นทางสังคมที่สำคัญ อันได้แก่ สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับขอบเขต สาเหตุและผลที่

ชนส่งภายในชุมชนในระดับรัฐบาลท้องถิ่น ระดับชาติและในสื่อ

คู่มือเล่มนี้เป็นแนวทางสำหรับ UN และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานร่วมกับองค์กรสื่อเพื่อพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศและป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง โดยมี 2 โดเมนหลักในการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ ได้แก่ การทำงานร่วมกับสื่อในฐานะหน่วยงานที่สามารถส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศจากภายใน และทำงานร่วมกับสื่อในฐานะช่องทางในการส่งเสริมคุณค่าของความหลากหลาย ความเท่าเทียมและการไม่เลือกปฏิบัติจากภายนอกผ่านเนื้อหาที่สื่อผลิตขึ้น คู่มือประกอบด้วยคำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นเพื่อเป็นแนวทาง ว่าด้วย :

- 1) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย
- 2) การส่งเสริมแนวทางเชิงบวกของสถาบัน
- 3) การมีส่วนร่วมกับสื่อเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม

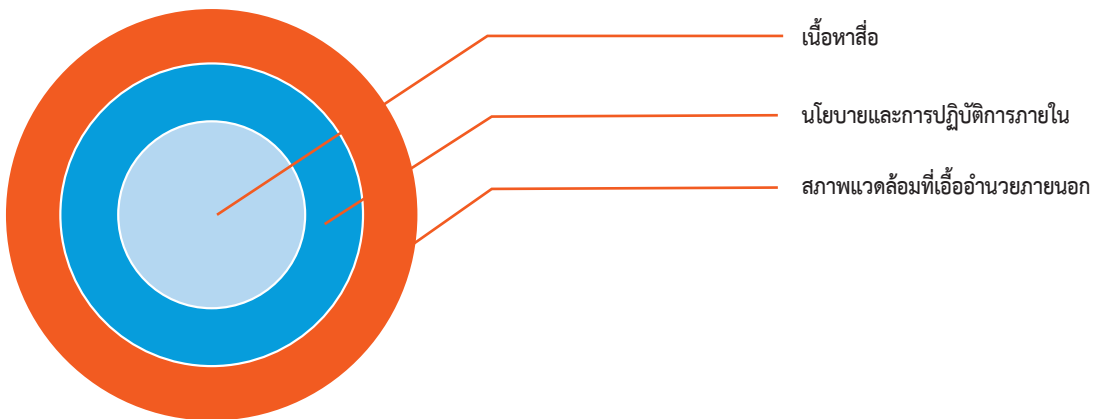
ตามมาของการละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ สื่อควรรับใช้เพื่อนำเสนอสังคมในมิติที่หลากหลายทั้งหมด แทนที่จะวาดขึ้นจากเรื่องเล่าเกี่ยวกับบทบาทและภาพลักษณ์ของทั้งชายและหญิงที่เป็นเพียงภาพเหมารวมแคบ ๆ เกี่ยวกับบทบาทและภาพลักษณ์ของชายและหญิงที่มาจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน สื่อยังสามารถเป็นกระบอกเสียงและเวทีเพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิงและสร้างให้เกิดประเด็นสำคัญในวาระทางการเมืองได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดียวกัน สื่อสามารถขยายขอบเขตของบรรทัดฐานทางสังคมที่สนับสนุนความรุนแรงซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติตามเพศ เชื้อชาติและอื่น ๆ ซึ่งบ่อนทำลายความเท่าเทียมทางเพศและเสรีภาพของผู้หญิงผ่านความรุนแรง เนื้อหาของสื่อเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงอาจส่งผลกระทบต่อผู้ชมในรูปแบบต่าง ๆ เนื้อหาเชิงลบที่สร้างขึ้นอาจส่งผลร้ายอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจนำไปสู่ผลร้ายแรง เริ่มจากการเกิดประเด็นด่าชวเตื่อน ไปจนถึงการเลียนแบบพฤติกรรมที่รุนแรงที่เรียกว่า เอฟเฟกต์ลอกเลียนแบบ (Toledo and Lagos, 2014) ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเนื้อหาที่พวกเขาผลิต และมีส่วนร่วมในการผลิตเนื้อหาที่ใสใจและมีจุดมุ่งหมายมากขึ้นเกี่ยวกับเพศ ความหลากหลายและการไม่ใช้ความรุนแรง

1.2 วิธีการมีส่วนร่วมกับสื่อมีอะไรบ้าง

สื่อมีความหลากหลายด้านโครงสร้าง (วิธีการก่อตั้งและดำเนินการ) รูปแบบ (สิ่งพิมพ์ เสียง ดิจิทัล ฯลฯ) และประเภทของเนื้อหา (ข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน บันเทิง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ฯลฯ) ลักษณะร่วมของสื่อคือ สื่อมักจะสะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติ ซึ่งแพร่หลายอยู่ในสังคมในโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหาที่ตนเองผลิตขึ้น และลักษณะร่วมอีกอย่างหนึ่งก็คือ กำลังความสามารถที่จะสื่อสารความคิดไปยังกลุ่มประชากรจำนวนมาก บริบทดังกล่าวนี้ทำให้เกิดโอกาสมากมายในด้านการผลักดันการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกต่อองค์กรสื่อเอง ตลอดจนเนื้อหาที่ผลิตและต่อผู้ชม

การทำงานกับสื่อในแง่นี้ จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างสามขอบเขตได้แก่ :

- การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในบรรทัดฐานเชิงโครงสร้างและสังคม เช่น การปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย (กรอบการกำกับดูแล) เพื่อจัดการกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำเร็จและความท้าทายของประเด็นดังกล่าว โดยการวิจัยและการติดตามการทำงาน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อและสารสนเทศสำหรับประชากร เพื่อช่วยให้รู้เท่าทันเนื้อหาที่สื่อนำเสนอได้ดีขึ้น และแสดงความชื่นชมยกย่องแนวทางปฏิบัติตามพันธสัญญา โดยการมอบรางวัลและการเชิดชูเกียรติ
- การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเชิงสถาบันในเชิงบวกทางด้านความเท่าเทียมทางเพศ เช่น ความพยายามในการสร้างความเท่าเทียมกันของชายและหญิงในหมู่พนักงานและในการตัดสินใจ การฝึกอบรมเรื่องเพศ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และการเสริมสร้างนโยบายเกี่ยวกับเพศ (การล่วงละเมิดทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว ความสมดุลในชีวิตการทำงาน ความปลอดภัยของนักข่าว) และนโยบายเกี่ยวกับการปรับแก้เนื้อหาและเผยแพร่
- การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมโดยการพูดถึงเนื้อหาที่เหมาะสมเกี่ยวกับเพศสถานะว่าเป็นการเลือกปฏิบัติและขาดความเข้าใจถึงต้นตอของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และหาโอกาสในการเป็นพันธมิตรสื่อสารเอื้อสังคม แคมเปญเป้าหมาย และโครงการส่งเสริมค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค การเคารพในความหลากหลายและการไม่ใช้ความรุนแรง

2. กรอบการทำงานระดับภูมิภาค

และนานาชาติ

2.1 กรอบสิทธิมนุษยชน

กรอบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคมุ่งเน้นความสำคัญของสื่อในการยกระดับความเสมอภาคทางเพศและการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง รวมถึงการจัดความรุนแรงอย่างเป็นระบบ

อนุสัญญาว่าด้วยการยุติการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ มีมติคำแนะนำ 19 (1992), 23 (สมัยที่ 16, 1997) และ 35 (2017) เรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ คุ้มครองและดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสื่อมวลชนเคารพและส่งเสริมการเคารพผู้หญิงโดย :

- สนับสนุนให้มีการสร้างหรือยกระดับกลไกการกำกับดูแลตนเองโดยสื่อ ตลอดจนสื่อออนไลน์หรือโซเชี่ยลมีเดีย โดยมุ่งเป้าไปที่การจัดภาพเหมารวมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและผู้ชายหรือผู้หญิงกลุ่มเฉพาะ (เช่น นักปกป้องสิทธิมนุษยชน) และจัดการกับความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงที่เกิดขึ้นจากบริการและแพลตฟอร์มของสื่อ
- สร้างแนวทางในการรายงานข่าวที่เหมาะสมเกี่ยวกับคดีความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง
- สร้างและ/หรือเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการตรวจสอบหรือพิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสื่อใด ๆ ที่แสดงภาพหรือเนื้อหาที่เป็นการเหยียดเพศ หรือต่อต้านหรือดูหมิ่นผู้หญิงหรือส่งเสริมความเป็นชายที่มีลักษณะความรุนแรง และ
- สร้างระบบเพื่อรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับจำนวนข้อร้องเรียนด้านความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ รวมถึงความรุนแรงที่มีเทคโนโลยีที่เป็นสื่อกลางอย่างสม่ำเสมอ

แผนปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing Platform for Action, 1995) เห็นความสำคัญของศักยภาพของสื่อที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งในการมีส่วนร่วมอย่างมากต่อความก้าวหน้าของผู้หญิง มีการวางประเด็นยุทธศาสตร์ 2 ประเด็นที่ยังคงค้างถึงมากในปัจจุบันเนื่องจากมีความคืบหน้าล่าช้า :

- เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงของผู้หญิงในการแสดงออกและการตัดสินใจในและผ่านสื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ ๆ และ
- เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีความสมดุลและไม่ตายตัวในสื่อ

แผนปฏิบัติการมองการณ์ไกลที่จะรวมเอาประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) เข้ามาไว้ด้วย ทั้งด้านบทบาทในการอำนวยความสะดวกด้านเครือข่ายการสื่อสารทั่วโลกข้ามประเทศ และด้านกระหนาบนโยบายสาธารณะ ทศนคติและพฤติกรรมส่วนตัว

อนุสัญญาของสภายุโรปว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามความรุนแรงต่อผู้หญิงและความรุนแรงในครอบครัว (อนุสัญญาอิสตันบูล มาตรา 17, 2011) ซึ่งได้รับการรับรองในยุโรป แต่เปิดกว้างให้ลงนามได้ทุกประเทศทั่วโลกกำหนดให้รัฐภาคีต้อง : สนับสนุนให้ภาคเอกชน ภาค ICT และสื่อมีส่วนร่วมในการดำเนินการและการดำเนินนโยบายอย่างใกล้ชิด และกำหนดแนวทางและมาตรฐานการกำกับดูแลตนเองเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเพื่อให้เกียรติ ด้วยความเคารพในเสรีภาพในการแสดงออกและความเป็นอิสระ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชน ทักษะของเด็ก ผู้ปกครองและนักการศึกษา ในการจัดการกับสภาพแวดล้อมสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งทำให้เข้าถึงเนื้อหาที่เสื่อมเสียในลักษณะทางเพศหรือความรุนแรงซึ่งอาจเป็นอันตราย

ในระดับภูมิภาค **อนุสัญญาระหว่างอเมริกาว่าด้วยการป้องกัน การ
ลงโทษและการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง** (Belem do Para, Article
8, 1994) ซึ่งนำมาใช้ในละตินอเมริกากำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนิน
มาตรการเฉพาะอย่างต่อเนื่อง รวมถึงโครงการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้สื่อ
พัฒนาแนวทางของสื่อที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การขจัดความรุนแรงต่อ
ผู้หญิงในทุกรูปแบบ และเพื่อเพิ่มความเคารพในศักดิ์ศรีของผู้หญิง **พิธี
สารกฎบัตรแอฟริกันว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิของประชาชน
เกี่ยวกับสิทธิสตรีในแอฟริกา** (พิธีสารมาปูโตมาตรา 12, 2003) ซึ่ง
รับรองในแอฟริกา กำหนดให้รัฐภาคีดำเนินทุกมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ

ขจัดภาพเหมารวมทั้งหมดในตำราเรียน ภาษาและสื่อที่แสดงถึงการ
เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ **แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคอาเซียน
ว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี** ประกอบด้วย “การออกแบบ
ดำเนินการและประเมินผล การรณรงค์เพื่อสร้างการรับรู้อย่างใส่ใจตาม
บริบทเฉพาะและวัฒนธรรม สู่การเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม
ไปสู่การไม่ใช้ความรุนแรงและการให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ด้วยการใช้อีสื่อและช่องทางการสื่อสารที่มุ่งเน้นบุคคลที่มีอยู่
อย่างมีประสิทธิภาพ (อาเซียน, 2015)”

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ (SDGs) เป็นแผนร่วมกันทั่วโลกในการสร้างโลกที่ดีขึ้นเพื่อคนและโลกที่เราอยู่ให้สำเร็จภายในปี
2030 ทุกประเทศสมาชิกของสหประชาชาติรับรอง SDGs ในปี 2015 ในฐานะข้อเรียกร้องให้ทุกประเทศไม่ว่าจะยากจน มั่งคั่ง หรือรายได้ได้
ปานกลางดำเนินการ เพื่อส่งเสริมความมั่งคั่งไปพร้อมกับการปกป้องสิ่งแวดล้อม ภายในเป้าหมายเหล่านี้มีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขจัด
การคุกคาม การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยมองว่าเป็นประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนและเป็นอุปสรรคต่อ
สันติภาพและการพัฒนา เป้าหมายดังกล่าวใช้กับทั้งในพื้นที่สาธารณะและส่วนตัวในทุกบริบท ดังต่อไปนี้ :

- ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนในทุกที่ (5.1)
- ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนในพื้นที่สาธารณะและส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์
ทางเพศและอื่น ๆ (5.2)
- ขจัดการกระทำที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก การแต่งงานเร็วเกินไปและการบังคับให้แต่งงานและการขลิบอวัยวะเพศ
หญิง (5.3)
- ให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจและ
สาธารณะอย่างเท่าเทียมกัน (5.5)
- เพิ่มศักยภาพการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง (5.B)
- ใช้นโยบายที่ดีและสร้างความแข็งแกร่งให้กฎหมายที่บังคับใช้เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิง
และเด็กผู้หญิงทุกคนในทุกระดับ (5.C)
- จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะที่ปลอดภัยภายในปี 2030 ครอบคลุมและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงโดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก
ผู้สูงอายุและคนพิการ (11.7)
- ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญ (16.1)
- ยุติการล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ การค้ามนุษย์และความรุนแรงทุกรูปแบบต่อเด็ก และการทรมานเด็ก (16.2)
- รับรองการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนและปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามกฎหมายของประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศ (16.10)
- ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (16.B)

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <https://sustainabledevelopment.un.org/>

ข้อเสนอแนะของสภายุโรปว่าด้วยการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง (2002/5) ระบุว่ารัฐสมาชิกควร : รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงประเภทต่าง ๆ และผลกระทบต่อผู้เสียหาย รวมถึงข้อมูลเชิงสถิติแบบบูรณาการที่เหมาะสมแก่สาธารณชนทั่วไป โดยใช้สื่อที่มีอยู่ทั้งหมด (สื่อวิทยุและโทรทัศน์ ฯลฯ) ; สนับสนุนให้สื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้หญิงและผู้ชายที่ไม่ตายตัวบนพื้นฐานของการเคารพในตัวตนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเพื่อหลีกเลี่ยงรายการที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงและเพศ เกณฑ์เหล่านี้ควรถูกนำมาพิจารณาใช้กับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ เท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้สื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ข้อมูลเพื่อแจ้งเตือนประชาชนทั่วไปถึงความรุนแรงต่อผู้หญิง อบรมความรู้ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและแจ้งเตือนถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากรายการที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงและเพศ จรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อ ซึ่งคำนึงถึงประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยอ้างอิงจากองค์กรเฝ้าระวังสื่อที่มีอยู่หรือที่จะจัดตั้งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการรวมภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและการกีดกันทางเพศเข้าด้วยกัน

2.2 เครื่องมือด้านนโยบาย

นอกจากนี้ยังมีการกำหนดมาตรการด้านนโยบายและกลไกพิเศษเพื่อจัดการกับสื่อและความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มติของสมัชชาใหญ่ มติของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน รายงานและข้อเสนอแนะของผู้รายงานพิเศษเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง สาเหตุและผลกระทบ ตลอดจนเอกสารรายงานผลการประชุมของคณะกรรมการสถานภาพสตรี และคณะกรรมการประชุมสุดยอดสังคมสารสนเทศและบรอดแบนด์

มติของสมัชชาและคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

มีการนำมติสมัชชาและคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนมาใช้ โดยอ้างถึงบทบาทของสื่อในการจัดภาพเหมารวมทางเพศและส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ การเสริมสร้างอำนาจให้กับผู้หญิงและการได้รับสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่

มติเหล่านี้ยังมีคำแนะนำที่ตรงเป้าหมายมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยของนักข่าวและความรุนแรงต่อผู้หญิงที่กระทำโดย ICTs¹ ด้วย

ผู้เสนอรายงานพิเศษเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง สาเหตุและผลกระทบ

ผู้เสนอรายงานพิเศษได้เน้นย้ำในรายงานต่าง ๆ ถึงบทบาทที่สำคัญของสื่ออันประกอบด้วย การติดตามและรายงานกรณีความรุนแรงทางเพศ เพื่อสร้างวาทกรรมได้กลับ “การตีความแบบครอบงำทางวัฒนธรรม” และเปลี่ยนค่านิยมสถาบันและโครงสร้างอำนาจที่เลือกปฏิบัติ โดยอาศัยการแสดงภาพที่ไม่ลำเอียงทางวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันของผู้หญิงที่ไม่ตายตัว (เช่น ผู้ที่มีความพิการ) เพื่อเปลี่ยนการรับรู้เชิงลบ ขจัดทางเลือกปฏิบัติและยุติความรุนแรง ผู้รายงานพิเศษยังจัดทำรายงานเกี่ยวกับ ICT ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยเฉพาะ (2018) โดยมีคำแนะนำต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ (HRC, 2018)

แพลิตฟอร์มระดับโลกอื่น ๆ

คณะกรรมการสถานภาพสตรีระบุถึงความสำคัญของสื่อและ ICT ไว้ในเอกสารรายงานการประชุมและข้อสรุปมติจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงสมัยประชุมที่ 55 ว่าด้วยการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการศึกษา การฝึกอบรมและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2011) และสมัยประชุมที่ 57 ว่าด้วยการจัดและการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกรูปแบบ (2013) เป็นต้น คณะกรรมาธิการยังมีมติในการหารือเกี่ยวกับสื่อและ ICT ในสมัยประชุมที่ 62 (CSW, 2018) ด้วย ในสมัยประชุมนี้มีการนำเสนอเอกสารแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้ ซึ่งต่อมาได้รวบรวมเป็นสิ่งพิมพ์ของยูเนสโกในหัวข้อ “การกำหนดวาระทางเพศก่อนนโยบายการสื่อสาร : ข้อเสนอใหม่จากพันธมิตรนานาชาติด้านสื่อและเพศ”

1 ดูตัวอย่างได้ที่ : General Assembly Resolutions 70/162, 71/170, 69/147, 67/144, 65/187, 63/155, S-23-3 และ Human Rights Council Resolutions 35/10, 32/17, 32/19, 29/14, 26/15, 23/25, 17/11, 14/12, 32/13, 33/2

มติรัฐสภายุโรปว่าด้วยความเท่าเทียมทางเพศในภาคสื่อภายในสหภาพยุโรป

รับรองเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2018

มติซึ่งรับรองโดยรัฐสภายุโรปนี้เป็นพื้นฐานและคำแนะนำเพื่อแก้ไขปัญหาความเท่าเทียมทางเพศในการสื่อสารด้วยภาพและเสียง การสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีและแบบดิจิทัล ประกอบด้วยประเด็นที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ การมีส่วนร่วมและการตัดสินใจ ค่าจ้างที่เท่าเทียมกันและความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน ความปลอดภัยของนักข่าว การล่วงละเมิดทางเพศ การมองเพศแบบเหมารวม ประสบการณ์ของผู้หญิงในการเข้าถึง ใช้งาน และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเพศสถานะโดยใช้เทคโนโลยี บทบาทของกฎหมาย หน่วยงานกำกับดูแลและองค์กรสตรี ตลอดจนความสำคัญของวิจัยและการติดตามผล รวมถึงประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางเพศในสื่อ

รายละเอียดเพิ่มเติม ดูได้ที่ : http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2F%2FEP%2F%2FTEXT%2FBREP-ORT%2BA8-2018-0031%2B0%2BDOC%2BXML%2BV0%2F%2FEN&language=EN#_part1_ref2

รายงานผลการประชุมสุดยอดสังคมสารสนเทศ+10 เพื่อติดตามการทำงานของ WSIS และวิสัยทัศน์ของ WSIS+10 หลังปี 2015 สำหรับ WSIS Beyond 2015 เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศ ICT และสื่อรูปแบบใหม่ ๆ ได้มีการรวมเอาประเด็นทางเพศที่เป็นกระแสหลักในทุกสายปฏิบัติการของ WSIS เพื่อให้มั่นใจว่าประเด็นเกี่ยวกับเพศจะดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง ขจัดการเลือกปฏิบัติและมีส่วนช่วยในการยุติความรุนแรงและการล่วงละเมิด (ITU, 2014) ในปี 2013

คณะกรรมการการบรรดแบนด์ได้รับรองเป้าหมายการสนับสนุน โดยเรียกร้องให้มีความเท่าเทียมกันทางเพศในการเข้าถึงบรรดแบนด์ภายในปี 2020 และจัดทำเอกสารอภิปรายเกี่ยวกับการต่อสู้กับความรุนแรงออนไลน์ต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง²

2 ดู http://www.itu.int/net/pressoffice/press_releases/2013/08.aspx#. VCRq_PldUrZ และ <https://www.broadbandcommission.org/Documents/publications/bb-wg-genderreport2015-highlights.pdf>

3. หลักการและแนวทาง

หลักการด้านล่างนี้เป็นปรัชญาทั่วไปเพื่อชี้แจงองค์กรและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคคลที่เคยมีประสบการณ์หรือพบเห็นการล่วงละเมิด และยังนำไปใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้อีกในวงกว้าง หลักการควรวางกรอบความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงในทุกสถานการณ์และควรแทรกซึมอยู่ในทุกเนื้อหา กิจกรรมและการกระทำ

3.1 การยึดมั่นในจริยธรรมและความปลอดภัย

การมีส่วนร่วมใด ๆ กับสื่อ ควรจัดลำดับความสำคัญและรับรองสิทธิของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว การแสดงความคิดเห็นและความมีเสรีภาพในการตัดสินใจ ผู้เข้าร่วมควรได้รับทราบอย่างถ่องแท้ถึงวัตถุประสงค์ เจตนา รูปแบบและการเข้าถึงที่คาดหวัง หรือผลกระทบของการมีส่วนร่วมใด ๆ กับสื่อ การมีส่วนร่วมและการเผยแพร่เนื้อหาใด ๆ ทั้งเสียง ภาพหรือสิ่งพิมพ์ควรมาจากความยินยอมที่ได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรหรือมีการอัดเทปบันทึก

ผู้เสียหายที่รอดจากความรุนแรง (ทั้งผู้ที่ปรากฏในสื่อหรือพนักงานขององค์กรสื่อ) อาจมีภาวะเครียดภายหลังได้รับความกระทบกระเทือน เมื่อนึกถึงเหตุการณ์เมื่อถูกล่วงละเมิดหรือเมื่อรายงานเหตุการณ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การศึกษาวิจัยและโยงไปสู่การช่วยเหลือในพื้นที่หรือสายด่วนที่มีคุณภาพซึ่งสามารถเข้าถึงได้จริง หากผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เยาว์ (อายุต่ำกว่า 18 ปี) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้นักจิตวิทยา นักแนะแนวหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่ได้รับการอบรมเข้าร่วมด้วยเพื่อให้ความช่วยเหลือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการละเมิดผู้เยาว์จะต้องมีการศึกษาวิจัยล่วงหน้า และต้องเปิดเผยให้ผู้เข้าร่วมรับทราบอย่างครบถ้วน ก่อนให้มีการตกลงยินยอมให้ข้อมูลเพื่อให้บุคคล (และผู้ปกครองตามกฎหมาย) ตระหนักถึงผลพวงที่จะได้รับการมีส่วนร่วม

ผู้สนับสนุน (โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักข่าวหญิง) และผู้รอดชีวิตที่ออกมาพูดมักจะเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายหรือการแก้แค้น มีความจำเป็นที่จะต้องประเมินความเสี่ยง เตรียมมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างทันท่วงที และเชื่อมโยงไปสู่การป้องกันและการวางแผนความปลอดภัยในระยะยาว

3.2 การไม่ใช่อคติทางสังคมและวัฒนธรรม

บุคคลถูกหล่อหลอมโดยสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่ตนอยู่ ซึ่งอาจส่งผลให้แสดงอคติต่อผู้อื่นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ตัวอย่างเช่น ทำพฤติกรรมรูปแบบเฉพาะที่เป็นอันตรายและรุนแรง เช่น การขลิบอวัยวะเพศหญิง การทำร้ายด้วยน้ำกรด ระบบดาวรี (ผู้หญิงให้สินสอด) การฆ่า “เกียรติกาย” การฆ่าทารกผู้หญิง และการสมรสกับเด็ก ฯลฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงที่อยู่ในชุมชนเฉพาะหรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งอาจจะถูกมองว่าเป็นเรื่องแปลกและ “เป็นเรื่องของคนอื่น” (Larasi, 2012) การคุ้มครองอาจเกิดขึ้นตามมาโดยไม่ได้เจตนาด้วยการแสดงออกถึงการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดชังทางศาสนาต่อชุมชนเฉพาะ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความลำเอียงดังกล่าวและเพื่อประเมินทำความเข้าใจและวาดภาพผู้คนที่กับสถานการณ์ให้มีสมดุลมากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่บุคลากรสื่อหรือผู้ใช้แพลตฟอร์มสื่อต้องทำความเข้าใจว่าภาพเหมารวมและอคติคืออะไร และตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้สะท้อนอะไรบางอย่างในมุมมองของตนเองและการสื่อสาร นอกจากนี้ยังใช้กับนโยบายและแนวปฏิบัติภายในสถาบันซึ่งอคติทางสังคมและวัฒนธรรม (โดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว) อาจแทรกซึมเข้าไปในระบบและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการรับเข้าทำงาน การให้อยู่ในตำแหน่งต่อไป การเลื่อนตำแหน่ง การตัดสินใจและสภาพแวดล้อมการทำงานโดยรวมขององค์กร

3.3 การรักษาสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐานมุมมองด้านความเท่าเทียมทางเพศ

วิธีที่สื่อแสดงให้เห็นถึง VAWG มักมีปัญหาในหลายมิติ เป็นความเชื่อและภาพเหมารวมโดยไม่มีการวิเคราะห์บนพื้นฐานของความเป็นจริงทางสังคมและการเมือง ซึ่งอาจรวมถึงการกล่าวโทษผู้เสียหายและการพุ่งเป้าหรือโยนภาระให้ผู้หญิง แทนที่จะเป็นตัวผู้กระทำผิด ทำให้สถานการณ์น่าตื่นเต้น บิดเบือนข้อเท็จจริงและข้อมูล บิดเบือนบริบททางกฎหมาย

และนำเสนอประเด็นว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะผู้ชายควบคุมตนเองไม่ได้ เพื่อรักษาสติธิมนุชยชนและความเสมอภาคทางเพศ ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจะต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง และไม่มีเหตุผลใดที่แสดงว่าการละเมิดหรือทำร้ายผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ นั่นหมายถึง การมองบริบทความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นปัญหาของบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง (และส่งเสริมอุดมคติที่เป็นอันตรายเกี่ยวกับความเป็นผู้ชายและความเป็นชาย) และโครงสร้างที่เสริมสร้างความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงทำให้ผู้ชายรู้สึกว่ามีสิทธิที่จะใช้อำนาจเหนือผู้หญิง ความเข้าใจนี้ยังเป็นพื้นฐานของนโยบายและแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ โดยตระหนักว่าปัญหานี้เป็นหนึ่งในความไม่สมดุลของการใช้อำนาจในทางที่ผิดและการเลือกปฏิบัติ

3.4 การยอมรับเรื่องอำนาจทับซ้อน

การแก้ปัญหาเรื่องบทบาทและภาพเหมารวมทางเพศไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากความเข้าใจความทับซ้อนว่าแม้ว่าผู้หญิงทุกคนจะถูกเลือกปฏิบัติทางเพศในทางใดทางหนึ่ง แต่ผู้หญิงทุกคนอาจจะไม่ถูกเลือกปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน และผู้หญิงบางกลุ่ม (ซึ่งมีฐานะการเงิน สังคม การเมืองและวัฒนธรรมแตกต่างกัน) อาจเผชิญกับการเลือกปฏิบัติหลายรูปแบบก็ได้ (Crenshaw, 1991 และ Wing, 1997) การเลือกปฏิบัติที่ทับซ้อนกันได้รับการยอมรับว่าเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศและเป็นหัวใจหลักของหลักการ “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจัยต่าง ๆ รวมถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วรณะ ชนชั้น อายุ ศาสนา รสนิยมทางเพศ สถานภาพสมรส ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ความพิการ สถานะผู้ติดเชื้อเอชไอวีและสถานะผู้ย้ายถิ่นฐาน ผู้ลี้ภัยหรือผู้พลัดถิ่นภายในประเทศอาจมีอิทธิพลต่อทั้งรูปแบบและลักษณะของความรุนแรงที่ทั้งผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอาจต้องเผชิญ (เฟอร์กัส, 2012) ปัจจัยเหล่านี้สามารถชี้แนะการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมทั้งก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในลักษณะเฉพาะของผู้หญิงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือส่งผลกระทบต่อผู้หญิงบางกลุ่มอย่างไม่สมดุล ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปแบบการเลือกปฏิบัติที่หลากหลายซึ่งกลุ่มผู้หญิงต่าง ๆ ต้องเผชิญในบริบทที่แตกต่างกันจำเป็นต้องผนึกรวมอยู่ในการแทรกแซงทั้งหมด

3.5 การผลักดันให้มีตัวแทน

ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงรู้ดีที่สุดเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ความรู้สึก และสิ่งที่ตนเองต้องการ องค์กรสื่อและผู้ที่มีแผนเข้าไปมีส่วนร่วมในสื่อควรให้ความสำคัญกับความรู้ของผู้หญิง และยอมรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงกลุ่มผู้รอดชีวิตในฐานะแหล่งข้อมูลแนวคิดและประสบการณ์ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงบางคนอาจไม่ได้มีความต้องการและประสบการณ์ที่เหมือนกัน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวัฒนธรรม อายุ ภูมิหลังทางชาติพันธุ์หรือเชื้อชาติ รสนิยมทางเพศ ความสามารถและบุคลิกเฉพาะอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับสถานะทางสังคมและการเมือง ซึ่งหมายความว่า การตัดสินใจภายในองค์กรสื่อ ภายในรายการและการแทรกแซง ตลอดจนในการใส่ภาพหรือข้อความเข้าไปควรสะท้อนถึงปัจจัยการผลิตและความรู้ของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจากภูมิหลังที่หลากหลาย การให้ผู้หญิงโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ลี้ภัยและเสี่ยงถูกทำร้ายเป็นตัวแทนเข้ามามีส่วนร่วม ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกกีดกันอีกต่อไป เพิ่มสิทธิของตนและลดผลกระทบที่ไม่ได้ตั้งใจหรือในทางลบให้เหลือน้อยที่สุด

3.6 การวางแผนเพื่อเพิ่มความช่วยเหลือผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง

การมีส่วนร่วมของสื่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงกว้างอาจส่งผลให้มีผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตจำนวนมากขึ้น และชุมชนของผู้เสียหายต้องการความช่วยเหลือและข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับความรุนแรงดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ การแทรกแซงดังกล่าวอาจทำให้เกิดความต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติม ซึ่งอาจต้องพยายามเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีอยู่ จึงเป็นปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณาในการออกแบบโปรแกรมที่ครอบคลุมขึ้นเพื่อยุติ VAWG ควรมีการให้ความช่วยเหลือและร่วมหารือกับผู้เสียหายเกี่ยวกับการร่างรูปแบบการมีส่วนร่วมและสื่อสารกับผู้ชมว่ามีความช่วยเหลือใดบ้าง (พร้อมข้อมูลการติดต่อ) และมีฟังก์ชันใด นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องให้ข้อมูลนี้แก่ผู้รอดชีวิตหรือพยานที่ทำการสัมภาษณ์ ซึ่งอาจเจ็บปวดที่ต้องระลึกถึงเหตุการณ์และเล่าสิ่งที่เคยประสบหรือพบเห็น ซึ่งในองค์กรก็เช่นเดียวกัน เมื่อมีการกำหนดนโยบายและ/หรือขั้นตอนการล่วงละเมิดทางเพศใหม่ มีแนวโน้มว่าจะมีคนเข้ามารายงานประสบการณ์ของตนเองเป็นจำนวนมาก

3.7 เป้าหมายที่จะทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสากล (หลักการ ROAM-X)³

เนื่องจากสื่อกำลังดำเนินงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่แพร่หลาย ค่านิยมและหลักการสำคัญด้านสื่อและเพศในยุคดิจิทัลที่ยูเนสโกเร่งแก้ไข ปัญหาคือ การทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสากล (IU) เช่นเดียวกับการสร้างสิทธิมนุษยชนให้เป็นสากลและการสร้าง SDGs ให้เป็นสากล ดังนั้นคุณค่าของความเป็นสากลของอินเทอร์เน็ตจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของมีส่วนร่วมและการเพิ่มขีดความสามารถของทุกคนรวมถึงผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ความเป็นสากลของอินเทอร์เน็ตได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ในปี 2015 โดยประเทศสมาชิก 193 ประเทศของยูเนสโก การสนับสนุนแนวคิดเรื่องความเป็นสากลของอินเทอร์เน็ตเป็นหลักการ ROAM ของยูเนสโก (สิทธิการเปิดกว้างการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายราย) ความเป็นสากลของอินเทอร์เน็ตให้ความสำคัญกับอินเทอร์เน็ตในฐานะเครือข่ายของปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคม (นั่นคือมากกว่าเทคโนโลยีดิจิทัล) โดยมีศักยภาพอย่างมากในการทำให้เกิดสิทธิมนุษยชน สร้างกำลังให้แก่บุคคล และเอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อความยั่งยืน จำเป็นต้องมีเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับทุกคน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงและผู้หญิง

3 ดู <https://en.unesco.org/internetuniversality>

4. การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่พร้อมใช้งาน

สื่อเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่มีขอบเขตกว้างกว่า สื่อทำงานเสมือนเป็นภาพสะท้อนของบริบทดังกล่าวนี้ ในขณะที่เดียวกันก็มีส่วนในการกำหนดบริบทนี้ด้วย เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป วิธีการทำงานของสื่อและวิธีการที่สังคมมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อก็เปลี่ยนตามไปด้วย

ในวัตถุประสงค์ของเอกสารฉบับนี้ สภาพแวดล้อมที่พร้อมใช้งานจะต้องเชื่อมโยงถึงปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อโครงสร้างสื่อ ตลอดจนแนวปฏิบัติและเนื้อหา สภาพแวดล้อมที่พร้อมใช้งานเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่าเนื้อหาสื่อที่มีความอ่อนไหวทางเพศสามารถนำไปสู่การป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงและการตระหนักรู้ในสังคมที่แวดล้อมอยู่ได้ การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่พร้อมใช้งานก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในหลายระดับชั้น ซึ่งอาจรวมถึง :

- ให้ความสำคัญกับพันธกรณีของรัฐด้านความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมสร้างอำนาจของผู้หญิงในพันธสัญญาระหว่างประเทศ และเชื่อมโยงกับสื่อ เพื่อนำไปสู่กฎหมายและกลยุทธ์ที่เป็นรูปธรรม
- สนับสนุนกรอบการกำกับดูแล (รวมถึงการควบคุมตนเอง) เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงของผู้หญิงในการแสดงออกและการตัดสินใจและผ่านสื่อ เพื่อเพิ่มความเท่าเทียมและปลอดภัยในการเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ ๆ และเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่สมดุลและไม่ตายตัวในสื่อต่าง ๆ
- ขยายขอบเขตประชากรที่รู้จักใช้สื่อระดับสูง โดยให้ความสนใจเยาวชนเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์และการวิเคราะห์ที่รอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรงและเป็นอันตราย

4.1 กรอบการกำกับดูแล

สื่อเป็นพื้นฐานของหลักการเสรีภาพและประชาธิปไตย การรักษาสติของบุคคลในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็นเป็นพื้นฐานของการเหล่านี้ อย่างไรก็ตามสิทธินี้อยู่ร่วมกับสิทธิขั้นพื้นฐานอื่น ๆ ที่บุคคลมี อันรวมถึงสิทธิที่จะไม่เลือกปฏิบัติหรือละเมิด รัฐบาลและสื่อในบริบท

นี้จำเป็นต้องทำให้เกิดความสมดุลกับสิทธิเหล่านี้ ซึ่งรวมไปถึงโดยใช้การควบคุม (ตนเอง)

ทำความเข้าใจวิธีการทำงาน

กฎระเบียบด้านสื่อ หมายถึงกระบวนการโดยรวมในการจัดหาตัวแปรหรือแนวทางโดยใช้รหัสและขั้นตอนที่รัฐบาลและหน่วยงานทางการเมืองและฝ่ายปกครองอื่น ๆ ใช้กับกิจกรรมสื่อต่าง ๆ (University of Leicester, No Date)

กรอบการกำกับดูแลอาจเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ความเป็นทางการถูกกำหนดโดยสามลักษณะ คือ 1) อยู่ในกฎหมายหรือไม่ 2) บทบัญญัติมีบทลงโทษที่บังคับใช้ (ทางการเงินหรืออื่น ๆ) หรือไม่ และ 3) เป็นแบบถาวรหรือชั่วคราว กฎระเบียบที่เป็นทางการสามารถให้คำแนะนำที่เป็นระเบียบบังคับด้านโครงสร้าง การปฏิบัติหรือเนื้อหาของสื่อ ยกตัวอย่างเช่น กฎระเบียบสามารถใช้เพื่อจำกัดการเป็นเจ้าของ การผูกขาดหรือการเป็นเจ้าของสื่อแบบควบ เพื่อควบคุมปริมาณโฆษณาทางโทรทัศน์หรือวางข้อกำหนดในการให้ใบอนุญาตโทรทัศน์หรือวิทยุ โดยพุดินยแล้ว ข้อกำหนดทางกฎหมายของแอปพลิเคชันทั่วไปช่วยในการควบคุมสื่อ รวมทั้งมีข้อห้ามเกี่ยวกับการกล่าวโทษและการหมิ่นประมาท กฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัว กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และข้อห้ามจากการยั่วยุให้เกิดความรุนแรงหรือความเกลียดชังทางเชื้อชาติ ภาษลามกหรืออนาจาร กรอบการกำกับดูแลสื่อเฉพาะบางกรณีอาจให้แนวทางสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ เช่น ในสหราชอาณาจักร (มาตรา 19 ไม่ลงวันที่) หรือกำหนดข้อห้ามที่ชัดเจนเกี่ยวกับเนื้อหาบางประเภท เช่น ในนิวซีแลนด์ (รัฐบาลนิวซีแลนด์, 2018) ซึ่งรวมไปถึงข้อห้ามในการแสดงภาพกรณีความรุนแรงในครอบครัว

กฎระเบียบที่ไม่เป็นทางการและการกำกับดูแลตนเองขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามโดยความสมัครใจ ซึ่งมักเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของแรงกดดันให้ปฏิบัติตามจากเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า ผู้ชม ผู้โฆษณาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในอุตสาหกรรม หน่วยงานสื่อชั้นนำ (ระดับชาติ ภูมิภาค และระดับนานาชาติ) อาจเป็นพันธมิตรที่สำคัญในเรื่องนี้ แม้ว่าจะไม่ได้ ยินดีกับกฎข้อบังคับอย่างสมบูรณ์แบบก็ตาม

ระเบียบการจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิง

ประเทศส่วนใหญ่มีกฎหมายเฉพาะภายในประเทศเพื่อแก้ปัญหาความ สัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงทางเพศและ การล่วงละเมิดทางเพศ (Tavares and Wodon, 2018) อย่างไรก็ตาม กฎหมายเหล่านี้ระบุถึงสื่อในบางกรณีเท่านั้น ภายในกฎหมายที่เฉพาะ เจาะจงถึงสื่อมวลชน อาจครอบคลุมถึงการเลือกปฏิบัติบางรูปแบบ (เช่น เชื้อชาติ ศาสนา) และการละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตามกรอบการ กำกับดูแลส่วนใหญ่ไม่รวมหรือมีบทบัญญัติที่อ่อนแอที่เกี่ยวข้องกับการ

เลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศ ในบางกรณี บทบัญญัติที่มาจากแต่ละ ส่วนของกรอบกฎหมายอาจขัดแย้งกันหรือไม่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น การวิจัยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจากออสเตรเลียทำให้พบว่า กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการพิจารณาตีของศาล การดูหมิ่นและด้าน อื่น ๆ ที่อยู่พระราชบัญญัติคุ้มครองความรุนแรงในครอบครัวมีส่วนทำ ให้ผู้รายงานข่าวที่ครอบคลุมกรณีความรุนแรงในครอบครัวนี้ประสบ ความยากลำบากในการรายงานข่าวในบริบทที่กว้างเกี่ยวกับความ รุนแรงทางเพศและไม่แชร์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด (Sutherland et al., 2017) กระบวนการกำกับดูแลมักใช้เวลาและอาจไม่ทันการเปลี่ยนแปลงตามบริบท ตัวอย่างเช่น นวัตกรรมและการขยายตัวของ ICT ซึ่ง เปิดโอกาสอันยิ่งใหญ่สำหรับการสื่อสารสาธารณะ (เช่น ผ่านแอปพลิเคชัน แชทส่วนตัวและแบบเรียลไทม์ การผลิตและเผยแพร่วิดีโอและแพลตฟอร์มเครือข่ายสังคมออนไลน์) และยังคงก่อให้เกิดความท้าทายใหม่ในการ ปกป้องผู้หญิงจากการล่วงละเมิดและถามหาความรับผิดชอบจากผู้กระ ทำความผิดได้

ตัวอย่างกลไกระดับชาติเพื่อจัดการกับการเลือกปฏิบัติทางเพศและความรุนแรงในสื่อและการสื่อสาร

แผนปฏิบัติการแห่งชาติของ**เบลเยียม**เพื่อต่อสู้กับความรุนแรงตามเพศทุกรูปแบบ (2015-2019) อ้างถึงความสำคัญของการควบคุมตนเอง และความจำเป็นในการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเพื่อจัดการปัญหาการกีดกันทางเพศในสื่อ (รัฐบาลเบลเยียม, 2015)

ใน**โมร็อกโก** รัฐบาลได้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อจัดการกับปัญหาระหว่างนักข่าวหญิงและนายจ้าง ต้องมีการรายงานกิจกรรมด้าน ความเท่าเทียมทางเพศของสถาบันโดยการดูแลของกระทรวงการสื่อสาร (เช่น สถิติเกี่ยวกับนักข่าวหญิง) มีการนำกฎบัตรและนโยบายด้าน บรรณาธิการมาใช้เพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิสตรีและแนวทางการกำหนดแบบแผนทางเพศในสื่อสำหรับสถานีโทรทัศน์สาธารณะ (United Nations, 2017) ในปี 2018 มีการผ่านกฎหมายซึ่งประกอบด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าปรับที่จะเรียกเก็บในคดีหมิ่นประมาททางเพศต่อผู้หญิง และผู้ที่ตั้งใจแฉ (รวมทั้งโดยทางเทคโนโลยี) ข้อมูลส่วนตัว ข้อความหรือรูปภาพที่เป็นความลับของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (รัฐบาลโมร็อกโก, 2018)

แผนปฏิบัติการแห่งชาติของ**สาธารณรัฐสโลวาเกีย**เพื่อการป้องกันและขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง (2014-2019) ได้รวมเอาความจำเป็นใน การติดตามความรุนแรงต่อผู้หญิงในสื่อและการโฆษณาเข้าไปด้วย โดยอาศัยการติดตามประจำปีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกฎหมายสื่อและ การควบคุมตนเอง แผนดังกล่าวรวมไปถึงกิจกรรมการฝึกอบรมด้านการจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และความเท่าเทียมกันทางเพศ สำหรับมืออาชีพในสื่อ (รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสโลวาเกีย, 2014)

แผนปฏิบัติการแห่งชาติของ**แทนซาเนีย**เพื่อการป้องกันและขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก (2001–2015) ได้กำหนดมาตรการหลายประการเพื่อให้มีการรายงานกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กอย่างมีจิตสำนึกทางเพศโดยไม่ทำให้การมองเรื่องเพศแบบเหมารวมเกิดขึ้นต่อไป รวมถึงการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและความรุนแรงต่อผู้หญิงให้กับบุคลากรด้านสื่อ

แผนปฏิบัติการแห่งชาติของ**ติมอร์เลสเต**ในเรื่องความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ (2017-2021) รวมถึงบทบาทของสื่อในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและลดการต่อต้าน GBV ให้เป็นศูนย์ แผนมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบการรายงานที่มีความโปร่งใสมองเรื่องเพศ รวมถึงแนวปฏิบัติทางจริยธรรมในการรายงานเกี่ยวกับความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ และการลงโทษทางวินัยในกรณีที่มีการละเมิดจรรยาบรรณ 2) การจัดให้มีการฝึกอบรมประจำปีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคทางเพศ และการรายงานเกี่ยวกับความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศที่มีความโปร่งใสมองเรื่องเพศ 3) พัฒนาและใช้เครื่องมือสื่อเพื่อติดตามการรายงานข่าวความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ และการแสดงภาพลักษณ์ผู้หญิง (รัฐบาลติมอร์เลสเต, 2017)

แผนแห่งชาติของ**สเปน**เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้และป้องกันความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ : กรอบแนวคิดและแนวปฏิบัติหลักว่าด้วยการมีส่วนร่วม (2007–2008) ได้แก่ การดำเนินการเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการรายงานของสื่อและรางวัลสำหรับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการโฆษณา กลยุทธ์ในการสร้างโครงสร้างความร่วมมือที่แข็งแกร่งระหว่างภาครัฐและอุตสาหกรรมสื่อและโฆษณา การสร้างคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านภาพลักษณ์ของผู้หญิงเพื่อวิเคราะห์ว่าผู้หญิงได้รับการปฏิบัติในโฆษณาอย่างไร การเพิ่มข้อตกลงด้านการควบคุมตนเองในการโฆษณา การพัฒนาข้อตกลงกับสื่อสาธารณะเพื่อส่งเสริมเนื้อหาที่ไม่กีดกันเพศและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทุกด้านของชีวิต ข้อตกลงด้านการควบคุมตนเองที่รับประกันว่ารายการข่าวจะเป็นกลางและส่งต่อคุณค่าของความเท่าเทียมกันและปฏิเสธความรุนแรงทางเพศ การขยายข้อตกลงด้านการควบคุมตนเองสำหรับผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์ในประเด็นการคุ้มครองผู้เยาว์ต้องครอบคลุมไปถึงความรุนแรงทางเพศและการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และการประชุมร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลด้านวิทยุโทรทัศน์เพื่อกำหนดขั้นตอนการทำงานร่วมกันในการกำจัดรายการและการโฆษณาที่สนับสนุนความรุนแรงทางเพศทั้งทางตรงและทางอ้อม

การจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในสื่อ โดยใช้กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพอื่น ๆ อย่างถี่ถ้วน (เช่น เสรีภาพในการพูดและการแสดงออก การเข้าถึงข้อมูลและสิทธิความเป็นส่วนตัว) ซึ่งเป็นรากฐานของการส่งเสริมสังคมที่เป็นประชาธิปไตยอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันมากขึ้น แต่เมื่อใดที่คำพูดหรือภาพก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล (เมื่อการอ้างสิทธิ์ของบุคคลหนึ่งกลายเป็นการประณามและละเมิดสิทธิของผู้อื่น) สันติภาพและหลักนิติธรรม สิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ต้องเป็นข้อยกเว้น (OSCE, 2008) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองระบุว่าการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต้องมาพร้อมกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนั้น จึงอาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดบางประการ และสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น และจำเป็นที่ต้องมีเพื่อ : (ก) การเคารพสิทธิหรือชื่อเสียงของผู้อื่น (ข)

การปกป้องความมั่นคงของชาติหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือสุขภาพของประชาชนหรือศีลธรรม (ICCPR มาตรา 19) ซึ่งใช้ได้กับสื่อต่าง ๆ (เช่น สิ่งพิมพ์ เสียง วิดีโอ ดิจิทัล ฯลฯ) และประเภทคอนเทนต์ (เช่น ข่าว บันเทิง โฆษณา โซเชียลมีเดีย ฯลฯ)

กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับเนื้อหาออนไลน์หรือดิจิทัลเป็นสิ่งที่ท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (บุคคล ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต รัฐบาล) และบริษัทที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ (เช่น การสื่อสารข้ามชาติและปัญหาเขตอำนาจศาล โดเมนสาธารณะกับการสื่อสาร “ส่วนตัว” ผ่านแอปหรือการส่งข้อความ) ซึ่งการสื่อสารรูปแบบนี้ต้องพึ่งพา ที่ผ่านมา ความรุนแรงและการล่วงละเมิดทางออนไลน์ไม่ถูกนำมาถกในประเด็นเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง

กฎระเบียบ		การควบคุมตนเอง		คู่มือ	ไม่มีกฎ
ห้ามมีการเหยียดเพศในโฆษณา	การวางภาพลักษณ์ทางเพศในโฆษณา	การกำกับตนเอง (ICC code) เต็มรูปแบบหรือเป็นพื้นฐานหรือคล้ายคลึง	กฎเฉพาะว่าด้วยภาพเหมารวมทางเพศ	ประเภทของภาพเหมารวมทางเพศ	
เบลเยียม ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร	นอร์เวย์ สเปน	ออสเตรเลีย บัลแกเรีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กรีซ ไอร์แลนด์ ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก โปรตุเกส โรมาเนีย สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สหราชอาณาจักร	ฟินแลนด์ ไอร์แลนด์ เยอรมนี อินเดีย อิตาลี ออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ นิวซีแลนด์	เบลเยียม ฝรั่งเศส บัลแกเรีย แคนาดา สวีเดน สหรัฐอเมริกา	ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เนเธอร์แลนด์ ตุรกี

ข้อมูลโดย WFA from ASA's Depictions and Harm : รายงานเกี่ยวกับภาพเหมารวมทางเพศในโฆษณา กรกฎาคม 2017

แต่เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้นตั้งแต่ปี 2016 ในขณะที่ความรุนแรงรูปแบบนี้ดูเหมือนจะเพิ่มสูงขึ้น แต่การตอบสนองต่อความรุนแรงโดยใช้สื่อ ICT ยังคงไม่เพียงพอ เนื่องจากกรอบกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงรูปแบบเฉพาะนี้ไม่ได้มีอยู่จริงหรือไม่ได้บังคับใช้ จำเป็นต้องมีการกำกับดูแลตนเองที่ชัดเจนเพื่อควบคุมอินเทอร์เน็ต และตรวจสอบให้แน่ใจว่าเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยซึ่งเคารพสิทธิของผู้หญิง (World Wide Web Foundation, 2015)

องค์กรกำกับดูแลตนเองและหน่วยงานเกณฑ์มาตรฐานด้านโฆษณายังได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและเอาใจใส่ด้านสุขภาพ ตลอดจนสร้างภาพลักษณ์ทางเพศที่ก้าวหน้าอีกด้วย สมาพันธ์มาตรฐานการโฆษณาแห่งยุโรป (EASA) ซึ่งประกอบด้วย 14 อุตสาหกรรมและหน่วยงานและองค์กรปกครองตนเอง 27 แห่งได้ให้คำมั่นสัญญาเพื่อให้มั่นใจว่าภาพลักษณ์ของผู้หญิงและผู้ชายจะถูกถ่ายทอดออกมาด้วยความรับผิดชอบ (WFA, 2018)

ตัวอย่างกฎระเบียบด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติทางเพศและความรุนแรงต่อผู้หญิง

จรรยาบรรณของสภาสื่อภายใต้กฎหมาย Media Practitioners Act 2008 ใน**บอตสวานา** ระบุว่าสถาบันสื่อไม่ควรระบุตัวตนของผู้เสียหายของความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ วันแต่จะได้รับความยินยอมและห้ามนำเสนอเนื้อหาที่อาจกระตุ้นให้เกิดความเกลียดชังอันเนื่องมาจากเพศ

คณะกรรมการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมของ**แคนาดา** (CRTC) ได้ออกกฎข้อบังคับที่ระบุว่าผู้แพร่ภาพกระจายเสียงจะต้องไม่เผยแพร่ “ความคิดเห็นหรือการแสดงภาพที่ไม่เหมาะสม” ที่อาจ “ทำให้บุคคลหรือชนชั้นของผู้ใดได้รับความเกลียดชังหรือเหยียดหยามอันเนื่องมาจากเพศหรือรสนิยมทางเพศ” และจะต้องแบนภาพเหมารวมที่ไม่ยุติธรรมและไม่มีเหตุผลเกี่ยวกับการนำเสนอผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุต่างกันหรือรูปลักษณ์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นและความสนใจในสิ่งที่แตกต่างกัน และบทบาทที่หลากหลาย รวมทั้งสิ่งที่ไม่ใช่แบบแผนดั้งเดิมในรายการข่าว จะต้องให้ผู้หญิงแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกับผู้ชายในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ และพยายามสร้างสมดุลในการใช้เสียงของผู้หญิงและผู้ชายในการพหุเสียง

พระราชบัญญัติเครือข่ายเคเบิลทีวี(ข้อบังคับ) ปี 1995 ในอินเดียมีทั้ง “จรรยาบรรณของการทำรายการ” และ “จรรยาบรรณสำหรับการทำโฆษณา” ซึ่งทั้งสองแบนเนื้อหาที่ “ดูหมิ่นผู้หญิง”

สภาสื่อมวลชนแห่งปากีสถานซึ่งเป็นหน่วยงานตามกฎหมายประกอบด้วยสมาชิก 19 คนจากภาคส่วนต่าง ๆ ของสื่อสิ่งพิมพ์และภาคประชาสังคม รวมถึงตัวแทนของกลุ่มผู้หญิง จรรยาบรรณของสภาว่าด้วยเนื้อหาที่ยุ่งให้เกิดความเกลียดชังต่อผู้หญิง ตลอดจนมาตราที่ป้องกันการละเมิดตัวตนของผู้เสียหายของการกระทำผิดทางเพศต่อผู้หญิงและเด็ก

คณะกรรมการทำงานด้านโฆษณา (CAP) ในสหราชอาณาจักรและคณะกรรมการทำงานด้านแพร่ภาพโฆษณา (BCAP) ได้จัดทำข้อบังคับสำหรับอุตสาหกรรมที่ระบุว่า “[โฆษณา] ต้องแบนภาพเหมารวมทางเพศที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือความผิดที่ร้ายแรงและเป็นวงกว้าง” และมีกรรณการงานเกี่ยวกับอันตรายที่ภาพเหมารวมในโฆษณามีส่วนทำให้เกิดขึ้น กฎนี้มีผลบังคับใช้ในเดือนมิถุนายน 2019

แหล่งข้อมูล :

- ➔ คู่มือการควบคุมตนเองของสื่อ (OSCE) : <http://www.osce.org/fom/31497?download=true>
- ➔ การล่องละเมิดทางออนไลน์ : การวิเคราะห์นโยบายเชิงเปรียบเทียบสำหรับ Hollaback : <https://www.ihollaback.org/app/uploads/2016/12/Online-Harassment-Comparative-Policy-Analysis-DLA-Piper-for-Hollaback.pdf>
- ➔ หนังสือยื่นเสนอต่อผู้รายงานพิเศษของ UN ว่าด้วยเรื่องเสรีภาพในการแสดงออกเกี่ยวกับ “การควบคุมเนื้อหาในยุคดิจิทัล” : <https://www.article19.org/resources/submission-un-special-rapporteur-content-regulation-digital-age/>
- ➔ การตอบโต้คำพูดแสดงความเกลียดชังทางออนไลน์ (ยูเนสโก) : <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000233231>

4.2 การวิจัยและติดตามผล

การวิจัยและการติดตามผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของรายการหรือโครงการริเริ่มใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อ เป็นข้อมูลและสารสนเทศที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิภาพของอุตสาหกรรม ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นและช่องโหว่ที่ยังคงมีอยู่ การวิจัยและการติดตามสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์หลายประการ อันได้แก่

- เพื่อเน้นการปฏิบัติที่ดีและเพื่อดึงดูดความสนใจต่อแนวปฏิบัติของสถาบันและเนื้อหาที่เป็นปัญหาและจำเป็นต้องให้ความสนใจ
- เพื่อแจ้งกระบวนการเชิงบรรทัดฐาน อุดช่องโหว่และมอบหมายให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อการผูกพันในด้านนี้

- เพื่อเชื่อมโยงโดยตรงกับนักข่าว บรรณาธิการและเจ้าของสื่อ
- เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์สาธารณะและโครง การริเริ่มด้านการศึกษา (เช่น การรู้จักใช้สื่อและการพูดคุยกับชุมชน) ที่ท้าทายบรรทัดฐานทางสังคมในวงกว้างและแบบแผนทางเพศที่ยอมรับความไม่เท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง
- เพื่อจัดหาสาระสำหรับการฝึกอบรมและการพัฒนารายการ

โครงการตรวจสอบสื่อทั่วโลก

World Association for Christian Communication (WACC)

โครงการ Global Media Monitoring Project (GMMP) ซึ่งดูแลโดย World Association for Christian Communication (WACC) เป็นโครงการศึกษาวิจัยเรื่องเพศในสื่อทั่วโลกที่ใหญ่ที่สุดและยาวนานที่สุด มีพันธมิตรเครือข่ายในกว่า 100 ประเทศ ดำเนินการติดตามการทำงานของสื่ออย่างมีส่วนร่วมและมองเห็นได้ชัดเจนทุก ๆ 5 ปี โดยมีการติดตามความคืบหน้าเรื่องความเท่าเทียมทางเพศตั้งแต่ปี 1995 เป็นต้นมา โครงการริเริ่มนี้ได้กระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหวในภูมิภาคต่าง ๆ โดยช่วยให้องค์กรที่เข้าร่วมมีความพร้อมด้านทักษะและเครื่องมือในการทำภารกิจนี้

โครงการได้ดำเนินกิจกรรมดังนี้

- ร่างภาพลักษณ์และการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในสื่อข่าวทั่วโลก
- พัฒนาเครื่องมือวิจัยระดับรากหญ้า
- สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างกลุ่มเพศและการสื่อสารทั่วโลก
- สร้างจิตสำนึกของสื่อผ่านการสนับสนุน แคมเปญและการพูดคุยร่วมกัน
- พัฒนาทักษะการติดตามการทำงานของสื่อในระดับสากล

โครงการนี้นำมาซึ่งคลังข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในสื่อ และการค้นพบนี้สามารถนำมาใช้เพื่อโต้แย้งเกี่ยวกับบทบาทของสื่อในการแสดงภาพสังคมที่มีความหลากหลายแทนที่จะเป็นการขยายการมองเพศแบบภาพเหมารวมซึ่งเป็นอันตราย ผลการวิจัยโครงการนี้สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นรากฐานที่มีประโยชน์สำหรับการอภิปรายเกี่ยวกับข่าว บันเทิงหรือโซเชียลมีเดีย ระเบียบวิจัยและเครื่องมือของ GMMP เปิดให้ใช้งานฟรีใน 3 ภาษา ใช้งานง่ายและปรับให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นได้ง่าย เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบการรายงานของสื่ออย่างอิสระ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู : <http://whomakesthenews.org/>

หากต้องการเข้าถึงเครื่องมือโปรดดู : <http://whomakesthenews.org/media-monitoring/methodology-guides-and-coding-tools>

ฟอรัมที่ปรึกษาด้านสื่อ (แอลเบเนีย)

UN Women ในแอลเบเนียจัดตั้ง Advisory Media Forum ขึ้นโดยได้รับทุนสนับสนุนจากสหภาพยุโรป เพื่อรายงานข่าวการค้าเด็กและผู้หญิง ปัจจุบันฟอรัมมีสมาชิกและนักข่าว 30 คนจากสื่อหลักและได้สร้างแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มการรายงานข่าวที่ถูกต้องและมีจริยธรรม มีการจัดทำคู่มือและชุดเครื่องมือที่ใช้งานได้จริงในการรายงานข่าวกรณีการค้ามนุษย์ ตลอดจนรายงานผลการติดตามการทำงานของสื่อ 2 ฉบับในปี 2014 และ 2015 ในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีการจัดการแข่งขันขึ้นในปี 2014 โดยร่วมมือกับกระทรวงกิจการภายในเพื่อคัดเลือกข่าวที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในสื่อระดับประเทศ นักข่าวที่ได้รับรางวัลได้รับเชิญให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมระดับโลกที่เคียฟ ประเทศยูเครนในเดือนพฤศจิกายน 2015

ผลการวิพากษ์โครงการดังกล่าวระบุว่าการทำงานของ UN Women ร่วมกับสื่อในแอลเบเนียส่งผลให้สื่อมีจิตสำนึกในด้านการรายงานเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ถูกค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น รวมถึงชุมชนมีความเห็นอกเห็นใจผู้หญิงและเด็กหญิงที่ต้องเผชิญและรอดพ้นจากการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากการที่แคมเปญและเวิร์คช็อปเข้าถึงประชาชน 20,000 คนทั่วประเทศ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู :

<http://www.unwomen.org/en/news/stories/2016/3/breaking-the-cycle-of-human-trading-in-albania>

Just the Women (สหราชอาณาจักร)

ในสหราชอาณาจักร กลุ่มองค์กรสตรี 4 องค์กรได้ทำงานร่วมกันในปี 2012 เพื่อตรวจสอบการวางภาพลักษณ์ผู้หญิงและ VAWG ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติทั้งหมดภายในช่วงเวลาสองสัปดาห์ ทีมงานและอาสาสมัครอ่านหนังสือพิมพ์ระดับชาติทุกฉบับทุกหน้าเป็นเวลาสองสัปดาห์ และสังเกตปริมาณและคุณภาพของการรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องกับ VAWG รวมถึงการรายงานข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง ข่าวที่น่าสนใจและบทสัมภาษณ์ และแม้กระทั่งโฆษณาที่ประกอบอยู่ในข่าวเหล่านี้ มีการจัดทำรายงานสรุปซึ่งพบว่า (1) มีการรายงานข่าว VAWG ให้เป็นเรื่องเล็ก และ (2) มีการแสดงภาพลักษณ์ผู้หญิงแบบเหยียดเชื้อชาติหรือเหยียดเพศในสื่อหลายเจ้าระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงด้านการควบคุมสื่อนี้ ผลลัพธ์นี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการตอบสนองขององค์กรสตรีในการอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิรูปสื่อในสหราชอาณาจักร รายงานดังกล่าวนี้ได้นำไปใช้เชื่อมโยงกับนักข่าว บรรณาธิการ นักการเมืองและประชาชนในวงกว้าง เพื่อสร้างการพูดคุยร่วมกันที่กว้างขึ้นและต่อเนื่องเกี่ยวกับประเด็นที่ว่าภาพที่สื่อนำเสนอมีส่วนในการ “ให้สิทธิ์” แก่ VAWG มีการกล่าวถึงประเด็นนี้ในหมู่นักวิจารณ์สื่อและนักการเมืองเป็นประจำ และส่งผลต่อการทำงานของกลุ่มผู้หญิงอื่น ๆ ที่ทำงานเพื่อแก้ปัญหาการแสดงภาพลักษณ์ของสื่อในด้าน VAWG

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู :

<http://www.endviolenceagainstwomen.org.uk/wp-content/uploads/Just-the-Women-Nov-2012.pdf>

ตัวบ่งชี้เป็นลักษณะที่เฉพาะ สังเกตเห็นและวัดผลได้ ซึ่งสามารถใช้เพื่อแสดงการเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้าของโครงการริเริ่มได้ สำหรับองค์กรสื่อ ตัวชี้วัดระดับโลกได้รับการพัฒนาขึ้นสูงเพื่อการประเมินประสิทธิภาพด้านความเท่าเทียมทางเพศและเพื่อความปลอดภัยของนักข่าว ตัวชี้วัดเหล่านี้สามารถใช้และกำหนดบริบทในการตั้งค่าระดับชาติต่าง ๆ

เพื่อดำเนินการวิจัยและกำหนดพื้นฐานหรือบริบทของประเทศเกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ เมื่อเฝ้าติดตามข้อมูลตามตัวบ่งชี้เหล่านี้ไปเรื่อย ๆ จะทำให้รู้ว่าการมีส่วนร่วมมีผลกระทบเชิงบวกต่อความเท่าเทียมและความปลอดภัยหรือไม่

ตัวชี้วัดด้านจิตสำนึกด้านเพศของสื่อโดยยูเนสโก (GSIM)

ในปี 2012 ยูเนสโกร่วมมือกับสมาพันธ์นักข่าวนานาชาติและพันธมิตรอื่น ๆ ได้เปิดตัวกรอบการทำงานระดับโลกเกี่ยวกับตัวชี้วัดจิตสำนึกด้านเพศ เพื่อเป็นแนวทางแก่สื่อในการประเมินผลการดำเนินงานด้านความเท่าเทียมทางเพศ ตัวชี้วัดประกอบด้วยประเด็นสำคัญที่นำกังวล ได้แก่ :

- ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศภายในองค์กรสื่อ
 - ความสมดุลระหว่างเพศในระดับการตัดสินใจ
 - ความเท่าเทียมทางเพศในการทำงานและสภาพการทำงาน
 - ความเท่าเทียมกันทางเพศในสหภาพ สมาคม ชมรมและองค์กรนักข่าวผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ด้านสื่อ และหน่วยงานกำกับดูแลตนเองภายในสื่อ
 - องค์กรสื่อส่งเสริมหลักจริยธรรมและนโยบายเพื่อสนับสนุนความเท่าเทียมกันทางเพศในเนื้อหาของสื่อ
 - ความสมดุลระหว่างเพศในการศึกษาและการฝึกอบรม
- การแสดงภาพลักษณ์ทางเพศในเนื้อหาของสื่อ
 - การแสดงภาพลักษณ์ทางเพศในข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน
 - การแสดงภาพลักษณ์ทางเพศในโฆษณา

ตัวชี้วัดเฉพาะเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ได้แก่ :

- การใช้ภาษาที่ไม่ใช้จารณญาณหรือโทษผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตจากการกระทำของ VAW รวมทั้งแยกแยะระหว่างกิจกรรมทางเพศที่มาจาก การยินยอมและการถูกบังคับ
- ใช้คำว่า “ผู้เสียหาย” มากกว่า “เหยื่อ” เว้นแต่ผู้หญิงหรือเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจะใช้คำหลังหรือไม่รอดชีวิต
- การระบุตัวตนผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศในฐานะแหล่งข้อมูล โดยได้รับความยินยอมอย่างชัดเจน
- ลำดับเปอร์เซ็นต์ของข่าวให้เป็น 1) ละเมิดความเป็นส่วนตัวและ/หรือ 2) ลบหลู่ศักดิ์ศรีของผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง
- การใช้ข้อมูลภูมิหลังและสถิติเพื่อนำเสนอความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศว่าเป็นปัญหาทางสังคม แทนที่จะเป็นโศกนาฏกรรมส่วนบุคคล
- การรวบรวมข้อมูลติดต่อองค์กรสนับสนุนและช่วยเหลือในท้องถิ่นให้แก่ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง
- แบ่งสัดส่วนของเวลาหรือพื้นที่และให้ความสำคัญกับข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ

หากต้องการดูรายการตัวชี้วัดทั้งหมดโปรดไปที่ : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/gender-sensitive-indicators-for-media-framework-of-indicators-to-gauge-gender-sensitivity-in-media-operations-and-content/>

ตัวชี้วัดความปลอดภัยของนักข่าวโดยยูเนสโก

หมวดหมู่ตัวชี้วัดระดับสากล

- องค์กรสหประชาชาติส่งเสริมประเด็นด้านความปลอดภัยของนักข่าวในระดับนานาชาติ
- องค์กรระหว่างรัฐบาล ระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคส่งเสริมประเด็นด้านความปลอดภัยของนักข่าวในระดับนานาชาติ
- องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ (INGOs) ส่งเสริมประเด็นด้านความปลอดภัยของนักข่าวในระดับนานาชาติ

หมวดตัวบ่งชี้ระดับชาติ

- ตัวชี้วัดทั่วไป
- สถาบันของรัฐและผู้มีบทบาททางการเมือง
- องค์กรภาคประชาสังคมและสถาบันการศึกษา
- ผู้มีบทบาทในสื่อและตัวกลาง
- สหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ

หากต้องการดูรายการตัวชี้วัดทั้งหมดและคู่มือการใช้งานโปรดไปที่ :

<https://en.unesco.org/themes/safety-of-journalists/journalists-safety-indicators>

การตรวจสอบการดำเนินการตามมติเป็นอีกจุดเริ่มต้นที่รัฐบาลและสำนักสื่อต้องรับผิดชอบ ตัวอย่างเช่น เครือข่ายสากลเพื่อปกป้องและส่งเสริมเสรีภาพในการแสดงออก (IFEX) ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับภาคประชาสังคมและพันธมิตรเกี่ยวกับวิธีการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติตามข้อผูกพัน

➔ https://ifex.org/campaign_toolkit/build_it/

4.3 การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (MIL)

การเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง (และผู้ชายและเด็กผู้ชาย) ผ่านการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลและความรู้อย่างเท่าเทียมกัน และทำให้เกิดทักษะที่จำเป็นในการนำทางและมีส่วนร่วมในเนื้อหาที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ (สิ่งพิมพ์ เสียง วิดีโอ ดิจิทัล ฯลฯ) ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากปริมาณข้อมูลและรูปภาพมีมหาศาล และรวมถึงเนื้อหาที่เป็นอันตรายด้วย (เช่น ภาพอนาจาร การเกลียดชังผู้หญิง เนื้อหาที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และความรุนแรง) ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านอินเทอร์เน็ตและบนอุปกรณ์เคลื่อนที่

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับเยาวชน การสัมผัสคอนเทนต์ดังกล่าวซ้ำ ๆ มีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสมองในช่วงพัฒนาการที่สำคัญ

ภาพอนาจาร อินเทอร์เน็ตและเยาวชน (ออสเตรเลีย)

นักวิจัยในออสเตรเลียได้สำรวจเยาวชน 692 คนที่มีอายุระหว่าง 13-16 ปี เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและการสัมผัสกับคอนเทนต์ที่เป็นอันตราย ที่น่าตกใจพบว่าเด็กผู้ชายกว่า 90% และเด็กผู้หญิง 60% เคยดูสื่อลามกทางออนไลน์ การวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมนี้พบว่าลักษณะของสื่อลามกที่เยาวชนบริโภคเปลี่ยนไปจากที่ผ่านมา โดยมีฉากที่แสดงถึงความก้าวร้าวทางวาจา (48%) และทางกายภาพ (88%) ซึ่งมีลักษณะการตบ อุดปากและบีบคอ และ 94% ของการกระทำที่ก้าวร้าวเหล่านี้มุ่งเป้าไปที่นักแสดงหญิง นักวิจัยระบุว่า 30% ของปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมดเกี่ยวข้องกับสื่อลามก โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีการเข้าถึงแบบจำกัดกับผู้ที่เข้าถึงแบบไม่จำกัด ซึ่งบ่งชี้ว่าการสัมผัสเนื้อหาที่เป็นอันตรายดังกล่าวนี้เป็นปัญหา

การเปิดรับสื่อลามกมีผลเสียหลายประการต่อเยาวชนที่อยู่ในช่วงพัฒนาการที่สำคัญและยังมีการเชื่อมต่อบนระบบประสาทในสมอง สื่อลามกสื่อถึงสารที่เป็นปัญหามากมายซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้ ความคาดหวัง และพฤติกรรมของเยาวชน อันได้แก่ :

- มุมมองที่ผิดเพี้ยนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างความใกล้ชิดกับเพศ
- กามารมณ์ในความรุนแรงต่อผู้หญิง
- ความคิดที่ว่าไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมหรือได้มาด้วยความอดทน
- มุมมองที่ผิดเพี้ยนเกี่ยวกับสรีระหรือสัดส่วนโดยเฉลี่ย
- การแสดงออกถึงความพึงพอใจที่เสแสร้งและเกินจริงในขณะที่ทำการกระทำที่รุนแรง นำอับอายและทำให้เสื่อมเสียเกียรติ
- การแสดงภาพลักษณ์ทางเพศและเชื้อชาติที่เป็นการเลือกปฏิบัติ

ในปี 2016 กรมประชาสัมพันธ์ได้ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านครอบครัวแห่งออสเตรเลียเพื่อรวบรวมงานวิจัยและข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อลามกที่มีต่อเด็กและเยาวชน เพื่ออธิบายผลกระทบและแนะนำกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา รายงานดังกล่าวทำให้รู้ว่าการแก้ไขปัญหาอย่างทั่วถึง สิ่งสำคัญคือต้องกำหนดให้ปัญหาดังกล่าวอยู่ในกรอบที่กว้างขึ้นว่าด้วยการป้องกันเบื้องต้น ความปลอดภัยทางเพศและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชน ซึ่งขึ้นอยู่กับพัฒนาการของเด็ก การป้องกันอาชญากรรมทางเพศ การเรียนการสอนด้านการป้องกัน และมาตรการทางกฎหมายและกฎระเบียบ โดยกลยุทธ์เฉพาะในด้านนี้ประกอบด้วย

- แนวทางทางกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับสื่อลามกออนไลน์
- การศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน และ
- การศึกษาและทรัพยากรสำหรับครูและผู้ปกครอง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริบทนี้ ตลอดจนผลกระทบและแนวทาง โปรดดู : <http://www.itstimewetalked.com.au/> และ <https://aifs.gov.au/publications/effects-pornography-children-and-young-people/export>

แหล่งที่มา : A Bridges, R Wosnitzer, E Scharrer, C Sun & R Liberman. 2010. Aggression and Sexual Behaviour in Best-selling Pornography Videos: A Content Analysis Update. Violence against Women, vol. 16, no. 10; MJ Fleming, S Greentree, D Cocotti-Muller, K A Elias & S Morrison. 2006.Safety in cyberspace: Adolescents safety and exposure online. Youth and Society, vol. 38, no. 2.; S Anthony. 2012. Just How Big Are Porn Sites? <http://www.extremetech.com/>; It's time to Talk. 2014. <http://www.itstimewetalked.com.au/>

“การที่ประชากรเข้าถึงสื่ออย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความท้าทายด้านการศึกษาซึ่งเพิ่มขึ้นในยุคอิเล็กทรอนิกส์และดิจิทัล การประเมินแหล่งข้อมูล ต้องใช้ทักษะและการคิดเชิงวิเคราะห และเป็นความรับผิดชอบทางการศึกษาซึ่งมักถูกมองข้าม การแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น การประเมินข้อความและภาพที่ลำเอียง และแม้กระทั่งการรวมและการ

แตกโครงสร้างข้อความตามหลักการของตรรกะเป็นทักษะที่สามารถสอนได้ การสอนการรู้จักใช้สื่อยังไม่เป็นที่ระหนักถึงความสำคัญในฐานะปัจจัยหนึ่งด้านการศึกษาเกี่ยวกับพลเมืองและสันติภาพเท่าใดนัก ดังนั้น จึงมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นพื้นฐานสมัยใหม่” (UNAOC, No Date)

การเรียนรู้ทางสังคมด้วย MIL CLICKS นวัตกรรมโซเซียลมีเดียเพื่อการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศ

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งตัดสินใจปิดอินสตาแกรมของตัวเองเพราะมีคนแปลกหน้าคอยแสดงความคิดเห็นเชิงดูถูกได้รูปภาพของเธอ ในขณะที่เด็กผู้หญิงอีกคนรู้สึกถูกละเมิดและถูกรังแกขณะเลื่อนดูใหม่ไลน์ใน Facebook และเห็นเพื่อนของตัวเองแชร์มีมล้อเลียนสาว ๆ ที่ดูไม่ตรงเพศ การถือกำเนิดของโซเซียลมีเดียทำให้เรื่องราวเหล่านี้กลายเป็นเรื่องธรรมดา จากการสำรวจของโครงการ Opinium การกุดลนาชาติเพื่อเด็กใน UK ซึ่งสำรวจเยาวชน 1,002 คนที่มีอายุระหว่าง 11-18 ปีพบว่า เด็กผู้หญิงครึ่งหนึ่งในสหราชอาณาจักรเคยถูกรังแกบนโซเซียลมีเดีย (The Guardian, 2017)

โซเซียลมีเดียกลายเป็นศูนย์รวมรูปภาพที่เต็มไปด้วยภาพเหมารวมทางเพศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ โพสต์เกี่ยวกับสตรีเพศ และคำพูดเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมประเภทอื่น ๆ และเข้าถึงและแชร์ได้ง่าย ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจึงมักถูกคุกคามทางออนไลน์และบูลลี่บนโซเซียลมีเดีย เหตุการณ์เหล่านี้บางครั้งอาจนำไปสู่ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติแบบออฟไลน์ เช่น ความก้าวร้าวในโรงเรียนและการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันในที่ทำงาน สถานการณ์นี้เป็นสิ่งที่ท้าทายอย่างยิ่งสำหรับเด็กสาวที่กำลังสร้างโลกทัศน์และเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ ดังนั้น จำเป็นต้องเตรียมความสามารถในการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศเพื่อให้รู้จักวิธีตอบสนองต่อความเกลียดชังทางออนไลน์ เนื้อหาใดเหมาะสมที่จะแบ่งปัน วิธีการตั้งค่าโซเซียลมีเดียให้เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงเนื้อหาเนื้อหาที่ไม่พึงประสงค์และการล่วงละเมิด ฯลฯ

MIL CLICKS เป็นที่รู้จักครั้งแรกในช่วงต้นปี 2017 ในฐานะแรงตอบสนองอันทรงพลัง โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับผู้ใช้โซเซียลมีเดีย โดยเฉพาะเยาวชนที่มีศักยภาพด้าน MIL ซึ่งเป็นวิธินำความรู้ด้าน MIL ไปใช้กับการใช้อินเทอร์เน็ตและโซเซียลมีเดียในชีวิตประจำวันและมีส่วนร่วมในการศึกษาแบบเพื่อนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบรรยากาศของการท่องเว็บเล่น เชื่อมต่อ แชร์และเข้าสังคม ยูเนสโกเป็นผู้เปิดตัวโครงการนี้โดยการสนับสนุนของชาติอิตาลี คณะกรรมาธิการยุโรป และสำนักงานพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสวีเดน (SIDA)

MIL CLICKS พัฒนาและแชร์แหล่งข้อมูลทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงผลการวิจัย แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ และเคล็ดลับในทางปฏิบัติ ด้วยแคมเปญหัวข้อตามแต่ละระยะ MIL CLICKS ช่วยจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ MIL ซึ่งเกี่ยวข้องกับพลเมืองมากขึ้น รวมถึง “ระบุและต่อต้านภาพเหมารวมทางเพศด้วย MIL” ผู้ที่ใช้ MIL CLICKS หรือผู้ที่ยอมรับคุณค่าและหลักการของ MIL CLICKS จะได้เรียนรู้ MIL ด้วย MIL CLICKS ทำให้เข้มแข็งและกล้าแสดงออกบนโซเซียลมีเดียเมื่อเผชิญหน้ากับความเกลียดชัง การไม่ยอมรับและความรุนแรงอันสัมพันธ์กับบทบาททางเพศของตนหรือของผู้อื่น ผู้ใช้ MIL CLICKS จะรู้วิธีแสดงความคิดเห็นในสถานที่ซึ่งมักจะเป็นศัตรูและเลวร้ายสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ขณะนี้ MIL CLICKS มีให้บริการบน Facebook, Twitter และ Instagram เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ MIL CLICKS และข้อตกลง MIL CLICKers ได้ที่ : <https://en.unesco.org/milclicks>

การสร้างศักยภาพในการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศให้แก่ผู้หญิงหรือเด็ก

ผู้หญิง และผู้ชายหรือเด็กผู้ชายจะช่วยให้คนกลุ่มนี้สามารถวิพากษ์วิจารณ์และคัดค้านเนื้อหาที่ตนเองกำลังบริโภคอยู่ได้หากเกี่ยวข้องกับเพศ อำนาจ ภาพเหมารวม ความรุนแรง รสนิยมทางเพศ การเลือกปฏิบัติและความคิดอื่น ๆ ที่แทรกซึมในสังคม

MIL CLICKERS

คือผู้ใช้ข้อมูลออนไลน์และออฟไลน์อย่างชาญฉลาด

WHO:

- ใช้วิจารณ์ญาณก่อนโพสต์และแชร์
- เคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น
- มาเป็น MIL CLICKER กันเถอะ [#MILCLICKS](https://en.unesco.org/milclicks)
- เชื่อในการเสริมพลังให้ตนเองซึ่งนำไปสู่สันติ
- ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศด้วย MIL
- ไล่ตามความคิดสร้างสรรค์และความรู้สึกรักนึกคิดของตนเอง
- มุงมั่นที่จะสนทนาในรูปแบบที่ไม่เป็นการกระจายความเกลียดชัง
- มีส่วนร่วมในการสนทนาข้ามวัฒนธรรม
- ได้ร่ตรงโดยใช้จริยธรรมเมื่อแชร์คอนเทนต์

milclicks MEDIA AND INFORMATION LITERACY

Illustration by Freepik.com

คุณได้นำการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศ(MIL) มาใช้
ในการสนทนาเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศหรือเปล่า

เล่น “บอร์ดเกม” อันนี้และเช็คคะแนนของตัวเอง

ศักยภาพด้าน
MIL

ข้าพเจ้าทำสิ่งต่อไปนี้
เพื่อความเท่าเทียมทางเพศ

รวมคะแนนที่คุณได้

ตระหนักและบอกความต้องการในสื่อและสารสนเทศได้	ข้าพเจ้าตระหนักว่าควรมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงผู้ชายและเด็กผู้ชายในสื่อ หนังสือและบันทึกทางประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้าขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงและผู้ชายในรายงานข่าวด้านการพัฒนา เช่น การว่างงาน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ	6 คะแนน	ดึงและจัดระบบข้อมูลและคอนเทนต์สื่อ	ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ของตนเองในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่คงการเสริมพลังให้กับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงและความเท่าเทียมทางเพศ และนำไปใช้เพื่อการสนทนาแบบเปิดกว้าง	6 คะแนน
เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของสื่อและผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ ในสังคมประชาธิปไตย	ข้าพเจ้าเข้าใจและตระหนักถึงสื่อทรงพลังและผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ (OIP) ที่จะไปสร้างสมดุลให้กับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศหรืออื่น ๆ ให้รุนแรงขึ้น ข้าพเจ้าขอให้สื่อและผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ สร้างข้อมูลเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมทางเพศต่อสาธารณะอย่างเข้าใจง่าย	9 คะแนน	ใช้ข้อมูลถูกต้องตามจริยธรรมบนพื้นฐานของสิทธิและหน้าที่	ข้าพเจ้าปกป้องสิทธิของตนเองในการแสดงออกอย่างเสรี ข้าพเจ้ายอมรับว่าสิทธิย่อมมาควบคู่กับหน้าที่ที่แน่นอน เช่น หน้าที่ที่จะไม่เผยแพร่ข้อมูลเท็จหรือความผิดซึ่งอันเนื่องมาจากเพศ	15 คะแนน
เข้าใจสื่อในต่าง ๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้	ข้าพเจ้าสนับสนุนเสรีภาพของสื่อ และสิทธิในการแสดงออกอย่างเสรีของทั้งผู้ชายและผู้หญิงทั้งคู่	12 คะแนน	สามารถประยุกต์ใช้ทักษะ ICT ในการประมวลข้อมูลและสร้างคอนเทนต์ที่ ผู้ใช้ทำขึ้นเองได้	ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถของตนเองและมีความมีประสิทธิภาพในการผลิตข้อมูลและคอนเทนต์สื่อด้วยตนเอง โดยรวมเอาคอนเทนต์ด้านผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่เกี่ยวข้องเข้าไปด้วย	12 คะแนน
ค้นหาและเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ข้าพเจ้าสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพ ข้าพเจ้าใช้กฎหมายการเข้าถึงข้อมูลเพื่อหาข้อมูลของรัฐบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อผู้หญิง	9 คะแนน	มีส่วนร่วมกับสื่อ OIP ในการแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง การสนทนา การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง ความเท่าเทียมทางเพศและต่อต้านความไม่เท่าเทียมทางเพศทุกรูปแบบ	ข้าพเจ้าพัฒนาและเผยแพร่เนื้อหาสนับสนุนที่เป็นประโยชน์กับความเท่าเทียมทางเพศ	16 คะแนน
ใช้วิจารณ์คุณภาพในการประเมินข้อมูลและคอนเทนต์ของสื่อและ OIP ในแง่ของการใช้อำนาจ ความน่าเชื่อถือ เป้าหมายปัจจุบัน และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้	ข้าพเจ้าวิเคราะห์ข้อความและข้อมูลสื่อเพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาทางเพศและการเคารพทางเพศให้ปรากฏ ข้าพเจ้าใช้วิจารณ์คุณภาพในการออนไลน์ข่าวสารและสิ่งเกดทุกกิจกรรมของตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	15 คะแนน			

คะแนนรวม : 100 คะแนน

อันดับของคุณขึ้นอยู่กับคะแนนที่คุณได้รับ

♥♥	ไม่เกิน 30	คุณได้เริ่มต้นแล้ว ทำต่อไปอย่าหยุด แล้วอีก 3 เดือนคอยกลับมาเล่นใหม่
♥♥♥	31-50 คะแนน	คุณกำลังเดินไปข้างหน้าได้ดี ลองตั้งเป้าไว้ที่คะแนนที่สูงขึ้น แล้วอีก 3 เดือนกลับมาเล่นใหม่
♥♥♥♥	51-70 คะแนน	คุณมีสมรรถนะที่สูง คุณได้มีส่วนร่วมในการสนทนาว่าด้วยความเท่าเทียมทางเพศผ่านทาง MIL แล้ว เพราะฉะนั้น ทำไมไม่ข้ามไปเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ปฏิบัติการณ์เต็มตัวเลยล่ะ ลองเล่นใหม่สิ
♥♥♥♥♥	71 คะแนนขึ้นไป	คุณมีสมรรถนะที่ยอดเยี่ยมไปเลย คุณเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ปฏิบัติการณ์เต็มตัวแล้ว ตอนนี้คุณน่าจะเป็นคนที่ยกความรู้อะไรให้คนอื่นได้แล้ว

ดัดแปลงมาจาก “การช่วยเหลือด้านการรู้จักใช้สื่อและข้อมูลเพื่อความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมพลังให้ผู้หญิง” – Alton Grizzle
สื่อที่แปล: วาระวิชาการว่าด้วยพันธมิตรากลาคันสื่อที่แปล - ยูเนสโก

การนำการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศมาใช้เพื่อความเสมอภาคทางเพศและการเสริมพลังสตรี (UNESCO, 2014)

<p>ศักยภาพด้าน MIL</p>	<p>เป็นเครื่องมือสร้างศักยภาพเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ หากประชาชนทุกคนทั้งผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ผู้ชายและเด็กผู้ชายรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศแล้ว จะทำให้เกิดศักยภาพดังต่อไปนี้</p>
<p>ตระหนักถึงความจำเป็นของสื่อและสารสนเทศและอธิบายได้อย่างชัดเจน</p>	<p>เกิดการยอมรับว่าควรมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ผู้ชายและเด็กผู้ชายในสื่อ หนังสือและบันทึกทางประวัติศาสตร์</p> <p>พิจารณาว่าข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับผู้หญิงตกหล่นไปหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงที่มีอิทธิพลในอดีตหรือผู้นำสตรีในปัจจุบัน</p> <p>ข้อมูลแบบแยกเพศเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดทำรายงานเกี่ยวกับอัตราการว่างงาน การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการใช้โทรศัพท์มือถือ</p>
<p>ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของสื่อและผู้ใช้ข้อมูลอื่น ๆ ในสังคมประชาธิปไตย</p>	<p>เข้าใจและรับรู้ถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศอาจได้รับการแก้ไขหรือทำให้รุนแรงขึ้นซึ่งขึ้นอยู่กับอำนาจและบทบาทของผู้ให้ข้อมูล เช่น สื่อและอินเทอร์เน็ต</p> <p>สื่อและผู้ใช้บริการสารสนเทศต่าง ๆ สื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมทางเพศต่อสาธารณะอย่างโปร่งใสและเข้าใจง่าย</p> <p>แสวงหาความหลากหลายของสื่อและผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ</p>
<p>ผู้ให้บริการสื่อและสารสนเทศตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่ต้องกำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุบทบาทและหน้าที่ของตน</p>	<p>สนับสนุนเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการพูดและสิทธิในการแสดงออกอย่างเสรีโดยไม่ต้องกลัวการเลือกปฏิบัติทางเพศ</p>
<p>ค้นหาและเข้าถึงข้อมูลที่มีความหมาย</p>	<p>สืบค้นข้อมูลและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพ</p> <p>สามารถเข้าถึงกฎหมายข้อมูลเพื่อค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ เมื่อต้องการข้อมูลที่เป็นของรัฐบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน และการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง</p> <p>มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในวงจรชีวิตของข้อมูล อันได้แก่ การพัฒนาข้อมูล รวบรวม ประมวลผลและเผยแพร่ และสนับสนุนให้ผู้หญิงเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลหากจำเป็น</p>
<p>สามารถประเมินข้อมูลและเนื้อหาของผู้ให้บริการต่าง ๆ เช่น สื่อและอินเทอร์เน็ต ในแง่ของอำนาจความน่าเชื่อถือ เป้าหมายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้</p>	<p>เอกสารที่อยู่ในสื่ออวกวเคราะห์ และเปิดเผยข้อมูลหากพบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการกีดกันทางเพศ ภาพเหมารวมทางเพศและการมองผู้ชายเป็นศูนย์กลาง</p> <p>พิจารณาข้อมูลออนไลน์และข้อมูลเกี่ยวกับเด็กผู้หญิงและผู้หญิง ด้วยมุมมองวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น สังเกตพฤติกรรมผู้ใช้งานในพื้นที่ออนไลน์ เพื่อให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงน้อยลง</p>

สกัดข้อมูลและเนื้อหาของสื่อออกมามาจัดให้เป็นระบบได้	รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ขัดขวางการสร้างขีดความสามารถและความเท่าเทียมกันจากประสบการณ์ของตนเองบริษัทในพื้นที่และการวิจัย และใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาได้ในการพูดคุยกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้แก้ไขปัญห
สังเคราะห์ความคิดจากเนื้อหาหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวคิดนั้น ๆ ได้	
ใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบและสื่อสารความคิดเห็นหรือความรู้ใหม่ ๆ ให้กับผู้ชมและผู้อ่านผ่านสื่อที่เหมาะสมได้	ยอมรับและเรียกร้องสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก แต่ก็ต้องยอมรับว่าสิทธิมาพร้อมกับความรับผิดชอบด้วย ตัวอย่างเช่น ความรับผิดชอบในการไม่จงใจเผยแพร่ข้อมูลเท็จหรือข้อมูลที่ส่งเสริมความเกลียดชัง และการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลหรือกลุ่มใด ๆ
สามารถใช้เทคโนโลยี ICT ในการประมวลผลข้อมูลและสร้างคอนเทนต์ขึ้นเองได้	ใช้ศักยภาพด้านการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศหาช่องทางในการผลิตคอนเทนต์สื่อและข้อมูลของตนเอง (แบบออนไลน์และออฟไลน์) กล่าวคือ เมื่อสร้างเนื้อหาสำหรับผู้หญิง ควรหาช่องทางที่สะท้อนความเป็นจริงของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงได้ดีที่สุด และมีกรกล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับแบบแผนทางเพศซึ่งกลายเป็นบรรทัดฐานทางสังคม พัฒนาและเผยแพร่คอนเทนต์หรือโซเซียลมีเดียที่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศ โดยการวิจัยด้วยตนเองและสภาพที่เป็นจริงของชุมชน
ส่งเสริมการแสดงออกของตนเอง เสรี ภาพในการแสดงออก การสนทนาข้ามวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยและความเท่าเทียมทางเพศร่วมกับผู้ให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เช่น สื่อและอินเทอร์เน็ต และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดความไม่เท่าเทียมกันทุกรูปแบบ	สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศภายในและผ่านสื่ออย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการเข้าถึงและมีส่วนร่วมในสื่อกระแสหลักที่เชื่อถือได้ สื่อชุมชนและอินเทอร์เน็ต (ทั้งภาครัฐและเอกชน) ในฐานะแหล่งข้อมูล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการประชาธิปไตย และส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศด้วยการบูรณาการความเสมอภาคทางเพศ :

- ➔ เคลียร์ลิงเฮาส์เพื่อการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศโดย UNAOC : <https://milunesco.unaoc.org/welcome/>
- ➔ เพจเว็บไซต์การรู้จักใช้สื่อและข้อมูลโดยยูเนสโก : <https://en.unesco.org/themes/media-and-information-literacy>
- ➔ หลักสูตรการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศสำหรับครูโดยยูเนสโก : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/>

[media-and-information-literacy-curriculum-for-teachers/](http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/media-and-information-literacy-policy-and-strategy-guidelines/)

- ➔ สื่อกับแนวปฏิบัติด้านนโยบายและยุทธศาสตร์โดยยูเนสโก : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/media-and-information-literacy-policy-and-strategy-guidelines/>
- ➔ แหล่งข้อมูลมูลนิธิการศึกษาสื่อ : <https://shop.mediaed.org/all-gender-culturec68.aspx>

4.4 เครือข่าย

การแสดงภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อเป็นเรื่องที่ผู้สนับสนุนสิทธิสตรีมีความเป็นห่วงเรื่อยมาตั้งแต่ทศวรรษ 1970 ปัจจุบันกลุ่มสตรียังคงเป็นแนวหน้าในการสนับสนุนระดับชาติ โดยยังคงทำให้องค์กรเป็นปัญหาการมองเพศสถานะแบบตายตัวและภาพลักษณ์ที่เสื่อมเสียของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เจื่อนไขการจ้างงานที่ไม่เท่าเทียมกัน ความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิงและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และการล่วงละเมิดที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเผชิญทางออนไลน์ ความพยายามระดับชาติในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในและผ่านภาคสื่อ ได้แก่ การตรวจสอบความเท่าเทียมทางเพศในเนื้อหาสื่อและผลการดำเนินงานของบริษัท การสนับสนุนการฝึกอบรม การพัฒนาโยบายการผลิตสื่อ และการมอบรางวัลประกาศเกียรติคุณ การขยายตัวของเครื่องมือสื่อสารและการเชื่อมต่อระหว่างกันทำให้เครือข่ายสามารถก้าวข้ามพรมแดนได้ด้วยวิธีการเคลื่อนที่ ซึ่งครอบคลุมทั้งภูมิภาคและการก่อตัวของพันธมิตรระดับโลกอย่างมีพลวัต ตัวอย่างเช่น แคนาดาและอเมริกาเพียงที่เดียวปัจจุบันนี้มีเครือข่ายการตรวจสอบซึ่งเชื่อมโยงกันจำนวนนับไม่ถ้วนนับตั้งแต่ปี 2007

การเคลื่อนไหวทางสังคมและการสนับสนุนเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศทั้งในและผ่านสื่อ กลุ่มสิทธิสตรีได้สร้างความตระหนักถึงการแสดงภาพลักษณ์ที่เลือกปฏิบัติ และการปฏิบัติต่อผู้หญิงในอุตสาหกรรมมานานหลายทศวรรษ ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายใน

กรอบบรรทัดฐานหรือกฎหมายระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาคและระดับชาติ และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรสื่อด้วยกันเอง กลุ่มเหล่านี้ได้ใช้การวิจัยและการตรวจสอบในระดับโลก ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรสื่อ (ภาครัฐและเอกชน) อย่างสม่ำเสมอตามข้อผูกพันและพันธกรณีที่ตกลงร่วมกันเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบในด้านนี้ นอกจากนี้ยังใช้ฐานความรู้ที่กำลังทำการพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงแนวปฏิบัติที่ดีและเพื่อสนับสนุนการพัฒนากรอบการทำงานเชิงบรรทัดฐานและการนำไปใช้ต่อไป

เครือข่ายคนทำงานด้านสื่อมืออาชีพที่ลงทุนเพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศเป็นกลไกที่มีคุณค่าในการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง มักจะมีเครือข่ายของคนทำงานด้านสื่อ เช่น ในสหภาพแรงงานของนักข่าวโดยผู้หญิงหรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถเสนอพื้นที่สำหรับสื่อและกลุ่มต่าง ๆ ที่ทำงานเพื่อป้องกัน VAWG และแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญและสร้างความร่วมมือ

การกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายจะช่วยให้สามารถระบุตัวผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่ต้องการมีส่วนร่วมในงานป้องกันสื่อ VAWG ได้ นี่เป็นโอกาสสำหรับความร่วมมือในการเข้าหาพันธมิตรด้านสื่อ และสามารถเพิ่มความสนใจต่าง ๆ สำหรับสื่อ เพื่อมีส่วนร่วมกับเครือข่ายที่กว้างขึ้น

สมาคมวิทยุชุมชนโลก (AMARC)

เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือการเคลื่อนไหวของวิทยุชุมชน โดยมีสมาชิกและผู้ร่วมงานเกือบ 4,000 คนใน 150 ประเทศ AMARC มุ่งสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและวิทยุแบบมีส่วนร่วม ควบคู่ไปกับหลักการของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความร่วมมือระหว่างประเทศ AMARC ยังเป็นเจ้าภาพจัดงาน Women's International Network (AMARC-WIN) ซึ่งเป็นสมัชชาใหญ่ของนักสื่อสารผู้หญิงที่ทำงานเพื่อรับรองสิทธิของผู้หญิงในการสื่อสารผ่านและภายในการเคลื่อนไหวของวิทยุชุมชน

ในปี 2015 AMARC ได้เข้าเป็นพันธมิตรกับ UN Women หลังจากปฏิญญาปักกิ่ง 20 ปี เพื่อสะท้อนความก้าวหน้าหรือความถดถอยที่เกิดขึ้นต่อความเท่าเทียมทางเพศ AMARC และ UN Women จัดทำแคมเปญวิทยุระหว่างประเทศที่เชื่อมโยงกับปักกิ่ง +20 ซีรีส์สื่อโอนำเสนอ มุมมองเปรียบเทียบระหว่างปี 1995 ถึง 2015 จากที่ที่เราเคยอยู่ จนถึงที่เราอยู่ในตอนนี้ โดยมีเรื่องราวจากผู้ผลิตที่เข้าร่วมทั่วโลก แคมเปญนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้มาจากแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเพื่อนำสิ่งที่เปลี่ยนแปลงเพื่อผู้หญิง นับตั้งแต่การประชุมที่ปักกิ่งเมื่อ 20 ปีที่แล้ว นอกจากนี้ยังเพิ่มความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเน้นย้ำถึงสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อผู้หญิงนับตั้งแต่การประชุมที่ปักกิ่งเมื่อ 20 ปีที่แล้วด้วย

AMARC นำเสนอข้อมูลที่ครอบคลุมเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อเสียง วิดีโอและสิ่งพิมพ์ วิธีดำเนินการประเมิน ลิงค์ไปยังเครือข่ายสื่อในทุกภูมิภาค และพื้นที่ทำงานร่วมกันสำหรับสมาชิก

หากต้องการเข้าถึงแหล่งข้อมูลโปรดดู : <http://www.amarc.org/>

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือกับ UN Women ได้ที่ : <http://www.amarc.org/unwomen-home>

นอกเหนือจากองค์กรและกลุ่มประชาสังคมที่ทำงานโดยตรงกับ VAWG แล้ว ยังมีกลุ่มอื่น ๆ เพื่อพิจารณาเข้าร่วมเป็นพันธมิตรอีก ได้แก่ :

- กลุ่มประชาสังคมและ NGO รวมถึงกลุ่มที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเฉพาะ (เช่น ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในท้องถิ่น ผู้หญิงที่มีความพิการผู้หญิงที่ติดเชื้อเอชไอวี วัยรุ่นผู้อพยพ ชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์หรือเชื้อชาติ ฯลฯ) และผู้จัดแคมเปญด้านสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและ NGO ด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งอาจจัดตั้งอยู่แล้วและกำลังรณรงค์เรื่องสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน
- บริการแนวหน้า เช่น สุขภาพ ตำรวจ หน่วยงานยุติธรรมหรือผู้ให้บริการสถานพักพิง
- นักเคลื่อนไหวหรือนักรณรงค์อิสระในท้องถิ่น
- กลุ่มสตรี

- เครือข่ายนักข่าวหญิง
- ผู้ผลิตสื่ออิสระ
- สหภาพแรงงานสื่อและ/หรือสมาคมสื่อออกอากาศ และสื่อสิ่งพิมพ์
- หน่วยงานกำกับดูแลตนเองของสื่อ
- มหาวิทยาลัยและสถาบันฝึกอบรมที่เน้นประเด็นเรื่องเพศหรือสื่อ
- ผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ด้านสื่อ

อาจรวมกลุ่มโดยการเชิญให้เข้าร่วมเครือข่ายเพื่อดำเนินงานต่อเนื่องในระยะยาว หรืออาจเชิญพันธมิตรบางรายมาร่วมกันดำเนินโครงการเฉพาะ (เช่น แคมเปญ) ความแข็งแกร่งของเครือข่ายดังกล่าวอยู่ที่แนวทางการร่วมมือตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งจะช่วยให้มีโอกาสทำงานร่วมมากขึ้น สื่อมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกมากกว่าที่จะเป็นเป้าหมายที่ทำงานเพื่อยุติ VAWG ควบคู่ไปกับกลุ่ม

เครือข่ายเพื่อการครอบคลุมที่ดีขึ้น (ออสเตรเลีย)

ในออสเตรเลียปี 2002 มีการระดมทุนจากผู้ใจบุญและรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อเริ่มดำเนินการแก้ปัญหาสื่อที่ไม่มีจิตสำนึกด้านเพศในการรายงานประเด็นความรุนแรงในครอบครัว ชุดเครื่องมือสำหรับสื่อเกี่ยวกับวิธีรายงานความรุนแรงในครอบครัวได้รับการพัฒนาขึ้น โดยเชื่อว่าการฝึกอบรมให้กับสื่อเกี่ยวกับประเด็นนี้จะช่วยให้สามารถจัดการกับปัญหาในการรายงานได้ และทำให้ตระหนักในทันทีว่าจำเป็นต้องใช้วิธีการเชิงกลยุทธ์และการทำงานร่วมกันที่ครอบคลุมมากขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้ รวมถึงการบีบเรื่องเวลาในการรายงาน หรือความเชื่อที่ว่า VAWG เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ใช่การละเมิดหรือเป็นผลมาจากวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย

กรอบยุทธศาสตร์ได้รับการตีพิมพ์ในปี 2007 พร้อมฉบับปรับปรุงและเพิ่มเติมในปี 2015 โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการแต่ละภาคส่วนด้านความรุนแรงในครอบครัว การเพิ่มขึ้นและพนักงานบริการในชุมชน นักข่าว นักวิชาการ ตำรวจและรัฐบาล กรอบการทำงานดังกล่าวได้ระบุถึงโครงการริเริ่มต่าง ๆ ของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้สื่อและความสามารถในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ VAWG แก่สื่อ โครงการริเริ่มประกอบด้วยการสนับสนุนและฝึกอบรมผู้หญิงให้กล้าพูดกับสื่อเกี่ยวกับประสบการณ์ความรุนแรงของตนเอง ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ภาคส่วนของ VAWG ให้ทำงานร่วมกับนักข่าวและบรรณาธิการในประเด็นนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจเกี่ยวกับ VAWG และสนับสนุนสื่อให้ตรวจสอบภายในเกี่ยวกับประเด็นทางเพศ และตรวจสอบว่ากระทบต่อการรายงานอย่างไร กรอบงานและโครงการริเริ่มเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้าง “เรื่องราว” ที่เป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้นเกี่ยวกับ VAWG สำหรับสื่อข่าว และออสเตรเลียได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการรายงานเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงนับตั้งแต่เริ่มโครงการนี้

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://dovic.org.au/publications/working-with-news-and-social-media-toprevent-violence-against-women-and-their-children-a-strategic-framework-for-victoria/>

พันธมิตรระดับโลกว่าด้วยเรื่องเพศและสื่อได้เกิดขึ้นครั้งใหญ่ตั้งแต่ปี 2013 เพื่อจัดหาแพลตฟอร์มให้กลุ่มต่าง ๆ มีส่วนร่วมอย่างมีแบบแผนเพื่อผลลัพธ์เฉพาะ พันมิตรเหล่านี้เชื่อมโยงสมาชิกหลายร้อยคนจากหลากหลายประเทศ ทำหน้าที่ต่าง ๆ รวมถึง : เป็นศูนย์กลางความรู้ที่ใช้ในการดึงข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติการของสื่อและเนื้อหา เครื่องมือและแนวทางภายในที่สามารถเป็นประโยชน์สำหรับการติดตาม

การฝึกอบรมและการสนับสนุน มีการสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในกระบวนการระหว่างประเทศ (เช่น การรายงานต่อองค์กรสิทธิมนุษยชนหรือการมีส่วนร่วมในระดับที่ใหญ่ เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน) และดำเนินการสนับสนุนร่วมกัน เปิดให้เข้าถึงแนวทางปฏิบัติที่กำลังใช้อยู่อย่างทั่วถึงมากขึ้น

พันธมิตรระดับโลก/ข้อตกลง/เครือข่าย

พันธมิตรสากลด้านสื่อและเพศ (GAMAG) : เปิดตัวในปี 2013 โดยยูเนสโกเป็นพันธมิตรอิสระที่ทำงานเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในและผ่านสื่อ วัตถุประสงค์ประกอบด้วย : เพื่อติดตามความเท่าเทียมทางเพศในระบบสื่อ โครงสร้างและเนื้อหา โดยการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับชาติ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดทำงานร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก เพื่อติดตาม วางแผนและตรวจสอบการดำเนินการตามปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการ “ผู้หญิงกับการวิญญัยสื่อ” และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ และเพื่อพัฒนาและจัดอันดับความสำคัญของเพศและสื่อไว้ในอันดับต้น ๆ ของกรอบการระดมทุนของผู้บริจาค รัฐบาลและหน่วยงานพัฒนา โดยมีองค์กรสื่อและบุคคลที่ทำงานด้านเพศและสื่อกว่า 700 คนเข้าร่วม เรียนรู้เพิ่มเติมและเข้าร่วมได้ที่ : <https://gamag.net/>

พันธมิตรสากลว่าด้วยความร่วมมือด้านการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศ (GAPMIL) : เปิดตัวขึ้นในปี 2013 และเป็นเจ้าภาพโดยยูเนสโก ดำเนินภารกิจส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้ประชาชนทุกคนมีศักยภาพในการเข้าถึงสื่อและสารสนเทศ วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการผลักดันการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาซึ่งเน้นประเด็นสำคัญ 9 ประการ (การกำกับดูแลความเป็นพลเมืองและเสรีภาพในการแสดงออก การเข้าถึงข้อมูลและความรู้สำหรับประชาชนทุกคน การพัฒนาสื่อ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ตและผู้ให้บริการสารสนเทศอื่น ๆ การศึกษา การสอนและการเรียนรู้ ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจน การพูดคุยข้ามวัฒนธรรมและข้ามประเทศ ผู้หญิง เด็กและเยาวชน คนพิการและกลุ่มสังคมชายขอบอื่น ๆ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ธุรกิจอุตสาหกรรม การจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเกษตรกรรม การทำฟาร์ม การคุ้มครองสัตว์ป่า ป่าไม้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ) และเพื่อให้สื่อและชุมชนกล่าวพูดและพูดคุยด้วยเสียงที่เป็นหนึ่งเดียวกันในประเด็นสำคัญบางประการ รวมถึงความจำเป็นในการกำหนดนโยบาย และเพิ่มความละเอียดของกลยุทธ์ด้านการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศเพื่อให้เป็นแนวคิดที่ผสมผสาน โดยการสร้างแพลตฟอร์มร่วมกันสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสมาคมต่าง ๆ ทั่วโลก หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมและเข้าร่วมโปรดไปที่ : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/media-development/media-literacy/global-alliance-for-partnerships-on-media-and-information-literacy/>

สมาคมผู้หญิงในวิทยุและโทรทัศน์นานาชาติ (IAWRT) : เป็นองค์กรระดับโลกที่ก่อตั้งขึ้นโดยผู้หญิงที่ทำงานในสื่ออิเล็กทรอนิกส์และพันธมิตรที่มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความคิดริเริ่ม เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามุมมองและค่านิยมของผู้หญิงเป็นส่วนสำคัญของการผลิตรายการและเพื่อเพิ่มอิทธิพลของผู้หญิงในสื่อโดย : ให้โอกาส แบ่งปันกลยุทธ์และสนับสนุนการพัฒนาผู้หญิงในการออกอากาศ โดยแบ่งปันความรู้ทางวิชาชีพและเทคนิค เปิดโอกาสเฉพาะในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อของโลก และนำเสนอทักษะวิชาชีพในการฝึกอบรม โดยมุ่งเน้นที่มุมมองเรื่องเพศในรายการ ประเด็นการพัฒนาและการจัดการ สมาคมจัดการประชุมระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค การประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพของสมาชิก มอบรางวัลเชิดชูเกียรติเพื่อยกย่องความคิดสร้างสรรค์ของผู้หญิงผู้ผลิตรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ที่โดดเด่น มอบการศึกษาเพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านสื่อ และสนับสนุนการผลิต การฝึกอบรมและโครงการสำหรับผู้หญิงในประเทศกำลังพัฒนา ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถดูได้ที่ : <https://www.iawrt.org/about>

เครือข่ายการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศและการพูดคุยข้ามวัฒนธรรม (UNITWIN Cooperation) : เปิดตัวขึ้นในปี 2011 โดยมียูเนสโกเป็นเจ้าภาพ เครือข่ายการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศและการพูดคุยข้ามวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย (MILID Network) เป็นเครือข่ายที่รวมเอามหาวิทยาลัยด้านการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศ (MIL) จากทั่วโลกมาไว้ด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการผลักดันการสร้างงานวิจัยที่สามารถพูดถึงถึงนโยบายเกี่ยวกับ MIL และการสนทนาข้ามวัฒนธรรมขึ้น ณ กุมภาพันธ์ 2019 มีมหาวิทยาลัยสมาชิกและมหาวิทยาลัยสมทบ 40 แห่งจากทุกภูมิภาค

เครือข่าย MILID ยืนหยัดอย่างแน่วแน่ในการพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศผ่านเลนส์ของ MIL มีการพัฒนาความร่วมมือร่วมกับเครือข่าย MILID องค์การยูเนสโก ตลอดจนพันธมิตรในการพัฒนาและเผยแพร่ MILID Yearbook เป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ปี 2013 ในแต่ละปีจะมีการกล่าวถึงมิติทางเพศของ MIL และการพูดคุยข้ามวัฒนธรรม หนึ่งในเป้าหมายสำคัญของ MIL คือการเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและสิทธิมนุษยชน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในฉบับ “การรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศ : เสริมสร้างสิทธิมนุษยชน ต่อด้านการเหยียดและความคลั่งไคล้” ประจำปี 2016 และฉบับ “การรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” ประจำปี 2015 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมและเข้าร่วมโปรดไปที่ : <https://en.unesco.org/themes/media-and-information-literacy/gapmil/milidnetwork>

พันธสัญญาก้าวไปสู่อำนาจความเท่าเทียมทางเพศ (Step It Up for Gender Equality Media Compact) : เปิดตัวขึ้นในปี 2016 โดย UN Women เป็นพันธมิตรขององค์กรสื่อที่มุ่งมั่นที่จะปกป้องสิทธิสตรีและประเด็นความเท่าเทียมทางเพศ พันธสัญญาประกอบด้วยเน้นประเด็นสิทธิสตรีและความเท่าเทียมทางเพศในบทความบทบรรณาธิการ ภาพและรายงานข่าว สร้างความมั่นใจในการผลิตเรื่องราวคุณภาพสูงโดยเน้นความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิสตรี โดยให้อย่างน้อยสองครั้งต่อเดือน ตรวจสอบว่ามีการรวมผู้หญิงเป็นที่มาของเรื่องราวที่สร้างขึ้นหรือไม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศในทุกแวดวงทั้งธุรกิจ เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม ใช้จรรยาบรรณที่เกี่ยวกับเรื่องเพศในการรายงาน ให้แนวทางสำหรับการรายงานที่มีความเปราะบางด้านเพศเมื่อจัดการปฐมนิเทศและการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ใช้การตัดสินใจที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ เพื่อทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในห้องข่าว โดยสร้างความมั่นใจว่านักข่าวหญิงจะได้รับโอกาสเช่นเดียวกับเพื่อนร่วมงานชาย ครอบคลุมทุกประเด็นตั้งแต่การเมืองไปจนถึงธุรกิจ วิทยาศาสตร์ การกีฬาและเทคโนโลยี ไปพร้อม ๆ กับการสนับสนุนให้นักข่าวชายทำข่าวครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่ครอบคลุมเรื่องสิทธิสตรีและความเท่าเทียมทางเพศด้วยและจัดการที่ปรึกษาและคำแนะนำเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานให้แก่กันนักข่าวหญิง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมและเข้าร่วมได้ที่ : <http://www.unwomen.org/en/get-involved/step-it-up/media-compact>

พันธมิตรไม่มองภาพเหมารวม (Unstereotype Alliance) : จัดขึ้นโดย UN Women และรวบรวมพันธมิตรที่มีประสิทธิภาพระดับโลกจากผู้นำในอุตสาหกรรมมากกว่า 30 รายที่มีเป้าหมายร่วมกันในการขจัดอคติทางเพศและภาพเหมารวมทางเพศที่เป็นอันตรายในโฆษณา มีการพัฒนามาตรฐานและเครื่องมือใหม่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงรูปแบบการโฆษณาและไม่ให้มีภาพเหมารวม วัตถุประสงค์เปลี่ยนแปลงสนับสนุนการวิจัยเครื่องมือและความรู้เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการนี้ และสร้างแรงบันดาลใจให้ประชาชนกล้าที่จะปฏิเสธภาพเหมารวมที่เป็นอันตรายโดยใช้การสื่อสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กลุ่มพันธมิตรมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้หญิงทุกกลุ่ม (ทุกเชื้อชาติ ชนชั้น อายุ ความสามารถ ชาติพันธุ์ ศาสนา เพศวิถี ภาษา การศึกษา ฯลฯ) และจัดการปัญหาผู้ชายเป็นใหญ่ที่เป็นอันตราย เพื่อช่วยสร้างโลกที่เท่าเทียมกันทางเพศ การต่อต้านภาพเหมารวมที่เป็นอันตรายและการส่งเสริมการเป็นตัวแทนของผู้หญิงและเด็กหญิงในเชิงบวกเท่าเทียมกับผู้ชายหรือเด็กชายเป็นพื้นฐานในการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคมไม่เพียงแต่กำหนดรูปแบบการรับรู้เท่านั้น แต่ยังกำหนดรูปแบบการกระทำด้วย

<http://www.unstereotypealliance.org/en>

โครงการจับคู่และสร้างเครือข่ายด้านเพศ สื่อและ ICT (UniTWIN) : เครือข่ายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการฝึกอบรมการวิจัยและการพัฒนารายการที่อยู่ในสาขาศึกษายภาพของยูเนสโก โดยการสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิชาการด้านเพศ สื่อและ ICT เครือข่ายทำการสนับสนุนการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในระดับโลกโดยใช้การวิจัย การให้ความรู้และการสนับสนุนการฝึกอบรมและการวิจัยเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) ดำเนินงานเพื่อกระตุ้นและแสดงผลงานทางวิชาการที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการขยายการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทุกแพลตฟอร์มสื่อ เครือข่ายประกอบด้วยสถาบันจากทั่วภูมิภาค หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมโปรดเข้าไปที่ : <http://www.unitwin.net/>

4.5 รางวัลและการเป็นที่ยอมรับ

รางวัลด้านสื่อเป็นเวทีสาธารณะเพื่อการยอมรับถึงแนวทางปฏิบัติที่ดี และเพื่อยกย่องผู้ที่ยึดมั่นในความเสมอภาคทางเพศภายในองค์กร ตลอดจนজনকোনเทนท์สื่อและโครงการริเริ่มต่างๆ นอกจากนี้ ยังสามารถเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม สร้างความตระหนักเกี่ยวกับเพศและสื่อที่มีต่อผู้ชมในวงกว้าง ทำให้ผู้ชมเข้าถึงหรือติดตามสื่อที่ตีพิมพ์

ขึ้น และเอื้อประโยชน์ด้านการสร้างพันธมิตรและเครือข่าย รางวัลด้านสื่อนี้เป็นรางวัลด้านความเท่าเทียมทางเพศในวงกว้างและด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงในวงเฉพาะ สามารถพบเห็นได้ในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับโลก บางเวทีอาจจัดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นประจำ (เช่น ทุกปีหรือทุก 2 ปี) จะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของสื่อได้ดีกว่า รางวัลด้านสื่อมีทั้งระดับใหญ่มาโปจนถึงระดับท้องถิ่น

ตัวอย่างรางวัลด้านสื่อ

มหกรรมงานโฆษณาระดับโลก Cannes Lions Festival of Creativity : หรือที่รู้จักกันดีในนาม “รางวัลออสการ์” ของการโฆษณาได้ให้เกณฑ์การคัดออกแก่คณะกรรมการแต่ละคนพิจารณาเมื่อตัดสินผลงานที่ส่งเข้าร่วมเทศกาล นับตั้งแต่ปี 2019 คณะกรรมการจะได้รับการกระตุ้นให้ไตร่ตรองถึงการบรรลุภาพเหมารวมที่เป็นอันตรายไว้ในโฆษณาตามแนวทางการตัดสินที่นำมาใช้ตั้งแต่ปี 2017 เป็นต้นมา แนวทางดังกล่าวนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อคอนเทนต์ทุกประเภท และส่งสัญญาณที่ชัดเจนเกี่ยวกับความสำคัญของการสะท้อนความเท่าเทียมทางเพศ เป็นเกณฑ์ด้านคุณภาพสำหรับคณะกรรมการทั้งหมด นอกจากนี้ Cannes Lions ยังได้เปิดตัว Glass Lion : The Lion for Change; รางวัลซึ่งเป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะด้านผลงานที่ต่อต้านอคติทางเพศและทำลายภาพลักษณ์ของผู้ชายและผู้หญิงซึ่งมีรากฐานมาจากข้อความทางการตลาด เป็นความเชื่อที่สืบทอดกันมายาวนานของเทศกาลนี้ว่าการตลาดเป็นตัวกำหนดวัฒนธรรมอย่างมาก และการเปิดตัวรางวัลนี้เป็นส่วนหนึ่งของความมุ่งมั่นที่จะสร้างผลกระทบในเชิงบวกต่อแนวปฏิบัติด้านการสื่อสาร

รางวัล #SeeHer Award สำหรับการวางภาพลักษณ์ตัวละครหญิงที่แข็งแกร่งและซับซ้อนในงาน Critics' Choice Awards เป็นรางวัลยกย่องผู้หญิงที่ควรค่าสำหรับรางวัลนี้ จัดขึ้นโดยการเคลื่อนไหว #SeeHer โดยสมาคมนักโฆษณาแห่งชาติ Association of National Advertisers โดยมีเป้าหมายในการถ่ายทอดภาพลักษณ์ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนอย่างเหมาะสมในสื่อภายในปี 2020 <https://seeher.com/>

รางวัลสื่อที่มุ่งขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง (ออสเตรเลีย) : เป็นรางวัลเพื่อยกย่องนักข่าวที่มีความเป็นเลิศในการนำเสนอข่าวความรุนแรงต่อผู้หญิงและยกย่องการมีส่วนร่วมของสื่อในการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง <http://www.evas.org.au/index.php/what-are-the-evas/about-the-evas-media-awards>

รางวัลสื่อที่มีจิตสำนึกในเรื่องเพศ Laadli (อินเดีย) : เปิดตัวในปี 2007 โดยได้รับการสนับสนุนจาก UNFPA ภายหลังได้กลายเป็นรางวัลยกย่องและเชิดชูความพยายามของผู้ที่อยู่ในงานสื่อและการโฆษณาที่เน้นย้ำถึงปัญหาเรื่องเพศในอินเดีย http://populationfirst.org/Laadli%20Media%20and%20Advertising%20Awards/M__18

รางวัลสื่อยอดเยี่ยมประจำปีด้านการรายงานเกี่ยวกับเอชไอวีและความรุนแรงตามเพศ (ปาปัวนิวกินี) : UN Women และ UNAIDS ให้การสนับสนุนรางวัลสื่อในปาปัวนิวกินีเพื่อยกย่องสื่อมวลชนที่มีความเป็นเลิศด้านการนำเสนอเกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์และ VAWG และการเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองประเด็น รางวัลนี้เริ่มต้นขึ้นในปี 2015 และสนับสนุนไปถึงการสืบเสาะคุณภาพสูงและวารสารศาสตร์ภาพถ่ายด้วย ผู้ได้รับรางวัลในปี 2016 เป็นผู้ทำเรื่องราวผู้หญิงข้ามเพศที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้หญิงที่ถูกฆาตกรรมหลังจากถูกกล่าวหาว่าเล่นไสยศาสตร์ ชาว การประกวดได้รับการเผยแพร่เป็นวงกว้าง ทำให้ผู้เข้าประกวดและผู้ได้รับรางวัลสามารถมีผู้ติดตามอ่านและชมเพิ่มมากขึ้น <http://asiapacific.unwomen.org/th/news-and-events/stories/2016/12/writing-for-change>

รางวัลสื่อที่ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง (สหราชอาณาจักร) : มุ่งมั่นที่จะเชิดชูการรายงานที่เป็นแบบอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในข่าวประเภทสิ่งพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์และออนไลน์ ภาพ ความคิดเห็นและสารคดี ซึ่งรายงานโดยอธิบายว่าการละเมิดเกิดขึ้นอย่างไรและเพราะอะไร โดยเคารพสิทธิ์ของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตและกลายเป็นประเด็นอภิปรายสาธารณะ
<http://www.endviolenceagainstwomen.org.uk/campaign/ending-violence-against-women-and-girls-media-awards/>

รางวัล GEM-TECH (ระดับโลก) : เปิดตัวในปี 2014 โดย UN Women และ ITU รางวัลนี้จัดขึ้นเพื่อยกย่องการมีส่วนร่วมที่โดดเด่นของผู้หญิงและผู้ชายในการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ
<https://www.itu.int/en/action/women/gem/Pages/default.aspx>

นอกเหนือจากรางวัลสื่อที่จัดขึ้นแล้วยังมีการให้ความเห็นเชิงบวกหรือกด “like” เพื่อยกย่องและแสดงการสนับสนุนการมีจิตสำนึกของสื่อทางสังคมออนไลน์ต่อเรื่องเพศ และมีคอนเทนต์ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งรวมถึง :

- การตั้งชื่อและ “ติดแท็ก” และแฮชแท็ก ๆ ออกไป
- แสดงความชมเชยไปยังผู้ผลิตเมื่อมีการรายงานในลักษณะที่ใส่ใจในเพศสภาพ ไม่ว่าจะป็นรายชิ้นและ/

หรือประจำสัปดาห์หรือสิ้นปีเพื่อเป็นกิจกรรมกระตุ้นการสนทนาแบบประจำ

- คอมเมนต์เชิงบวกหรือกด “ไลค์” ในโซเชียลมีเดีย
- ส่งหนังสือตอบกลับหรืออีเมลถึงผู้ผลิต
- โฟสต์บนเว็บไซต์หรือเพจชุมชน

5. แนวทางการส่งเสริมสถาบันในเชิงบวก

องค์กรสื่อในฐานะหน่วยงานหรือสถาบัน สามารถมีส่วนร่วมอย่างมากต่อความเสมอภาคทางเพศ การไม่เลือกปฏิบัติ และการไม่ใช้ความรุนแรง โดยจัดการกับโครงสร้างภายในการดำเนินงานและแนวปฏิบัติที่ยึดมั่น สะท้อนและส่งเสริมคุณค่าเหล่านี้ ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างขีดความสามารถภายในองค์กรผ่านกลยุทธ์ต่าง ๆ พบว่าหากมีความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้นภายในองค์กร สื่อ เนื้อหาของสื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองเกี่ยวกับผู้หญิงที่สมดุลและหลากหลายมากขึ้น (European Parliament, 2018) ซึ่งองค์กรที่มีความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้นจะบรรลุทั้งด้านสิทธิของตนเอง และยังเป็นแนวทางสำคัญที่มีอิทธิพลต่อคอนเทนต์ในด้านการกำหนดบรรทัดฐานทางสังคม อคติและภาพเหมารวมอีกด้วย

การเสริมสร้างขีดความสามารถต้องใช้แนวทาง “ทั้งองค์กร” ที่คำนึงถึงความเท่าเทียมทางเพศและการไม่เลือกปฏิบัติที่ทั่วถึงทั้งระบบ โครงสร้าง บุคลากรและคอนเทนต์ขององค์กรสื่อ นำมาซึ่งการประเมินด้านเพศหรือการตรวจสอบขององค์กร การพัฒนาและ/หรือการแก้ไขนโยบายและมาตรฐาน สร้างความมั่นใจในความเท่าเทียมกันทางเพศในกลไกการจัดหาบุคลากรและการตัดสินใจ การฝึกอบรมบุคลากรด้านสื่ออย่างต่อเนื่อง และสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและความมั่นคงของนักข่าวผู้หญิงและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากการถูกโจมตีเนื่องจากการทำทนายบรรทัดฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเพศ อัตลักษณ์และพลวัตของอำนาจ ในกรณีนี้ วิสัยทัศน์ในระยะยาวและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็น

5.1 การร่างแผนและการประเมิน

ขั้นตอนเบื้องต้นในการทำงานกับสื่อคือการร่างแผนสื่อต่าง ๆ (สถาบันและสิ่งที่เผยแพร่ออกไป) ที่มีอยู่ การทำแผนจะช่วยให้การแยกแยะช่องทางต่างๆ (เช่น สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ออนไลน์ และอื่น ๆ) ที่มีอยู่ การรับและการเข้าถึงช่องทางนั้น ๆ โดยกลุ่มประชากรต่าง ๆ ปรึกษาหรือ

แนวทางการสื่อสารข้อมูล ลักษณะของคอนเทนต์ที่สร้างและเผยแพร่หน้าทีและโครงสร้างขององค์กร (เช่น หนังสือพิมพ์แห่งชาติหรือตัวกลางทางอินเทอร์เน็ต) กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เช่น กรอบการกำกับดูแลสำหรับภาครัฐและเอกชน) และระดับความเป็นผู้นำที่มีอยู่ และความมุ่งมั่นต่อความเท่าเทียมทางเพศภายในองค์กร การทำแผนจะช่วยให้แยกแยะได้ว่าควรเป็นพันธมิตรกับสื่อใด และเพื่อวัตถุประสงค์อันได้แก่ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเชิงสถาบัน การรวมตัวของเครือข่ายการรณรงค์เพื่อผลลัพธ์เฉพาะ (เช่น การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายหรือนโยบาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการระดมชุมชนเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม ฯลฯ) องค์กรสื่อเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงองค์กรจะต้องได้รับการประเมินหรือตรวจสอบภายในด้านเพศสภาพอย่างละเอียด การตรวจสอบจะดูจุดแข็ง ช่องโหว่ ปัญหาและโอกาสที่มีอยู่ทั่วองค์กร ซึ่งอยู่ในนโยบาย ระบบและการปฏิบัติ ข้อมูลที่รวบรวมได้นี้จะมีบทบาทเป็นพื้นฐานอ้างอิงที่เน้นโครงสร้างการทำงานและแนวปฏิบัติเชิงบวก ตลอดจนช่องโหว่และด้านที่ต้องมีการการปรับปรุง ซึ่งสามารถติดตามความคืบหน้าได้ตลอดเวลา (European Institute for Gender Equality Gender Audit) [research/gender-in-media-education-audit/](https://www.eige.europa.eu/research/gender-in-media-education-audit/)

เพศในการตรวจสอบสื่อเพื่อการศึกษา (แอฟริกาใต้)

เครือข่ายทางเพศเพื่อความเท่าเทียมและยุติธรรม Gender Links for Equality and Justice เป็น NGO ที่ตั้งอยู่ในแอฟริกาใต้และเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งพันธมิตรสากลด้านสื่อและเพศ Global Alliance for Media and Gender, ยูเนสโก องค์กรได้ทำการวิจัยต่าง ๆ สำหรับโครงการกระตุ้นใน 14 ประเทศในแอฟริกาตอนใต้ โดยประเมินความก้าวหน้าของเพศในสื่อ มีการจัดทำรายงานหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องเพศในสื่อ การจ้างงานผู้หญิง และการรู้จักใช้สื่อสำหรับเพศของตน องค์กรยังมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถ การรู้จักใช้สื่อและการสร้างเครือข่าย ซึ่งในปี 2010 องค์กรได้ดำเนินการตรวจสอบสื่อในรายการเพื่อการศึกษา เพื่อทำความเข้าใจว่าเพศมีกระแเป็นอย่างไรในการศึกษาและฝึกอบรมด้านวารสารศาสตร์และสื่อ ด้วยเหตุนี้ องค์กรจึงได้จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านเพศและสื่อใน 13 ประเทศ เพื่อทำงานร่วมกับสภาท้องถิ่น 100 แห่งเพื่อบูรณาการด้านเพศ โดยใช้นโยบายการสร้างขีดความสามารถและการติดตามและประเมินผล เพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการทำงานและคอนเทนต์และแนวปฏิบัติ สถาบันสื่อได้รับการสนับสนุนให้ใส่เรื่องเพศเป็นกระแสหลักในหลักสูตร และทำการวิจัยเรื่องเพศและสื่อด้วย

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเพศและสื่อ : <http://genderlinks.org.za/what-we-do/media/research/>

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเพศและการตรวจสอบสื่อ :

<http://genderlinks.org.za/what-we-do/media/research/gender-in-media-education-audit/>

เครื่องมือในการตรวจประเมินหรือวิเคราะห์ทางเพศ :

➔ หลักการเสริมอำนาจของผู้หญิง GAPS เครื่องมือวิเคราะห์ :
<https://weps-gapanalysis.org/AnalysisTool> -
<https://weps-Gapanalysis.org/>

➔ คู่มือที่ใช้ในการตรวจสอบด้านเพศ : วิธีการตรวจสอบเพศแบบมีส่วนร่วมของ ILO (ฉบับที่ 2) : http://www.ilo.org/gender/Informationresources/WCMS_187411/lang-th/index.htm

➔ คู่มือการตรวจสอบด้านเพศ เครื่องมือสำหรับการประเมินตนเองและการเปลี่ยนแปลงขององค์กร : <https://www.interactionorg/sites/default/files/Gender%20Audit%20Handbook%202010%20Copy.pdf>

➔ ตัวชี้วัดจิตสำนึกด้านเพศสำหรับสื่อ (GSIM) ของยูเนสโก : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/gender-sensitive-indicators-for-media-framework-of-indicators-to-gauge-gendersensitivity-in-media-operations-and-content/>

5.2 ความเท่าเทียมกันทางเพศ

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (1979) กำหนดให้ประเทศสมาชิก “ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในด้านการจ้างงาน เพื่อรับรองสิทธิที่เท่าเทียมกัน บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันของชายและหญิง” (CEDAW ข้อ 11) การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสตรีครั้งที่ 4 (1995) ทำให้ตระหนักถึงการที่ผู้หญิงที่อยู่ในอำนาจและมีอำนาจตัดสินใจว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง และเป็นประเด็นที่สำคัญ “เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงของผู้หญิงในการแสดงออกและการตัดสินใจในและผ่านสื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ ๆ” (แผนปฏิบัติการปักกิ่ง) แม้ว่าในโครงสร้างการรับบุคลากรและหน่วยงานตัดสินใจขององค์กรสื่อจะบรรลุความเท่าเทียมกันทางเพศ (ชายและหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน) แล้ว แต่ร้อยละ 30 แสดงให้เห็นมวลวิกฤตด้านอิทธิพล

เมื่อมีการติดตามการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในสื่อ พบว่าความคืบหน้าจะต่ำมาก ตัวอย่างเช่น การติดตามการทำงานของหญิงในฐานะผู้สื่อข่าวและผู้รายงานข่าวในสื่อทั่วโลกแสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีเลยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เรื่องการรายงานข่าวของผู้หญิงในหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุมีจำนวนคงอยู่ที่ 37% (โครงการติดตามการทำงานของสื่อสากล Global Media Monitoring Project, 2015) จากการสำรวจบริษัทสื่อกว่า 500 แห่งทั่วโลกพบว่าผู้หญิงดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงเพียง 27% (มูลนิธิสตรีนานาชาติ International Women’s Media Foundation, 2011) ตัวเลขของบริษัท ICT ยิ่งต่ำ โดยมีผู้หญิงเพียง 11% ของผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยข้อมูล และมีเจ้าหน้าที่เทคนิคหญิงน้อยกว่า 20% ในบริษัทเทคโนโลยี และโซเซียลมีเดียชั้นนำบางแห่ง (ISC และ WEF, 2016) เครือข่ายภาพและเสียงของผู้หญิงแห่งยุโรป European Women’s Audiovisual Network พบว่าแม้ว่ามีผู้หญิงที่เป็นผู้กำกับเกือบครึ่งหนึ่งจบการศึกษาสาขาภาพยนตร์ แต่สัดส่วนโดยรวมของผู้กำกับหญิงที่ทำงานในอุตสาหกรรมนี้มีไม่ถึง 1 ใน 4 (European Parliament, 2018) สถาบัน Geena Davis ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผู้หญิงในสื่อบันเทิงมากมาย ผลการวิจัย บางส่วนจากการศึกษาที่ดำเนินมาตั้งแต่ปี 2010 ได้แก่ (Geena Davis Institute) :

- ในบรรดาภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุดมีเพียง 17% เท่านั้นที่ตัวเอกเป็นผู้หญิง

- ตัวละครชายปรากฏบนจอเป็น 2 เท่าของตัวละครหญิง
- ตัวละครชายพูดดีกว่าตัวละครหญิงถึง 2 เท่าในภาพยนตร์บ็อกซ์ออฟฟิศชั้นนำ
- ตัวละครชายครองส่วนแบ่งการพูดในรายการเด็กเกือบ 3 ใน 4 และ 83% ของผู้ให้เสียงภาพยนตร์และรายการทีวีเป็นผู้ชาย
- ในภาพยนตร์มีผู้กำกับเพียง 7% นักเขียน 13% และโปรดิวเซอร์ 20% เป็นผู้หญิง (สำหรับภาพยนตร์และทีวี)
- งานวิจัยที่จัดทำโดย Free the Bid ซึ่งเป็นสมาพันธ์นักครีเอทีฟรุ่นใหม่ (Young Creative Council) และมีการเคลื่อนไหว 3% พบว่าในโฆษณาโดยเฉพาะอุตสาหกรรม :
 - ในปี 2008 ครีเอทีฟไต่เรกเตอร์ของโลกเพียง 3.6% เป็นผู้หญิง และเพิ่มขึ้นสามเท่าเป็น 11% ในปี 2016
 - มีผู้หญิงเพียง 11.6% ในอุตสาหกรรมครีเอทีฟ โดยเป็นนักเขียนคำโฆษณาและ 9.6% เป็นผู้กำกับศิลป์
 - ผู้กำกับภาพยนตร์น้อยกว่า 7% เป็นผู้หญิงและมีเพียง 9% ของภาพยนตร์โฆษณาที่กำกับโดยผู้หญิง
 - 70% ของครีเอทีฟหญิงกล่าวว่าไม่เคยทำงานกับครีเอทีฟไต่เรกเตอร์หญิงหรือผู้อำนวยการฝ่ายครีเอทีฟหญิง
 - 70% ของครีเอทีฟโฆษณาหญิงที่มีอายุน้อยทำงานในแผนกที่มีเพศชาย 75%
 - 60% ของพนักงานหญิงกล่าวว่ารู้สึกทำงานโฆษณาเป็นอาชีพที่ไม่เอื้อต่อผู้หญิง

การเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในภาคการสื่อสารต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการสรรหาโดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การให้ความช่วยเหลือผู้ที่เสียเปรียบในสังคม ให้โควตา ให้เงินเดือนที่พึงประสงค์ (ซึ่งสะท้อนถึงการจ่ายเงินที่เท่าเทียมกันสำหรับแบบเดียวกัน) และผลประโยชน์ และการวิจัยและการฝึกอบรมเพื่อจัดการกับอคติที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวและการรับรู้ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการจ้างงานผู้ชายและผู้หญิงที่มีทักษะเท่าเทียมกัน การจ้างงานพนักงานหญิงอย่างต่อเนื่องนำไปสู่โอกาสในการพัฒนาและความก้าวหน้าในอาชีพ การติดตามการทำงาน การช่วยฝึก

และสนับสนุนการเลื่อนตำแหน่งของผู้หญิง การเคารพต่อการตัดสินใจ การนำเข้าข้อมูล การมีส่วนร่วมและรูปแบบความเป็นผู้นำของผู้หญิง การจัดตารางการทำงานที่ยืดหยุ่นและนโยบายการลาของผู้ปกครองทั้ง พ่อและแม่ที่ตอบสนองปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมซึ่งสร้างความ

รับผิดชอบที่ไม่สมดุลแก่ผู้หญิงในการดูแลลูกและเอื้อให้ผู้ชายมีส่วนร่วมมากขึ้นในเรื่องนี้ และการรับรู้ถึงธรรมชาติ การเอาผิดและการเหยียดหยามที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความเดือดร้อนด้วยการรับผิดชอบของผู้ที่กระทำผิด (McKinsey, 2015)

หลักการเสริมพลังทางเศรษฐกิจของผู้หญิง

หลักการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงที่กำหนดโดย UN Women และ UN Global Compact มีชุดคำแนะนำที่เป็นรูปธรรม เพื่อช่วยให้ภาคเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในที่ทำงาน ตลาดและชุมชน การเพิ่มความเปิดกว้างและการมีส่วนร่วม ตลอดจนทั้งนโยบายและการดำเนินงานขององค์กรต้องใช้เทคนิค เครื่องมือและการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลจริง หลักการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงซึ่งสร้างขึ้นโดยกระบวนการหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระหว่างประเทศหลายฝ่ายได้สร้าง “เลนส์มองเพศ” ขึ้นซึ่งธุรกิจสามารถวิเคราะห์ที่โครงการริเริ่ม เกณฑ์มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติในการรายงานข่าวในปัจจุบัน หลักการดังกล่าวได้ข้อมูลมาจากแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจจริง หลักการนี้ช่วยให้บริษัทต่าง ๆ สามารถปรับแต่งนโยบายและแนวปฏิบัติที่มีอยู่ หรือกำหนดสิ่งใหม่ ๆ ที่จำเป็น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง

หลักการ :

- สร้างความเป็นผู้นำระดับสูงขององค์กรเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ
- ปฏิบัติต่อผู้หญิงและผู้ชายทุกคนอย่างเป็นธรรมในที่ทำงาน - เคารพและสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและไม่เลือกปฏิบัติ
- ดูแลสุขภาพความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงานทั้งหญิงและชาย
- ส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรมและการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้หญิง
- ดำเนินการพัฒนาองค์กร ห่วงโซ่อุปทานและแนวทางปฏิบัติด้านการตลาดที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิง
- ส่งเสริมความเท่าเทียมกันผ่านการริเริ่มของชุมชนและการสนับสนุน
- วัดผลและรายงานความคืบหน้าว่าด้วยการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศต่อสาธารณะ

➡ ดูเว็บไซต์หลักด้านการเสริมพลังผู้หญิงและทรัพยากรได้ที่ : <http://www.empowerwomen.org/WEPS>.

องค์กรประกอบที่ต้องพิจารณาในการบรรลุความสมดุลทางเพศระหว่างผู้มีอำนาจตัดสินใจภายในองค์กรคือ ได้แก่ (UNESCO, 2012) :

- สัดส่วนของผู้หญิงในการเป็นเจ้าของ การบริหารธุรกิจและตำแหน่งคณะกรรมการ
- สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งผู้นำในสื่อ (หัวหน้าบรรณาธิการ บรรณาธิการ หัวหน้าแผนก หัวหน้าทีม)
- การทบทวนและรายงานวัฏจักรการดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามีความสมดุลระหว่างเพศในระดับการตัดสินใจ
- นโยบายโอกาสที่เท่าเทียมกันที่มีประสิทธิภาพ พร้อมเกณฑ์การดำเนินงาน เป้าหมายระยะยาวและกลไกการตรวจสอบที่ครอบคลุม
- นโยบายโอกาสที่เท่าเทียมกันซึ่งพัฒนาขึ้นภายในสำนักสื่อในลักษณะความร่วมมือและได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่รัฐ

- มาตรการหรือนโยบายที่นำมาใช้เพื่อจัดปัญหาโดยรวมเพื่อให้เกิดโอกาสที่เท่าเทียมกันและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของผู้หญิง (เช่น สถานรับเลี้ยงเด็กของบริษัท การจ้างงานพาร์ทไทม์ เกณฑ์เดียวกันใน การคัดเลือกซึ่งมีความโปร่งใสในระดับบริหาร ฯลฯ)
- งบประมาณเฉพาะเพื่อสนับสนุนนโยบายโอกาสที่เท่าเทียมกันอย่างครอบคลุม
- การมีระบบโควตาให้ตัวแทนของผู้หญิงในการตัดสินใจ
- การยืนยันสิทธิ์และคณะกรรมการยืนยันสิทธิ์เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในสื่อในทุกระดับของโครงสร้างองค์กร
- การประกาศการแบ่งงานต้องทำด้วยวิธีการที่โปร่งใสเพื่อให้ทุกคนในทีมงานสามารถเข้าถึงได้
- การประชาสัมพันธ์นโยบายเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างเพศในการตัดสินใจ
- ความพยายามในการประเมินการรับรู้นโยบายโอกาสที่เท่าเทียมกัน
- การรายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายโอกาสที่เท่าเทียมกัน

ที่มา :

- ➔ ตัวบ่งชี้ความเปราะบางทางเพศสำหรับสื่อของยูเนสโก
Gender Sensitive Indicators for Media Guide : <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000217831>
- ➔ ความเท่าเทียมทางเพศในสื่อ : <https://en.unesco.org/themes/media-diversity-and-gender-equality>
- ➔ การพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศในอุตสาหกรรมสื่อ : <https://www.agemi-eu.org/>

5.3 นโยบาย ระเบียบปฏิบัติและจรรยาบรรณ

นโยบาย จรรยาบรรณและระเบียบปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งในการชี้นำแนวปฏิบัติภายในองค์กร สื่อกำหนดความคาดหวังในการดำเนินงานและจรรยาบรรณสำหรับพนักงาน และการมีส่วนร่วมด้านการทำ งาน “จรรยาบรรณของสื่อที่เน้นเรื่องเพศสามารถสร้างแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างออกไป ซึ่งตระหนักถึงและตอบสนองต่อข้อกังวลเรื่องเพศได้ เครื่องมือนี้เป็นก้าวแรกสู่การประกอบวิชาชีพด้วยมุมมองด้านจริยธรรมทางเพศ” (WACC และ IFJ, 2012) แม้ว่านโยบายบางอย่างอาจเป็นเรื่องธรรมดา เช่น นโยบายด้านการเผยแพร่และบรรณาธิการที่ครอบคลุมเรื่องเพศและความรุนแรงตามเพศ แต่นโยบายอื่น ๆ เป็นนโยบายที่เพิ่งปรากฏขึ้น จากการสำรวจทั่วโลกโดยสมาพันธ์นักข่าวนานาชาติ พบว่ามีสถานที่ทำงานเพียง 26% เท่านั้นที่มีนโยบายครอบคลุมความรุนแรงทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศ (IFJ)

การวิจัยทั่วโลกพบว่านโยบายเกี่ยวกับเพศสำหรับสื่อมีอยู่ในหลายประเทศในระดับ “อุตสาหกรรมมหภาค” หรือ “ระดับสมาคม” แต่สิ่งนี้ไม่ได้นำมาใช้เป็นจรรยาบรรณแนวทางปฏิบัติในระดับผู้ปฏิบัติงาน งานวิจัยเดียวกันพบว่า ที่มีกฎระเบียบ ยังขาดกลไกในการปฏิบัติตาม เนื่องจากไม่มีการบังคับใช้และไม่มีการไต่เบียดเอาผิด (เช่น การปรับปรุงหรือดำเนินการแก้ไข) (WACC และ IFJ, 2012) การค้นพบนี้บ่งชี้ว่า นอกเหนือจากการมีนโยบายที่รัดกุมแล้ว สิ่งสำคัญคือจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์เสริม (เช่น กลไกการฝึกอบรมและการรับผิดชอบ) ด้วย เพื่อให้แน่ใจว่ามีการนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายการล่วงละเมิดทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว

นโยบายเกี่ยวกับการล่วงละเมิดและความรุนแรงจะต้องสอดคล้องด้านเพศและอยู่ในโลกแห่งการทำงานจริงต้องอาศัยการคิดที่เกินจากสถานที่ที่ทำงานเพียงชั่วคราวไปจนถึง “พื้นที่” ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ทำงาน เช่น งานนอกสถานที่และงานสังคม การเดินทางไปและกลับจากที่ทำงาน และการสื่อสารแลกเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี (เช่น คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ) นอกจากนี้ยังต้องมีความเข้าใจไปถึงความรุนแรงในรูปแบบอื่น ๆ (เช่น ความรุนแรงระหว่างสามีภรรยา/ความรุนแรงในความสัมพันธ์ใกล้ชิด/ความรุนแรงในครอบครัว) ที่อาจส่งผลกระทบต่อพนักงาน และกระทบต่อการทำงาน นโยบายต้องเข้าใจธรรมชาติของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง เพื่อให้เกิดการป้องกันและตอบสนองเพื่อจัดการกับ

พลังอำนาจและความไม่สมดุลที่เอื้อให้เกิดความรุนแรงขึ้น และยังคงสะท้อนสังคมและองค์ประกอบของพนักงาน โดยตระหนักว่าผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงที่เผชิญกับการเลือกปฏิบัติหลายรูปแบบตามอัตลักษณ์ของพวกเขา (เช่น ผู้หญิงกลุ่ม LGBTI ผู้หญิงอพยพ ผู้หญิงจากชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติ ฯลฯ) จะได้รับประสบการณ์ความรุนแรงและการล่วงละเมิดต่างกัน จำเป็นต้องมีการพิจารณาและการปฏิบัติเป็นพิเศษสำหรับบุคลากรที่ได้รับการว่าจ้างในรูปแบบผู้รับเหมาหรือฟรีแลนซ์ที่เพิ่มขึ้น และผู้ที่อาจไม่ได้ถูกมองว่าเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้อาจมีความเสี่ยงในการถูกคุกคามทางเพศ

นโยบายการล่วงละเมิดทางเพศควรครอบคลุมไปถึง :

- การประกาศนโยบายที่แสดงความไม่อดทนต่อการล่วงละเมิดและการเหยียด
- คำจำกัดความที่ชัดเจนและครอบคลุมว่าด้วยพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งครอบคลุมทั้งในรูปแบบคำพูดหรือไม่ใช้คำพูด ตลอดจนการตอบสนองทางกาย
- ตัวอย่างพฤติกรรมต้องห้าม
- มาตรการป้องกัน รวมถึงความรับผิดชอบของผู้นำและการมีส่วนร่วม/การฝึกอบรมเกี่ยวกับบทเพศ การเลือกปฏิบัติ การคุกคามและความรุนแรง
- การระบุรายละเอียดของการรายงาน (เช่น การรักษาความลับ การป้องกันการแก้แค้นเอาคืน) และขั้นตอนการร้องเรียน (เช่น เป็นทางการและไม่เป็นทางการ)
- กลไกทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมภายนอกของประเทศ
- การลงโทษและมาตรการทางวินัยที่สามารถเรียกร้องจากผู้กระทำผิดได้
- ความช่วยเหลือแก่ผู้รอดชีวิตโดยองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- คำอธิบายว่านโยบายจะดำเนินการ ตรวจสอบและแก้ไขอย่างไร และ
- ลิงก์ไปยังนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น การเอาคืน การพ้อออกไปจากครอบครัว ฯลฯ) และเอกสารสนับสนุน

นโยบายความรุนแรงในครอบครัว (มักจะอยู่ภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน)

โดยรวม :

- คำจำกัดความที่ชัดเจนและครอบคลุมส่วนต่าง ๆ
- คำอธิบายเกี่ยวกับความชุกของปัญหาและผลที่ตามมาในระดับชาติ (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกระทบต่อสถานที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน)
- แผนรายละเอียดหรือขั้นตอนที่จะดำเนินการเพื่อสร้างความตระหนักรู้ภายในองค์กรในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาและนโยบายการฝึกอบรมเฉพาะสำหรับผู้จัดการ จุดโฟกัสด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนความปลอดภัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ระบุเจ้าหน้าที่ทรัพยากรหลัก ตลอดจนบทบาทและความรับผิดชอบด้านนโยบาย
- การเตรียมการ ความช่วยเหลือและความปลอดภัยที่องค์กรจะจัดหาให้กับพนักงานที่ได้รับผลกระทบ คำอธิบายว่าจะมีการตรวจสอบและแก้ไขนโยบายอย่างไร
- และลิงก์ไปยังนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น การพ้อออกมาจากบ้าน) และเอกสารสนับสนุน

ดูคำแนะนำเชิงภาพประกอบและนโยบายเกี่ยวกับความรุนแรงและการล่วงละเมิดได้ที่ :

- ➡ นโยบายต้นแบบเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ (สหประชาชาติ) : <https://www.unsceb.org/content/addressing-sexual-harassment-within-organizations-un-system>
- ➡ การยุติการคุกคามทางเพศ : ความรุนแรงต่อผู้หญิงและการเปลี่ยนแปลงในยุค #MeToo : <http://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2018/towards-an-end-to-sexualharassment-en.pdf?la=en&vs=4236>
- ➡ นโยบายความรุนแรงในครอบครัวสำหรับสหภาพแรงงานพันธมิตร UNI : http://en.breakingthecircle.org/descargas/en/man/violencepolicies_en.pdf

สมาคมบริการสาธารณสุขแห่งนิวซีแลนด์ (PSA) ด้านความรุนแรงในครอบครัวในการทำงาน

PSA เป็นสหภาพแรงงานที่ใหญ่ที่สุดของนิวซีแลนด์สำหรับเจ้าหน้าที่ในรัฐบาลกลาง รัฐวิสาหกิจ สภาท้องถิ่น คณะกรรมการสุขภาพและกลุ่มชุมชน มีการรณรงค์อย่างแข็งขันเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวในการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับผลร้ายของความรุนแรงในครอบครัวในการทำงาน ให้คำแนะนำแก่ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด เพื่อนร่วมงานหรือผู้ที่ทำงานร่วมกัน ผู้รับมอบอำนาจ ผู้จัดการและนายจ้าง PSA ยังได้จัดทำตัวอย่างความรุนแรงในครอบครัวสำหรับนายจ้างไว้ด้วย (ข้อความที่ตีความบางส่วนอยู่ด้านล่างนี้) :

ความรุนแรงในครอบครัวอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน นายจ้างจะให้ความช่วยเหลือพนักงานที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งรวมถึง : วันที่ได้รับค่าจ้างตามในปฏิทินสูงสุด 10 วัน เพื่อใช้ในการนัดพบแพทย์ ดำเนินการทางกฎหมายและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว การลาที่เพิ่มจากสิทธิการลาที่มีอยู่แล้ว และอาจลาหลายวันติดต่อกัน ลาวันเดียวหรือลาแบบเป็นเศษของวันก็ได้ และสามารถทำได้โดยไม่ต้องได้รับการอนุมัติล่วงหน้า ช่วยเหลือด้านการวางแผนด้านความปลอดภัยและการหลีกเลี่ยงการติดต่อที่เป็นการข่มขู่ นายจ้างจะอนุมัติคำร้องขอที่สมเหตุสมผลจากพนักงานในการเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาหรือรูปแบบชั่วโมงการทำงาน สถานที่ทำงานหรือหน้าที่ หมายเลขโทรศัพท์หรือที่อยู่เมล ที่ทำงาน และมาตรการที่เหมาะสมอื่น ๆ เพื่อการทำงานยืดหยุ่น พนักงานที่ช่วยเหลือคนที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอาจลาเพื่อพาเพื่อนร่วมงานไปศาล โรงพยาบาลหรือเพื่อดูแลลูกให้ ข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่อยู่ในแฟ้มข้อมูลบุคลากรของพนักงานหากไม่มีความยินยอมของพนักงาน อาจมีการร้องขอหลักฐานเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวและอาจเป็นไปในรูปแบบเอกสารที่ตกลงกันกับตำรวจ แพทย์ หรือหน่วยงานช่วยเหลือด้านความรุนแรงในครอบครัว

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <https://www.psa.org.nz/search/results?Search=family+violence&acti>

นโยบายความเท่าเทียมทางเพศและความหลากหลาย

นโยบายความเท่าเทียมกันทางเพศและความหลากหลายแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของสถานที่ทำงานในการปรับปรุงผลลัพธ์ด้านความเท่าเทียมกันทางเพศที่วัดได้ โดยมีผลมาจากการเป็นตัวแทนของพนักงาน คุณค่า ความปลอดภัยและการยกย่อง ซึ่งนโยบายสามารถจัดการกับกระบวนการสรรหาและเลื่อนขั้นเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย การจ่ายค่าตอบแทนเท่ากันสำหรับงานที่เท่าเทียมกัน การยกย่องและมอบรางวัลอย่างเป็นกลางและขึ้นอยู่กับผลงานและคุณูปการแนวทางที่ไม่เลือกปฏิบัติในการดูแลและความรับผิดชอบต่อครอบครัว และการเข้าถึงตำแหน่งและระดับความเป็นผู้นำต่าง ๆ อย่างแท้จริงโดยปราศจากอุปสรรคอันเนื่องมาจากเพศสภาพ

- สำหรับตัวอย่างนโยบายความเท่าเทียมทางเพศในที่ทำงานโปรดดู : <https://www.wgea.gov.au/sites/default/files/Characteristics-of-a-Gender-Equality-policy.pdf>

การกระจายความรับผิดชอบด้านการดูแลที่ไม่เท่าเทียมกัน (เช่น เด็ก สมาชิกในครอบครัวที่ป่วย ผู้สูงอายุ และอื่น ๆ) ระหว่างชายและหญิง นับเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญของความไม่เท่าเทียมกันในการจ้างงาน นโยบายที่อ่อนแอหรือบกพร่องและมาตรการช่วยเหลือผู้หญิง (ซึ่งยังคงต้องแบกรับภาระหน้าที่ในการดูแลอย่างมาก) ที่กว้าง ส่งผลให้ต้องออกจากที่ทำงาน ลดชั่วโมงทำงานและเสียโอกาสในการพัฒนาและก้าวหน้าในอาชีพ (UN HLP, 2017) หลังจากการวิจัยและการหารืออย่างถี่ถ้วน คณะกรรมาธิการยุโรปได้สรุปแนวคิดริเริ่มที่จะสนับสนุนให้เกิดความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานสำหรับผู้ปกครองที่ต้องทำงานและดูแลลูก โดยจัดการกับปัญหานี้ด้วยการให้คำแนะนำอันได้แก่ (European Commission, 2017)

- ปรับปรุงรูปแบบการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรให้มีความสมดุลทางเพศและรูปแบบการทำงานที่ยืดหยุ่น
- ปรับปรุงคุณภาพ ค่าใช้จ่ายและการเข้าถึงการฝากเลี้ยงเด็ก และการดูแลระยะยาว

- จัดการกับปัญหาที่ลดแรงจูงใจทางการเงินสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลที่ทำงาน

องค์ประกอบในการพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศในการทำงานและสภาพการทำงาน (UNESCO, 2012) รวมไปถึง

- มีแผนกหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายสตรีเพศเพื่อติดตามและประเมินความเท่าเทียมทางเพศในที่ทำงาน
- จัดสำนึกในหมู่พนักงานที่ว่าแผนกหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายสตรีเพศมีไว้เพื่อจัดการกับปัญหาทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย
- มีระบบติดตามและประเมินความเท่าเทียมทางเพศในที่ทำงาน แบ่งสัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในองค์กรสื่อ (เช่น ตามห้องข่าวและฝ่ายผลิต) และในทุกระดับ (ผู้บริหารระดับกลาง ระดับกลางและระดับสูง)
- ทบทวนและรายงานเวียนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนของผู้หญิงที่ทำงานในห้องข่าว
- มีนโยบายสื่อที่รักษาความเท่าเทียมกันในเรื่องสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อม และสิทธิโดยทั่วไป รวมถึงค่าจ้างและโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง
- ทบทวนและแจ้งเวียนเกี่ยวกับค่าจ้างและอัตราการเลื่อนตำแหน่งที่เท่าเทียมกันของผู้หญิงและผู้ชาย
- แบ่งสัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นประจำทุกปีและเสนอให้ขึ้นค่าจ้างตามนโยบายที่กำหนด
- เจือจางการจ้างงานและผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน รวมถึงโครงการบำนาญ
- แนวทางปฏิบัติในการสรรหาบุคลากรที่เท่าเทียมและโปร่งใส (เช่น คณะกรรมการสัมภาษณ์ควรมีสัดส่วนทางเพศที่สมดุล มีเจ้าหน้าที่ด้านเพศที่มีส่วนร่วมในกระบวนการสรรหาและบางจุดของโครงการขององค์กร)
- มีข้อตกลงร่วมกันเพื่อรักษาความเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

- การบรรจุแนวนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางเพศทั้งหมดลงในมาตราของ CEDAW เช่น มาตรา 2, 4, 10, 11

- ตรวจสอบงบประมาณที่ตอบสนองต่อเพศโดยให้ผู้หญิงมีส่วนร่วม
- มีนโยบายทรัพยากรมนุษย์ว่าด้วยเรื่องเพศที่รวมไปถึงการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน
- ประชาสัมพันธ์นโยบายทรัพยากรมนุษย์ว่าด้วยเรื่องเพศ
- องค์กรสื่ออำนวยความสะดวกในการเผยแพร่และเข้าถึงกฎหมายแรงงานว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้หญิงและผู้ชายอย่างเท่าเทียมกันให้แก่พนักงาน
- แบ่งสัดส่วนของพนักงานชายและหญิงประเภทพาร์ทไทม์
- สัดส่วนของผู้ชายและผู้หญิงที่มีสัญญากำหนดเวลาจ้างแน่นอน
- สัดส่วนของพนักงานชายและหญิงที่ผลิตหรือรายงานข่าวแต่ละประเภท (เช่น กีฬา การเมือง และประเด็นด้านกการทหาร)
- ดำเนินการเฉพาะกิจเพื่อเพิ่มสัดส่วนของผู้หญิงที่ผลิตหรือรายงานข่าวประเภทต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ (เช่น เพิ่มโควต้า)
- การตรวจสอบและรายงานเวียนเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้หญิง (เช่น การผลิตหรือการรายงาน) ในข่าวทุกประเภท

ที่มา :

➔ คู่มือตัวบ่งชี้ความเปราะบางทางเพศสำหรับสื่อของยูเนสโก : <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000217831>

นโยบายด้านบรรณาธิการและการเผยแพร่

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม การพัฒนาและการเผยแพร่คอนเทนต์สามารถช่วยให้นักข่าว ผู้แพร่ภาพกระจายเสียงและบุคลากรสื่ออื่น ๆ มีหลักการ แนวทางวิชาชีพและกฎหรือจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่คาดหวังและเป็นงานที่ต้องปฏิบัติตามทุกวันในบริษัทของตนและบริษัทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ICT อาจรวมถึงการปิดกั้นและการราย

งานที่เกี่ยวข้องกับกลไกการจัดระเบียบเพศและสิทธิมนุษยชนเพื่อควบคุมเนื้อหาสำหรับโซเชียลมีเดีย ความคิดที่จะพัฒนานโยบายและการ

ตอบสนองต่อกรอบออนไลน์ดังกล่าวเริ่มมาจากความรุนแรงในโลกไซเบอร์

หลักเกณฑ์ด้านบรรณาธิการของ BBC

BBC ได้จัดทำแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อ หลักเกณฑ์ดังกล่าวระบุอย่างชัดเจนถึงหลักการขององค์กรสื่อและแนวทางที่ควรใช้ครอบคลุม ด้านต่าง ๆ อันได้แก่

- ความถูกต้องแม่นยำ
- ความไม่ลำเอียง
- ความเสียหายและความผิด (รวมทั้งที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความรุนแรง เพศ การข่มขู่และทำให้้อบายและการแสดงภาพลักษณ์)
- ความเป็นธรรม ผู้ให้ข้อมูลและความยินยอม
- ความเป็นส่วนตัว
- การรายงานอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม
- เด็กและเยาวชนในฐานะผู้ให้ข้อมูล
- การเมือง นโยบายสาธารณะและการสำรวจความคิดเห็น
- สงคราม ความหวาดกลัวและเหตุฉุกเฉิน
- ศาสนา
- การใช้ซ้ำและการแก้ไข
- ความสมบูรณ์ของกองบรรณาธิการและความเป็นอิสระจากผลประโยชน์ภายนอก
- ผลประโยชน์ทับซ้อน
- ความสัมพันธ์ภายนอกและการระดมทุน
- การโต้ตอบกับผู้ชม
- กฎหมาย (รวมถึงมาตราเฉพาะเกี่ยวกับผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด ความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย)
- ความรับผิดชอบ

แนวปฏิบัตินี้มีรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดและการรายงานเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กในประเด็นต่าง ๆ ข้างต้น

ดูคู่มือฉบับเต็มได้ที่ : http://downloads.bbc.co.uk/guidelines/editorialguidelines/pdfs/Editorial_Guidelines_in_full.pdf

ผู้ปฏิบัติงานอาจพิจารณาทำงานร่วมกับสำนักสื่อเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงหลักการและกฎเหล่านี้ เพื่อให้แน่ใจว่าการสื่อสารมีจิตสำนึกด้านเพศและคำนึงถึงสิทธิมากขึ้น ในกรณีที่มีสิทธิอยู่แล้ว (เช่น ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ) สิทธิเหล่านี้สามารถใช้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามหรือการติดตามที่ดีขึ้นเมื่อถูกละเมิด ซึ่งอาจนำไปสู่การร้องเรียนอย่างเป็นทางการผ่านกลไกความรับผิดชอบของสื่อที่มีอยู่และ/หรือเผยแพร่ในวงกว้างมากขึ้น เพื่อสร้างจิตสำนึกในหมู่สาธารณชน

ปัจจัยสำหรับองค์กรสื่อในการส่งเสริมจรรยาบรรณและนโยบายด้านบรรณาธิการที่สนับสนุนความเสมอภาคทางเพศในคอนเทนต์สื่อประกอบด้วย (UNESCO, 2012):

- องค์กรสื่อส่งเสริมหลักจริยธรรมและนโยบายด้านบรรณาธิการเพื่อสนับสนุนความเท่าเทียมกันทางเพศในคอนเทนต์ของสื่อ
- มีนโยบายเรื่องเพศ (เป็นลายลักษณ์อักษร) โดยใช้เฉพาะกับแนวปฏิบัติด้านสื่อ (เช่น การสรรหา)
- มีจรรยาบรรณ (จริยธรรม) (เป็นลายลักษณ์อักษร) ซึ่งรวมถึงการเป็นตัวแทนของเพศ
- มีแหล่งข้อมูลสำหรับการรายงานที่มีจิตสำนึกด้านเพศ เช่น สมุดวางแบบแผนหรือ stylebook/คู่มือ หนังสือรวบรวมรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้หญิงในสาขาวิชาต่าง ๆ บัญชีรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานที่สามารถให้แง่มุมหรือมุมมองเรื่องเพศในประเด็นต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อช่วยให้นักข่าวและทีมงานครีเอทีฟหรือเทคนิคอื่น ๆ หลีกเลี่ยงการกีดกันทางเพศและใช้จิตสำนึกด้านทางเพศเป็นส่วนประกอบสำคัญของการประกอบวิชาชีพ
- ทีมงานมีสื่ออาชีพรวมถึงบรรณาธิการตระหนักและยอมรับนโยบายว่าด้วยเรื่องเพศและความหลากหลาย จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึกด้านเพศและความหลากหลาย และสไตลบุ๊กหรือคู่มือ
- บุคลากรระดับบริหารรวมถึงสมาชิกในคณะกรรมการและผู้จัดการอาวุโสตระหนักและยอมรับนโยบายว่าด้วยเรื่องเพศและความหลากหลาย จรรยาบรรณด้านเพศและความหลากหลาย

- จัดระเบียบและอำนวยความสะดวกในโครงการฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่มีอาชีพโดยใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายเรื่องเพศ จรรยาบรรณด้านเพศ และสไตลบุ๊กหรือคู่มือและช่วยให้เกิดการบูรณาการจิตสำนึกด้านเพศเพศกับการปฏิบัติของสื่อเข้าด้วยกัน
- มีการติดตามตรวจสอบเนื้อหาสื่อภายในเป็นระยะ ๆ และต่อเนื่อง เพื่อวัดประสิทธิผลและประเมินผลลัพธ์ของมาตรการต่าง ๆ เช่น นโยบายเรื่องเพศ จรรยาบรรณด้านจิตสำนึกเรื่องเพศ สไตลบุ๊กหรือคู่มือ และโปรแกรมการฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- กลไกภายในเพื่อให้สาธารณชนมีเวทีสำหรับการร้องเรียนและการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นความเท่าเทียมกันทางเพศในคอนเทนต์ เช่น ในรูปแบบของผู้ตรวจ บรรณาธิการของผู้อ่านและ/หรือสภาสื่อมวลชน และเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบถึงกลไกนี้
- เผยแพร่นโยบายเรื่องเพศและการรายงานต่อสาธารณะอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการตอบสนองของสถาบันต่อข้อร้องเรียนหรือการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นทางเพศ
- ยึดเอานโยบายและเพศที่สัมพันธ์กับเนื้อหาของสื่อมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและเลื่อนขั้น
- ยอมรับองค์การอิสระ (หรือเทียบเท่า) ในฐานะกลไกภายนอก ในการจัดเวทีร้องเรียนและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อแก่สาธารณชนและทำให้สาธารณชนรับรู้ถึงกลไกดังกล่าว
- ลิสต์รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบแยกเพศ
- การส่งเสริมการใช้ข้อมูลแยกเพศในเนื้อหาวารสาร
- ทบทวนข้อมูลการตรวจสอบและจัดการกับปัญหาที่สำคัญ

Common Sense Media ได้จัดทำแนวทางความเท่าเทียมทางเพศสำหรับผู้ผลิตคอนเทนต์ : คำแนะนำเพื่อพัฒนาการเป็นตัวแทนทางเพศเชิงบวก
ในภาพยนตร์และทีวีสำหรับช่วงอายุ 2-17 ปี

	เด็กปฐมวัยอายุ 2-6 ขวบ	เด็กโตอายุ 7-10 ขวบ	เด็กเข้าช่วงวัยรุ่น อายุ 11-13 ขวบ	เด็กวัยรุ่น อายุ 14-17 ปี
เด็ก ๆ กำลังเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเพศ	<ul style="list-style-type: none"> เรียนรู้ว่าตัวเองเป็นเด็ก (ด้วยอัตลักษณ์ทางเพศ) เรียนรู้ภาพเหมารวมเกี่ยวกับกิจกรรมลักษณะ ของเล่นและทักษะของแต่ละเพศ พัฒนาและเสริมสร้างการเล่นและกิจกรรมตามเพศ ยึดมั่นในแบบแผนที่เข้มงวดต่อตนเองและผู้อื่น และไม่ทนต่อการละเมิดบทบาททางเพศ แสดงความชอบในการเล่นกับเด็กเพศเดียวกัน (การแบ่งเพศ) 	<ul style="list-style-type: none"> เกิดความแตกต่างด้านอารมณ์ระหว่างผู้หญิง (เช่น อ่อนไหวกว่า รักใคร่กว่า) และผู้ชาย (เช่น ทะเยอทะยานกว่า ก้าวร้าวกว่า) เรียนรู้การเชื่อมโยงอาชีพและวิชาการกับแต่ละเพศ แบบแผนทางเพศของตนเองมีความยึดหยุ่นมากขึ้น แบ่งเพศเด็ดขาดขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นสร้างความกังวลด้านรูปร่างหน้าตาและความมั่นใจ ความต้องการที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางเพศตามวัฒนธรรมเข้มขึ้นขึ้น (ความเข้มขึ้นทางเพศ) ซึ่งสอดคล้องกับวัยรุ่น การทวีความรุนแรงทางเพศทำให้เกิดการไม่ยอมรับทาทิและพฤติกรรมข้ามเพศ กังวลเกี่ยวกับศักยภาพในการออกเดท 	<ul style="list-style-type: none"> การแบ่งเพศลดน้อยลง แบบแผนเพศยึดหยุ่นมากขึ้นอีก แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพบทบาทหน้าที่และงานกลายเป็นสิ่งสำคัญ อาจขึ้นอยู่กับแบบแผนทางเพศ เมื่อมีประสบการณ์ความโรแมนติกและการออกเดท จะอยากเรียนรู้ความคาดหวังตามเพศสำหรับวิธีปฏิบัติตนในสถานการณ์ที่โรแมนติกและเรื่องเพศ ความกังวลเรื่องรูปลักษณ์ยังคงดำเนินต่อไป
เป้าหมายของเนื้อหาสื่อ	<ul style="list-style-type: none"> ถ่ายทอดให้เด็กเห็นลักษณะที่หลากหลายเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีมากกว่าหนึ่งวิธีในการกำหนดเพศ ถ่ายทอดภาพที่ให้ความสำคัญระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง พฤติกรรมและลักษณะของผู้ชายและผู้หญิงเท่าเทียมกัน ถ่ายทอดให้เด็กเห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่ไม่ตามแบบแผนทางเพศ ถ่ายทอดให้เด็กหญิงและเด็กชายมีปฏิสัมพันธ์กันในมิตรภาพกับเพศตรงข้ามที่ดีและเท่าเทียมกัน ถ่ายทอดให้เห็นเด็กหญิงและเด็กชายที่มีเชื้อชาติสรีระ หน้าตา ผม เสื้อผ้าแตกต่างกัน ใช้สีที่เป็นกลางทางเพศมากขึ้น ใช้ฟิลเตอร์ เทคนิคการตัดต่อ เอฟเฟกต์เสียงและเพลงที่หลากหลายเพื่อหลีกเลี่ยงการแบ่งแยกโลก 	<ul style="list-style-type: none"> ถ่ายทอดแบบอย่างที่มีพฤติกรรมและบทบาททั้งผู้หญิงและผู้ชายโดยไม่มีการหัวเราะเยาะโดยตัวละครอื่น ๆ (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครชาย) ถ่ายทอดแบบอย่างที่เป็นเชิงวัตถุ (เน้นการทำสิ่งต่าง ๆ) ตามเนื้อหาและบริบทมากกว่าเพศ (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครหญิง) ถ่ายทอดแบบอย่างที่ไม่แสดงออก (แสดงอารมณ์และความอ่อนไหว) ตามเนื้อหาและบริบทมากกว่าเพศ (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครชาย) ถ่ายทอดผู้หญิงและผู้ชายใหญ่โตที่มีอาชีพตามแบบแผนและนอกแบบแผน รวมถึงผู้หญิงในฐานะผู้เชี่ยวชาญและผู้ชายเป็นผู้ดูแลบ้าน ถ่ายทอดให้เห็นภาพตัวละครหญิงที่ไม่สื่อถึงเพศ (เช่น สรีระตามจริงเสื้อผ้าหลายสไตล์ หลีกเลี่ยงสิ่งที่สื่อถึงเพศ เช่น ริมฝีปากสีแดง ขนตายาว และชายาวไม่สมจริงและผมสลวย ฯลฯ) และตัวละครชายที่ไม่ก้าวร้าวและแก้ไขความขัดแย้งโดยไม่ใช้ความรุนแรง 	<ul style="list-style-type: none"> ถ่ายทอดข้อความที่เน้นว่าคุณค่าและความสุขไม่ได้มาจากรูปลักษณ์ภายนอก (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครหญิง) หรือจากความแข็งแกร่งทางร่างกาย (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครชาย) ถ่ายทอดแบบอย่างที่มีการออกเดทและความสัมพันธ์เพิ่มเข้าไปในแต่ไม่ใช่แทนที่งานอดิเรกและกิจกรรมที่เชิงวัตถุอื่น ๆ แต่ ถ่ายทอดตัวอย่างของมิตรภาพและความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในเชิงบวกสนับสนุนและเติมเต็ม ถ่ายทอดแบบอย่างที่ไม่แสดงทั้งกิริยาท่าทางผู้หญิงและผู้ชาย พฤติกรรมและความสนใจในอาชีพหรือวิชาการโดยไม่มีการหัวเราะเยาะโดยตัวละครอื่น ๆ (สำคัญอย่างยิ่งสำหรับตัวละครชาย) ถ่ายทอดตัวอย่างของตัวละครข้ามเพศที่ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่ที่มีประสบการณ์ทั้งดีและได้รับการยอมรับและสนับสนุน 	<ul style="list-style-type: none"> ถ่ายทอดภาพที่แสดงให้เห็นว่าเด็กผู้ชายและผู้ชายแสดงอารมณ์ของพวกเขาในรูปแบบที่สร้างสรรค์และมีความสนใจที่หลากหลาย (ไม่ใช่เฉพาะเรื่องเพศ) และยอมรับตัวละครที่ไม่สนใจเพศตรงข้าม ถ่ายทอดภาพที่หลีกเลี่ยงการเหมารวมทางเชื้อชาติด้านเพศ ถ่ายทอดตัวละครวัยรุ่นที่มีความไม่ฝืนทางอาชีพแบบไม่แบ่งแยกเพศ (เด็กผู้หญิงที่อยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ และเด็กผู้ชายที่อยากเป็นพยาบาล) และตัวละครผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จและมีอาชีพทั้งตามแบบแผนและไม่ตามแบบแผน ถ่ายทอดคริปต์การออกเดทที่หลากหลายที่ไม่ค่อยเห็นตายตัว (เด็กผู้ชายมักเริ่มก่อน ผู้หญิงนั่งและเป็นผู้รอให้ผู้ชายเริ่ม) ถ่ายทอดฉากทางเพศที่เพศไม่ใช่แรงจูงใจเบื้องหลังพฤติกรรมของคู่สนทนาและทั้งคู่มีตัวกลาง ถ่ายทอดตัวละครหญิงที่กำหนดค่าแพงกันด้านเพศเองและบอกความต้องการได้อย่างสบายใจ ถ่ายทอดความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามบนพื้นฐานของมิตรภาพและความไว้วางใจแบบไม่โรแมนติกหรือไม่เกี่ยวกับเพศ

ที่มา : https://www.commonsensemedia.org/sites/default/files/uploads/pdfs/2017_commonsense_watching_gender_executivesummary_0620_1.pdf

สื่อและ ICT ไม่ได้มีความเป็นกลางทางเพศ ถูกกำหนดขึ้นโดยบริษัทที่สร้างขึ้น การแบ่งเพศเป็นความท้าทายที่สำคัญและเร่งด่วนที่สื่อและระบบนิเวศอินเทอร์เน็ตต้องเผชิญ ตั้งแต่ความสามารถของผู้หญิงในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ ไปจนถึงความสามารถในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในกระบวนการที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ผู้หญิงในหลายประเทศต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายประการในการเข้าถึงหรือใช้อินเทอร์เน็ต อันได้แก่ อุปสรรคที่เป็น “รูปธรรม” เช่น ความสามารถในการจ่ายและการเปิดใช้เครือข่ายคุณภาพและความพร้อม และอุปสรรคแบบ “อะนาล็อก” เช่น ความพร้อมใช้งานของคอนเทนต์ อุปสรรคเชิงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงในรูปแบบการศึกษาและแบบใช้ภูมิปัญญา การขาดทักษะที่จำเป็นและรายได้ สถานการณ์ประกอบอาชีพ ผลของการล่วงละเมิดทางออนไลน์และความรุนแรงและการคุกคามทางเพศ และความท้าทาย

หลายประการซึ่งรวมไปถึงผลกระทบของภาพเหมารวมและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมต่อความสามารถในการเข้าถึงและการใช้อินเทอร์เน็ต หากไม่ดึงเรื่องผู้หญิงเข้ามาในการกำหนดนโยบายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งเสริมความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความสามารถและความต้องการความไม่เท่าเทียมกันทางเพศแบบดิจิทัลก็ยังคงมีอยู่ ดังนั้น เพื่อลดช่องว่างทางดิจิทัล จำเป็นบรรจุและปรับปรุงทักษะการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศเข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้ใช้ในการค้นหาความชัดเจน เข้าถึง จัดการ บูรณาการ สื่อสาร ประเมิน และสร้างข้อมูลอย่างปลอดภัยและเหมาะสมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์เครือข่าย เพื่อมีส่วนร่วมในการใช้ชีวิตด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งแพลตฟอร์ม หน่วยงานกำกับดูแล ประชาสังคมและสื่อมีบทบาทหลักในการต่อสู้กับการละเมิดทางเพศออนไลน์

หลักการและตัวชี้วัดของ UNESCO ROAM

หลักการ ROAM ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้มีบทบาทที่จะมารวมตัวกันเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อสิทธิ การเปิดกว้าง การเข้าถึงสำหรับทุกคน และการปฏิบัติของผู้ถือหุ้นหลายราย หลักการ ROAM ร่วมกับตัวชี้วัดเสริมได้มาเติมเต็มช่องว่างในการกำหนดมาตรฐานในระดับโลกและระดับประเทศ เครื่องมือนี้ส่งผลต่อการกำหนดนโยบายตามหลักฐานสำหรับอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำงานวิจัยใด ๆ ที่ใช้ตัวชี้วัดเพื่อประเมินพื้นที่อินเทอร์เน็ตระดับชาติและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงให้กับกลุ่มผู้มีบทบาท (รัฐบาล บริษัท สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม กลุ่มผู้รับผิดชอบทางเทคนิค ฯลฯ)

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <https://en.unesco.org/internetuniversality/indicators>

ที่มา :

- คู่มือตัวบ่งชี้ที่มีความอ่อนไหวทางเพศสำหรับสื่อโดยยูเนสโก : <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000217831>
- นโยบายด้านวารสารศาสตร์และสื่อที่มีจริยธรรมทางเพศ : http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/learning_resource_kit/learning-resourcekit-book-2-eng.pdf
- โครงการ OnTheLine โดยสถาบันสำนักข่าวต่างประเทศ : <https://ipi.media/programmes/ontheline/>

- นโยบายไซเบอร์ลิมิตีเดียคุกคามออนไลน์ IFJ ร่างป้องกันการล่วงละเมิดทางออนไลน์และการส่งเสริมเสรีภาพในการแสดงออก (สำหรับสำนักสื่อ) : https://samsn.ifj.org/wp-content/uploads/2017/03/IFJ_On_line_Harassment_Social_Media_Policy.pdf
- เพศในสื่อ : A Southern Africa Toolkit : http://portal.unesco.org/en/files/47269/12650028681Gender_in_Media_Training_A_southern_African_Toolkit.pdf/Gender%2Bin%2BMedia%2BTraining%2BA%2Bsouthern%2BAfrican%2BToolkit.pdf

5.4 การฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพนักงานด้วยโครงสร้างองค์กร นโยบาย แนวทางและจรรยาบรรณที่ได้วางไว้มีอะไรอยู่บ้าง ควรใช้อย่างไร เข้าถึงได้ที่ไหน และกลไกในการเอาผิดหากมีการละเมิดนโยบาย กระบวนการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ในระยะยาวของการเปลี่ยนแปลง “หัวใจและความนึกคิด” นั้นเกี่ยวข้องกับผู้ที่ทำงานภายในสถาบันและมีส่วนในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสถาบันเป็นอย่างมาก ซึ่งมากกว่าการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับประเภทของการล่วงละเมิดหรือความหลากหลายทางเพศแล้ว จำเป็นต้องตรวจสอบความเข้าใจของพนักงานเองเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและความหลากหลายทางเพศ ประสบการณ์ อคติ (รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว) และวิธีที่สิ่งเหล่านี้ปรากฏในชีวิตประจำวันและในที่ทำงาน การฝึกอบรมที่เปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้งและบ่อยครั้งด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการกีดกันทางเพศ การเหยียดเชื้อชาติ การรักร่วมเพศ ความสามารถและอคติ หรือการเลือกปฏิบัติอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคมใด ๆ ก็ตาม เป็นการเปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลได้ไตร่ตรองตนเองและมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ผ่านเลนส์ที่จะมาช่วยพัฒนาความเข้าใจ ความสัมพันธ์และการปฏิบัติของตนเองให้ดีขึ้น (Bezrukova, K et al.,

2016) การอบรมความรู้ที่สนับสนุนให้แต่ละคนเป็นคนที่ยืนมองในเชิงบวก (เช่น ฐู่วิชิตขวางหรือเข้าไปเมื่อมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมและรู้วิธีเข้าไปและช่วยเหลือผู้เสียหาย) ยังมีประโยชน์เมื่อทำได้ดีและได้รับการปรับให้เหมาะกับบริบทการทำงานที่เฉพาะเจาะจง

การวิจัยระดับโลกพบว่าแหล่งข้อมูลการฝึกอบรมด้านวารสารศาสตร์เพื่อพัฒนาเนื้อหาเกี่ยวกับเลนส์มองเรื่องเพศและน่าจะเป็นสิ่งที่ดี แต่แนวคิดดังกล่าวยังไม่เป็นที่เข้าใจกันดีเมื่อมีการแปลหรือนำไปใช้กับการปฏิบัติด้านสื่อ (WACC และ IFJ, 2012) การค้นพบนี้ตอกย้ำความจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกเหนือไปจากคู่มือการฝึกอบรมแบบออนไลน์และแบบครั้งเดียวแล้ว ยังต้องครอบคลุมไปถึงโอกาสแบบตัวต่อตัว การติดตามการทำงาน การช่วยวิพากษ์ซึ่งกันและกัน และกลยุทธ์อื่น ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาแนวปฏิบัติ การฝึกอบรมเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงสถาบัน การฝึกอบรมเหล่านี้จะต้องอยู่ภายใต้ระบบนโยบาย จริยธรรม สัญญา แนวทางจรรยาบรรณและขั้นตอนต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศที่กว้างขึ้น ต้องปรับปรุงความเท่าเทียมกันทางเพศในทุกระดับของการจัดหาบุคลากรและการคัดเลือก และมีการอบรมในการตรวจสอบและการเสนอแนะกลับที่ช่วยให้การปฏิบัติได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเมื่อมีการนำไปประยุกต์ใช้และมีประสบการณ์

การฝึกอบรมนักข่าวเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ (จอร์เจีย)

UN Women และ UNFPA สนับสนุนหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับนักข่าวในหัวข้อ “การรายงานที่มีจิตสำนึกด้านเพศและการปกป้องความรุนแรงต่อผู้หญิงในสื่อ” การฝึกอบรมมุ่งเน้นไปที่การรายงานของสื่อเกี่ยวกับ VAWG ในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ สร้างทักษะในการสัมภาษณ์ ผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตโดยไม่เปิดเผยตัวตน ตลอดจนการใช้ภาษา คำและแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม การฝึกอบรมทำขึ้นโดยองค์ประกอบแบบมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน นักข่าวและช่างภาพจะถูกจับคู่และต้องจัดทำรายงานพิเศษที่มีรูปถ่ายและเนื้อหากราฟิกอื่น ๆ ที่ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ซึ่งได้กลายมาเป็นจุดกำเนิดของนิทรรศการพิเศษแบบมีปฏิสัมพันธ์ที่จัดขึ้นในช่วงวันสตรีสากลปี 2014 ภายใน 3 ปีปัญหาความเท่าเทียมทางเพศกลายเป็นประเด็นสำคัญในสื่อของจอร์เจีย รวมถึงในรายการสื่อใหม่ ๆ ที่นำเรื่องสิทธิสตรีและการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศมาอภิปราย

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://georgia.unwomen.org/en/news/stories/2014/05/stories-of-survivorsportrayed-by-journalists-in-georgia> และ <http://georgia.unfpa.org/en/news/sensitive-reporting-training-georgianjournalists>

Women's Media Watch (จาไมกา)

Women's Media Watch (WMW) ในจาไมกาทำงานเพื่อนำเลนส์ด้านเพศไปสู่สื่อทั่วจาไมกา WMW ก่อตั้งขึ้นในปี 1987 โดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ในการเผยแพร่ให้รู้จักสาระต่าง ๆ เกี่ยวกับการเสริมอำนาจและความเป็นผู้นำของผู้หญิง WMW ตระหนักดีว่าสื่อกำหนดค่านิยม การรับรู้และความคาดหวังทางสังคมอย่างไร จึงผลักดันการมองแบบองค์รวมในการจัดการกับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ตัวอย่างเช่น โครงการที่ได้รับการสนับสนุนจาก UN Women ในการฝึกอบรมเยาวชนหญิงผ่านโครงการ PowHERhouse ให้มีทักษะในการใช้สื่อเพื่อเปลี่ยนบรรทัดฐานทางเพศ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีกลยุทธ์ และสนับสนุนตนเองในฐานะผู้นำ โครงการนี้ทำทนายแบบแผนเชิงลบเกี่ยวกับผู้หญิงในสังคม และใช้อำนาจของสื่อในการวาดภาพลักษณ์ผู้หญิงในฐานะผู้นำและตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลยุทธ์และความสำเร็จของ WMW Jamaica โปรดไปที่ : <http://wmwja.org/>

ที่มา :

- ➔ การจัดการกับอคติโดยไม่รู้ตัวเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจโดยรวม : https://www.unglobalcompact.org/docs/issues_doc/development/Tackle%20Unconscious%20Bias%20to%20Create%20Inclusive%20Business%20Environments.pdf
- ➔ การฝึกอบรมการเข้าไปแทรกแซงการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับผู้ดูแลเหตุการณ์ : <https://www.ihollaback.org/trainings-and-presentations/>
- ➔ การฝึกอบรมเกี่ยวกับความเป็นชาย : <https://trainingcentre.unwomen.org/course/description.php?id=16>
- ➔ แหล่งข้อมูลการฝึกอบรมเกี่ยวกับความหลากหลาย : http://www.prismdiversity.com/resources/diversity_training.html?Nav=EventsBtn

5.5 ความปลอดภัยของนักข่าวหญิง

ผู้หญิงจากทุกภูมิภาคและในทุกประเทศมีความเสี่ยงและถูกล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ ผู้หญิง 1 ใน 3 คนทั่วโลกเคยประสบกับความรุนแรงทั้งทางร่างกายและทางเพศในช่วงชีวิต[และยังไม่รวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศ] (WHO, LSHTM และ MRC, 2013) ผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับการเลือก

ปฏิบัติในหลายรูปแบบตามเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ความทุพพลภาพ สถานะพลเมือง (เช่น ผู้ย้ายถิ่น) รสนิยมทางเพศและอื่น ๆ อาจมีความเสี่ยงสูงกว่าหรือถูกล่วงละเมิดแตกต่างกัน นอกจากนี้แล้ว ผู้หญิงในสายอาชีพที่ทำทนายบรรทัดฐานของสังคม สถานภาพและพลวัตของอำนาจในสังคม เช่น นักการเมืองหญิง นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักข่าวหญิง ยิ่งน่าเป็นห่วงเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนักข่าวหญิงต้องเผชิญกับความรุนแรงทางออนไลน์ในระดับที่น่าตกใจที่อยู่เป็นประจำ อันได้แก่ การก่อกวน การกลั่นแกล้ง การแชร์ภาพโดยไม่ได้รับความยินยอม การตามสืบในโลกไซเบอร์และการคุกคามทั้งตนเองและครอบครัว ความรุนแรงที่พวกเขาเผชิญเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงลดทอนเสรีภาพในการพูดและการแสดงออก (หลักการประชาธิปไตยและพหุนิยม) และส่งผลกระทบต่ออย่างร้ายแรงต่อการมีส่วนร่วมและความสามารถในการทำงานในวิชาชีพ

นักข่าวหญิงได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางเพศ เช่น การล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศ และการคุกคาม (IFJ, 2017; IWMMF, 2018) งานวิจัยเมื่อไม่นานมานี้ แสดงให้เห็นว่านักข่าวหญิงมักได้รับผลกระทบจากการล่วงละเมิดทางออนไลน์ (Reporters Without Borders, 2018; OSCE, 2016) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น 70 ล้านความคิดเห็นโดย Guardian ระหว่างปี 1999-2016 แสดงให้เห็นว่านักข่าว 1 ใน 10 คนที่ถูกละเมิดในระดับที่สูงสุด โดย 8 ในนั้นเป็นผู้หญิง และอีก 2 คนเป็นผู้ชายผิวดำ (The Guardian, 2016)

โครงการ OnTheLine โดยสถาบันสื่อสิ่งพิมพ์นานาชาติ International Press Institute (IPI)

IPI เป็นเครือข่ายบรรณาธิการนักข่าวและผู้บริหารสื่อทั่วโลกที่อุทิศตนเพื่อการสื่อสารมวลชนที่มีคุณภาพและเป็นอิสระ โดยการเสริมสร้างสภาพที่ช่วยให้นักข่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่สาธารณะได้อย่างอิสระ และไม่ต้องกลัวว่าจะมีการเอาคืน

OnTheLine เป็นความคิดริเริ่มด้านสื่อดิจิทัลของ IPI ที่ต้องการเปิดโปงและต่อต้านภัยคุกคามต่าง ๆ ต่อเสรีภาพของสื่อมวลชนและการแสดงออกอย่างเสรีในโลกดิจิทัล เช่น Twitter, Facebook, อีเมลและแพลตฟอร์มอื่น ๆ อันได้แก่ :

- ความรุนแรงที่รวมถึงการขู่ฆ่าหรือการทำร้ายอื่น ๆ
- พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศหรืออื่น ๆ การตามสืบทางอินเทอร์เน็ต การรณรงค์ป้ายสี การโพสต์เนื้อหาที่หมิ่นประมาทหรือเป็นเท็จ หรือการกระทำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- การแทรกแซงทางเทคนิค รวมถึงการใช้มัลแวร์หรือวิธีการอื่นเพื่อโจมตีเนื้อหาที่โพสต์หรือความสามารถในการเข้าถึงหรือการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล
- การคุกคามทางกฎหมายที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการคุกคามทางอาญาหรือทางแพ่ง หรือคำขอให้ลบออกที่ไม่สมเหตุสมผล

โครงการนี้มีฐานข้อมูลของภัยคุกคามทางออนไลน์และตีพิมพ์ในหัวข้อนี้เป็นจำนวนมากทั้งบริบทระดับโลกและระดับประเทศ

ดูข้อมูลเพิ่มเติมและเข้าถึงทรัพยากรได้ที่ : <https://ipi.media/programmes/ontheline/>

การล่วงละเมิดต่อนักข่าวหญิงมักจะอยู่ในรูปแบบของการโจมตีส่วนตัว ซึ่งมักจะไม่เกี่ยวกับเนื้อหาของการทำงานข่าว แต่มุ่งเน้นไปที่ตัวตนหรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของเธอ และที่รุนแรงกว่านั้น คือการคุกคามทางเพศ (OSCE, 2016) ในรายงานที่ตีพิมพ์ในปี 2018 โดย Trollbusters และ International Women's Media Foundation ซึ่งสำรวจนักข่าวหญิงและคนทำงานด้านสื่อ 597 คนพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบ 2 ใน 3 ระบุว่าเคยถูกคุกคามหรือคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อย 1 ครั้ง และ 40% กล่าวว่าตนเองหลีกเลี่ยงการรายงานเรื่องราวบางอย่างเนื่องจากการล่วงละเมิดทางออนไลน์ ซึ่ง 58% ของนักข่าวหญิงที่สำรวจระบุว่าพวกเขาเคยถูกคุกคามหรือละเมิดมากับตัวเองแล้ว ในขณะที่ 26% ระบุว่าพวกเขาถูกทำร้ายร่างกาย (IWMF, 2018)

ในรายงานตั้งแต่ปี 2017 ซึ่งครอบคลุมนักข่าว 50 ประเทศ (IFJ, 2017) พบว่า :

- 48% ประสบกับความรุนแรงทางเพศในการทำงาน
- 44% ได้รับความเดือดร้อนทางออนไลน์
- 2 ใน 3 ไม่ได้ร้องเรียนอย่างเป็นทางการ

- ในจำนวนผู้ร้องเรียน 84.8% ไม่เชื่อว่ามีการใช้มาตรการที่เพียงพอกับผู้กระทำความผิดในทุกกรณี มีเพียง 12.3% เท่านั้นที่พอใจกับผลลัพธ์
- มีสถานที่ทำงานเพียง 26% เท่านั้นที่มีนโยบายด้านความรุนแรงทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศ

เพื่อจัดการกับความปลอดภัยและเสถียรภาพของนักข่าว คณะกรรมการบริหารแห่งสหประชาชาติได้รับรองแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยของนักข่าวและประเด็นการยกเว้นโทษในปี 2012 แผนปฏิบัติการซึ่งเป็นหัวใจของยูเนสโกมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เสรีและปลอดภัยสำหรับนักข่าวและคนทำงานสื่อทั้งในสถานการณ์ที่ขัดแย้งและไม่ขัดแย้งและทั้งออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อเสริมสร้างสันติภาพประชาธิปไตยและการพัฒนาทั่วโลก มาตรการดังกล่าวรวมไปถึงการดำเนินการอื่น ๆ การจัดตั้งกลไกระหว่างหน่วยงานที่ประสานงานกันเพื่อจัดการปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของนักข่าว ตลอดจนช่วยเหลือ

4 ดู <https://en.unesco.org/un-plan-action-safety-journalists>

ประเทศต่าง ๆ ในการพัฒนากฎหมายและกลไกที่เอื้อต่อเสรีภาพในการแสดงออกและให้ข้อมูล และสนับสนุนความพยายามในการดำเนินกรกฎเกณฑ์และหลักการสากลที่มีอยู่ การหารือในปี 2017 เพื่อเสริมสร้างการดำเนินการ ได้รวมเอาคำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เข้าไปด้วยแผนดังกล่าวเน้นถึงความจำเป็นในการใช้แนวทางที่มีจิตสำนึกด้านเพศและกลยุทธ์การดำเนินงาน ตลอดจนโครงการริเริ่มต่าง ๆ เพื่อจัดการกับความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิง นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก “ดำเนินการต่อต้านการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อนักข่าวผู้หญิง รวมถึงความรุนแรงทางเพศออนไลน์และออฟไลน์และการฝึกอบรมและการสร้างจิตสำนึก” ด้วยเอกสารผลลัพธ์ของการหารือในปี 2017 ยังนำไปสู่ (UNESCO, 2017) :

- ประเทศสมาชิกกำหนดมาตรการที่มีจิตสำนึกด้านเพศที่ชัดเจนของการปฏิบัติภารกิจด้านการสื่อสารมวลชน แต่เป็นการเพิ่มความปลอดภัย

และทำให้สามารถประกอบวิชาชีพได้อย่างเต็มที่

- ผู้มีบทบาทในสื่อเสริมสร้างนโยบายความเท่าเทียมทางเพศภายในสถาบันสื่อและต่อต้านอุปสรรคทางสังคม วัฒนธรรมและอื่น ๆ เพื่อความเท่าเทียมกันระหว่างนักข่าวชายและหญิง
- สถาบันการศึกษาดำเนินการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในมิติทางเพศ

ยิ่งไปกว่านั้น รายงานของเลขาธิการสหประชาชาติประจำปี 2017 เกี่ยวกับความปลอดภัยของนักข่าวต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติยังมุ่งเน้นไปที่ความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสนใจที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความปลอดภัยในมิติทางเพศ (UN, 2017)

ความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิงในองค์กรเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE)

ตัวแทนด้านเสรีภาพของสื่อ ได้แก่ สถาบัน OSCE ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ผู้แทนทำหน้าที่เตือนภัยล่วงหน้า และให้การตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการไม่ปฏิบัติตามอย่างจริงจังเกี่ยวกับสื่อเสรีและเสรีภาพในการแสดงออก รัฐที่เข้าร่วม OSCE ถือว่าเสรีภาพในการแสดงออกเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตย (สังคมเปิดภายใต้รัฐบาลที่มีความรับผิดชอบ) ผู้แทนได้รับมอบหมายให้สังเกตการณ์พัฒนาการของสื่อในรัฐที่เข้าร่วม และสนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักการและพันธะสัญญาขององค์กรในด้านเสรีภาพ ในการแสดงออกและสื่อเสรีอย่างเต็มที่

ภายใต้พันธกิจ OSCE ได้ริเริ่มเพื่อ “ความปลอดภัยของผู้สื่อข่าวหญิงออนไลน์ Safety of Women Journalists Online” ด้วยการทำแบบสอบถามสมาชิก การพบปะและการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการให้คำแนะนำต่อไป (OSCE, 2015)

รัฐที่เข้าร่วมควรตระหนักว่าการคุกคามและการล่วงละเมิดในรูปแบบอื่น ๆ ทางออนไลน์ต่อนักข่าวหญิงและผู้มีบทบาทด้านสื่อเป็นการโจมตีโดยตรงต่อเสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพของสื่อ และเสริมสร้างขีดความสามารถของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายในการทำความเข้าใจมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อให้สามารถระบุภัยคุกคามที่แท้จริงได้ เพื่อความปลอดภัยและป้องกันบุคคลที่ตกอยู่ในอันตราย รวมถึงการจัดหาเครื่องมือและการฝึกอบรมเกี่ยวกับประเด็นทางเทคนิคและกฎหมาย ยับยั้งการนำกฎหมายอาญาฉบับใหม่ที่สามารถยับยั้งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นมาใช้ และเลือกกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่มีอยู่มาใช้แทน กำกับและสนับสนุนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดทางออนไลน์และผลกระทบ รวมถึงการสร้างฐานข้อมูลเหตุการณ์เฉพาะและการติดตามผลของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนจัดตั้งเครือข่ายคณะกรรมการร่วมกับรัฐองค์กรระหว่างประเทศ สื่อมวลชน ภาคประชาสังคมและบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาสื่อการเรียน การรณรงค์สร้างจิตสำนึกและสร้างโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพเพื่อการพูดคุยกัน

องค์กรสื่อควรใช้แนวทางโดยรวมของอุตสาหกรรมในการแยกแยะและติดตามการละเมิดทางออนไลน์ สร้างความมั่นใจว่านักข่าวที่ถูกล่วงละเมิดทางออนไลน์ ทั้งที่เป็นพนักงานประจำและพนักงานไม่ประจำสามารถเข้าถึงระบบการช่วยเหลือที่ครอบคลุม รวมถึงการช่วยเหลือด้านจิตใจ สังคมและกฎหมาย สร้างวัฒนธรรมของบริษัท ในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และการไม่อดทนต่อการคุกคามและการล่วงละเมิดต่อพนักงาน วางขั้นตอนที่ชัดเจนและโปร่งใสเกี่ยวกับการกลั่นกรองเนื้อหา โดยมีจุดประสงค์เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก และฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในขณะเดียวกัน ต้องดูแลให้เจ้าหน้าที่ชายและหญิงมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน และทำงานร่วมกับองค์กรและสมาคมสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้างระบบสนับสนุน รวมถึงโครงการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแก่นักข่าวหญิงและผู้มีบทบาทในสื่อ

ตัวกลางผู้ให้บริการและแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียควร : แจ้งข้อกำหนดในการให้บริการ คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดอย่างเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่ามีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้ใช้ทุกคน สร้างความมั่นใจว่าข้อกำหนดในการให้บริการ แนวปฏิบัติของกลุ่มผู้ใช้และข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้มีสัดส่วนและเพียงพอ ชัดเจน เข้าใจได้ง่ายและพร้อมใช้งานสำหรับผู้ใช้ทุกคน ให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อความปลอดภัยทางออนไลน์ และเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาทางเทคนิคที่ดีที่สุดเกี่ยวกับวิธีการรายงานเนื้อหาที่เป็นการละเมิด มีส่วนร่วมในการสร้างขีดความสามารถร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคมในประเทศต่าง ๆ เช่น การแสดงการตอบโต้เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม และรวบรวมข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางออนไลน์เพื่อช่วยในการวิจัยที่ครอบคลุมมากขึ้นในประเทศการล่วงละเมิดทางออนไลน์ของนักข่าวหญิงและผู้มีบทบาทในสื่อ

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://www.osce.org/representative-on-freedom-of-media/safety-female-journalists-online>

ที่มา :

➔ แผนปฏิบัติการของสหประชาชาติว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าวและประเด็นการไม่ต้องรับโทษ : https://en.unesco.org/sites/default/files/options_geneva_consultation.pdf

➔ การเสริมสร้างการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าวและประเด็นการหาหรือว่าด้วยการไม่ต้องรับโทษ : https://en.unesco.org/sites/default/files/options_geneva_consultation.pdf

➔ พอร์ทัลแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/freedom-of-expression/safety-of-journalists/un-plan-of-action/>

➔ องค์กรเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป: ความปลอดภัยของนักข่าวหญิงออนไลน์ :

<https://www.osce.org/representative-on-freedom-of-media/safety-female-journalists-online>

➔ ปฏิบัติตามมติคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ 33/2 เรื่องความปลอดภัยของนักข่าว (มาตรา 19) : https://www.article19.org/wp-content/uploads/2017/11/safety_of_journalists_WEB_23.10.pdf

➔ คู่มือความปลอดภัยสำหรับนักข่าวหญิง “จะเกิดอะไรขึ้นถ้า” : <http://www.iawrt.org/sites/default/files/field/pdf/2017/11/IAWRT%20Safety%20Manual.Download.10112017.pdf>

➔ PEN America : คู่มือภาคสนามการล่วงละเมิดทางออนไลน์ : <https://onlineharassmentfieldmanual.pen.org>

ความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิง (ยูเนสโก)

ยูเนสโกเป็นทั้งผู้นำในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าวและการยกเว้นโทษและยังเป็นองค์กรที่ยกความเสมอภาคทางเพศให้มีความสำคัญระดับโลก จึงดำเนินโครงการหลายโครงการที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาด้านความปลอดภัยของนักข่าวผู้หญิง

แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพและความปลอดภัยสำหรับนักข่าวหญิง

ยูเนสโกสนับสนุนการจัดพิมพ์ “What if ...? คู่มือความปลอดภัยสำหรับนักข่าวหญิง” (2017) เขียนโดย Abeer Saady นักข่าวชาวอิยิปต์ โดย International Association of Women in Radio and Television (IAWRT) ซึ่งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับนักข่าวหญิงเกี่ยวกับวิธีลดความเสี่ยงในขณะที่ทำงานที่ละเอียดอ่อนและเป็นอันตราย จุดแข็งของคู่มือคือการรวบรวมประสบการณ์ของนักข่าวผู้หญิงจำนวนมากที่ทำงานท่ามกลางความขัดแย้งและภายหลังความขัดแย้ง คู่มือดังกล่าวเน้นย้ำถึงความสำคัญของความปลอดภัยและเสถียรภาพทางร่างกาย จิตใจ สังคมและดิจิทัล

ข้อมูลสาระการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักข่าวหญิงได้รับการปรับปรุงขึ้นในปี 2017 ในคู่มือความปลอดภัยสำหรับนักข่าว (Safety Guide for Journalists) ซึ่งเป็นคู่มือสำหรับผู้สื่อข่าวในสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งพัฒนาโดย Reporters without Borders ร่วมกับยูเนสโก ซึ่งเน้นประเด็นภัยคุกคามทางเพศทั้งทางออฟไลน์และออนไลน์

นอกจากนี้แล้วยูเนสโกยังจะดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักข่าวผู้หญิงในการป้องกันตนเองและจัดการกับการล่วงละเมิด และเพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงในระดับสถาบัน ยูเนสโกจะดำเนินการฝึกอบรมเสริมสร้างขีดความสามารถสำหรับระดับผู้จัดการในสื่อ ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมมีจิตสำนึกต่อประเด็นนี้ และกระตุ้นให้เกิดการใช้ระเบียบด้านความปลอดภัยกับการละเมิดทางเพศของนักข่าวผู้หญิง

#Journaliststoo - นักข่าวหญิงกล้าออกมาพูด

เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศของนักข่าวผู้หญิงทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ และเพื่อแสดงให้เห็นว่านักข่าวทั่วโลกต่อต้านและต่อสู้กับการคุกคามและการล่วงละเมิดอย่างไร ยูเนสโกจึงได้จัดพิมพ์หนังสือซึ่งมีเรื่องเล่าของนักข่าวผู้หญิงที่มีประสบการณ์การล่วงละเมิดทางเพศหรือความรุนแรง หนังสือเล่มนี้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับภัยคุกคามทางออนไลน์และออฟไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ และเน้นย้ำถึงการฟื้นฟูและเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาโครงการต่อต้าน

ยูเนสโกทำการศึกษากลไกในการจัดการกับการล่วงละเมิดทางออนไลน์ของนักข่าวหญิง

มีการเปิดตัวโครงการวิจัยเกี่ยวกับความคิดริเริ่มที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับการล่วงละเมิดทางออนไลน์ของนักข่าวผู้หญิง ซึ่งทำขึ้นเพื่อให้คำแนะนำที่เป็นรูปธรรมสำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ รวมถึงองค์กรสื่อ แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานระดับชาติรวมถึงศาลยุติธรรม โครงการนี้ได้เปิดตัวในช่วงปี 2019 และมีการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกรายเพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้ที่มีบทบาทที่หลากหลาย การหารือและการเริ่มต้นครั้งแรกจัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2019 ในการประชุม OSCE on Safety of Female Journalists Online (#SOFJO)

ที่มา :

- ➔ พอร์ทัลแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/freedom-of-expression/safety-of-journalists/un-plan-of-action/>
- ➔ การเสริมสร้างการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติ ว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าวและประเด็นการหารือเกี่ยวกับการไม่ต้องรับโทษ : https://en.unesco.org/sites/default/files/options_geneva_consultation.pdf
- ➔ องค์กรเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป - ความปลอดภัยของนักข่าวหญิงออนไลน์ : <https://www.osce.org/representative-on-freedom-of-mediasafety-female-journalists-online>
- ➔ ปฏิบัติตามมติคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ 33/2 เรื่องความปลอดภัยของนักข่าว (มาตรา 19) : https://www.article19.org/wp-content/uploads/2017/11/safety_of_journalists_WEB_23.10.pdf
- ➔ คู่มือความปลอดภัยสำหรับนักข่าวหญิง “จะเกิดอะไรขึ้นถ้า” : <https://www.iawrt.org/sites/default/files/field/pdf/2017/11/IAWRT%20Safety%20Manual.Download.10112017.pdf>
- ➔ PEN America - คู่มือภาคสนามการล่วงละเมิดทางออนไลน์ : <https://onlineharassmentfieldmanual.pen.org/>

6. การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ภาพรวม

ภาพรวมการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงต้องอาศัยแนวทางที่ประสานกันระหว่างส่วนต่าง ๆ ของสังคม ต้องอาศัยกลยุทธ์หลายอย่างที่เอื้อต่อการเข้าถึงบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ที่พวกเขาอยู่ ทำงาน เรียนและเล่น ตลอดจนชุมชนและสังคมที่กว้างขึ้นทั้งหมด หลักฐานแสดงให้เห็นว่ามีลักษณะและเงื่อนไขของแต่ละบุคคล ชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อระดับความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง โดยมีทั้งกฎหมายและนโยบายที่เลือกปฏิบัติทางเพศ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจและบรรทัดฐานทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง พฤติกรรมและทัศนคติที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมกัน กรอบการป้องกันของสหประชาชาติเพื่อสนับสนุนการดำเนินการเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงได้รวบรวมฐานหลักฐานนี้เอาไว้ และระบุแนวทางที่ครอบคลุมเพื่อป้องกันความรุนแรง โดยกำหนดให้มีการพัฒนามาตรการแทรกแซงซึ่งเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม โครงสร้างและการปฏิบัติในองค์กรต่าง ๆ การแทรกแซงที่เข้าถึงบุคคลและองค์กรที่หลากหลายทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับชาติ กรอบดังกล่าวนี้แนะนำให้เริ่มต้นจากจุดที่หลากหลายเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมรวมถึงการใช้สื่อและวัฒนธรรมมวลชน (UN Women, 2015)

สื่อเป็นตัวสะท้อนที่สำคัญและเป็นตัวขับเคลื่อนบรรทัดฐานและคุณค่าใด ๆ ของสังคมในวงกว้าง จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการส่งเสริมแนวคิดเรื่องความเสมอภาค การไม่เลือกปฏิบัติและการไม่ใช้ความรุนแรง การไม่ทำตามแบบแผนที่เป็นอันตรายซึ่งเป็นรากฐานของความรุนแรงและส่งเสริมบรรทัดฐานเชิงสังคมหรือเชิงบวกจำเป็นต้องมีทัศนคติ ความเชื่อ การปฏิบัติและพฤติกรรม “ในชีวิตประจำวัน” ที่เสริมสร้างการปรับเปลี่ยนแบบแผนและบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมที่เลือกปฏิบัติต่อเด็กหญิงและผู้หญิง ต้องอาศัยการแก้ปัญหาในเรื่องความเป็นชายและความเป็นหญิง พลวัตของอำนาจระหว่างชายและหญิง เด็กชายและเด็กหญิง และลำดับอภิสิทธิ์ตามอัตลักษณ์ทางเพศ เชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ ศาสนาหรืออื่น ๆ นอกจากนี้ ยังนำไปสู่การกำหนดกรอบของปัญหาที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละเหตุการณ์ไม่ควรเป็นข่าวน่าเศร้า ในสื่อแบบเอกเทศ แต่ต้องเป็นข่าวใหญ่บนความเข้าใจที่กว้างและมีการอธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการละเมิดต่อเด็กหญิงและผู้หญิง

ภารกิจนี้เป็นการ “พลิกบท” เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพูดถึงความเท่าเทียมกัน สิทธิของผู้หญิง การไม่เลือกปฏิบัติและไม่ยอมรับการล่วงละเมิดไม่ว่าประเภทใด

ภาพเหมารวม

ภาพเหมารวมทางเพศและอื่น ๆ เป็นหัวใจหลักของการเลือกปฏิบัติ การมองแบบภาพเหมารวมจะเป็นอันตรายเมื่อส่งผลให้เกิดการละเมิด หรือละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เมื่อไปจำกัดความสามารถของผู้หญิงและผู้ชายในการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล การประกอบอาชีพและการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตและแผนการใช้ชีวิต ภาพเหมารวมที่เป็นอันตรายอาจเป็นปฏิปักษ์และเชิงลบอย่างชัดเจน (เช่น ผู้หญิงไร้เหตุผล อ่อนแอ ฯลฯ) หรืออาจดูไม่เป็นอันตราย (เช่น ผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลเลี้ยงดู ชอบเข้าสังคม ฯลฯ) แต่ทำให้เกิดความคิดที่เลือกปฏิบัติโดยไม่ได้ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น ภาพเหมารวมที่ว่าผู้หญิงมีหน้าที่เลี้ยงดูทำให้ภาวะความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตรมักจะถูกอยู่ที่ผู้หญิงในสัดส่วนที่ไม่สมดุล หรืออยู่ที่ผู้หญิงเพียงฝ่ายเดียว และแม้แต่ในประเด็นความรุนแรงตามเพศ ผล

การสำรวจความคิดเห็นและความเชื่อที่มีต่อผู้หญิงของทั้งผู้ชายและผู้หญิงใน 28 ประเทศโดย Ipsos and the Female พบว่ามี

คำหึงผู้เสียหายแทนที่จะคิดว่าต้องนำตัวผู้กระทำความผิดมารับผิดชอบ (Unstereotype Alliance, 2018)

กรอบการทำงานป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง

<p>1. ปัญหา</p>	<p>ความรุนแรงและการคุกคามที่ผู้หญิงประสบ รวมถึงรูปแบบการเลือกปฏิบัติรูปแบบต่าง ๆ ต่อผู้หญิง สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง และเป็นการทำที่บ่อนทำลายสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขึ้นพื้นฐานที่ผู้หญิงควรได้รับ และยังเพิ่มอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และการลดความยากจน ความรุนแรงต่อผู้หญิงกระทบด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ และกระทบไปถึงเด็ก ชุมชนและสังคมโดยรวม</p>
<p>2. ปัจจัยที่ต้องจัดการเพื่อยุติปัญหา</p>	<p>1. บุคคล ความสัมพันธ์ ชุมชน โครงสร้างองค์กรและสังคม กฎหมายและนโยบาย แนวปฏิบัติและบรรทัดฐานทางสังคม เช่น (ก) ปัจจัยที่สะท้อนและสนับสนุนความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ได้แก่ :</p> <ul style="list-style-type: none"> • การเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง การเข้าถึงอำนาจและทรัพยากรอย่างไม่เท่าเทียมกันในพื้นที่สาธารณะและส่วนตัว • ความเป็นชายที่เป็นอันตราย (เช่น จิตสำนึกด้านสิทธิ ความก้าวร้าว การครอบครอง) และความเป็นผู้หญิง (เช่น การอยู่ได้บังคับบัญชา การตั้งตาคู่ตรงข้าม การเป็นวัตถุ) • ภาพเหมารวมเกี่ยวกับบทบาททางเพศ • ปัจจัยที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายเป็นลบ และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและเด็กผู้หญิงลดลง <p>(ข) การอดทน อดกลั้นรักษาและ/หรือแสดงภาพการกระทำที่รุนแรงต่อผู้หญิงในเชิงบวก</p> <p>2. การเปิดรับความรุนแรงในบ้าน ชุมชน องค์กรและสถาบัน</p> <p>3. สถานการณ์และบริบทอื่น ๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์หรือทับซ้อนกับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศจะเพิ่มโอกาสที่จะเกิดความรุนแรงต่อผู้หญิง (เช่น ความยากจน การดื่มสุรา)</p>
<p>3. พื้นฐานเพื่อการป้องกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ความแน่วแน่ของประเทศในการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ ความรับผิดชอบในการป้องกันความรุนแรง • ตระหนักถึงความรุนแรงต่อผู้หญิงว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักถึงสถานะสาเหตุ ผลที่ตามมาและกิจกรรมการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงในปัจจุบัน • พันธมิตรและความร่วมมือกับภาคส่วน ๆ • ทรัพยากรที่เหมาะสม (การจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรบุคคลและการเสริมสร้างศักยภาพในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง) • เครื่องมือ ความรู้และสมรรถนะสำหรับการสนับสนุนเชิงป้องกัน • แผนการป้องกันความรุนแรงและกลไกความร่วมมือในระดับสถาบันระดับชาติและระดับชุมชน • ความเป็นผู้นำที่แข็งแกร่งของรัฐบาล โดยเฉพาะการส่งเสริมการระดมทุนและการสนับสนุนภาคประชาสังคม เช่น องค์กรสตรี การมีส่วนร่วมของ NGO และองค์กรเอกชนอื่น ๆ • ระบบการติดตาม การประเมิน สร้างพื้นฐานหลักฐานและแชร์บทเรียนที่ได้รับ • ใช้แนวทางที่ครอบคลุมและสอดคล้องกัน โดยเชื่อมระบบตอบโต้กับระบบป้องกัน • ให้คำแนะนำและบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยใช้ระบบกฎหมายที่เข้าถึงได้และมีประสิทธิภาพ
<p>4. ดำเนินงานป้องกัน VAW โดยใช้บุคคล ชุมชน องค์กรและสถาบันสังคม ด้วยแนวทางพหุภาคี</p>	<ul style="list-style-type: none"> • โดยการร่างและดำเนินการตามกฎหมายและนโยบาย และดำเนินการปฏิรู้อย่างเป็นระบบและเชิงสถาบันเพื่อส่งเสริมการปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน ความเท่าเทียมกันทางเพศ ความรับผิดชอบต่อความรุนแรง และยุติการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ • สนับสนุนองค์กร สถาบันและชุมชนให้ตกลงร่วมกันเพื่อป้องกัน VAW และรัฐบาลต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ในการป้องกัน VAW • จัดให้มีการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบเพื่อเสริมสร้างบรรทัดฐานทางสังคมต่อความไม่เท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติ การไม่เคารพและความรุนแรง • ขับเคลื่อนชุมชน รัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรเอกชน ให้เสริมสร้างโครงสร้าง วัฒนธรรมและแนวปฏิบัติที่สนับสนุนความเสมอภาคทางเพศและการไม่ใช้ความรุนแรง • มีส่วนร่วมกับสื่อเพื่อให้สื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายในลักษณะความเคารพซึ่งกันและกัน และเสมอภาค • เสริมสร้างขีดความสามารถในการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงด้วยการพัฒนาวิชาชีพและการศึกษา • การพัฒนาความเป็นผู้นำในผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และในผู้ชายที่ไม่ใช้ความรุนแรงในชุมชนและสถาบัน • เสริมสร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เพื่อให้มีทักษะและทรัพยากรที่จะช่วยเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง • พัฒนาทักษะส่วนบุคคลเพื่อให้สามารถป้องกัน VAW โดยพ่อแม่ ต้องอบรมเลี้ยงดูในเชิงบวก ส่งเสริมความเคารพซึ่งกันและกัน และตีความความเป็นชายและความเป็นหญิงในเชิงบวก • ลดผลกระทบที่เกิดจากการประสบความรุนแรงให้เหลือน้อยที่สุด • ทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านนโยบายอื่น ๆ เพื่อจัดการประเด็นทั่วไป (เช่น การป้องกันเอชไอวี การปฏิรูปรัฐธรรมนูญ การสร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ)

<p>5. เพิ่มประสิทธิภาพกิจกรรมการป้องกันความเป๋าหมายและทันเวลา และดำเนินกิจกรรมที่ปรับให้เหมาะสมกับบรรทัดฐานระบบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องตามกลุ่มเป๋าหมาย ขั้นตอน ช่วงการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>กิจกรรมป้องกันมุ่งเป้าไปที่ช่วงชีวิตและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศของเด็กและครอบครัว และ ทำให้เด็กได้รับผลกระทบน้อยที่สุดเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และให้ความช่วยเหลือ (เช่น เป็นพ่อแม่ หย่าร้าง) คนรุ่นใหม่มีมุมมองความเป็นชายและหญิงในเชิงบวก และสนับสนุนความเคารพและความเสมอภาคซึ่งกันและกัน ให้ความช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม หรือบทบาททางเพศมีการเปลี่ยนแปลงกะทันหันเนื่องมาจากการย้ายถิ่นฐาน 	<p>กิจกรรมการป้องกันตามกลุ่มประชากร:</p> <ul style="list-style-type: none"> เสริมสร้างบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติทางสังคมที่ไม่ใช้ความรุนแรงและเท่าเทียมกันในประชากรทั้งหมด สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และส่งเสริมความเป็นผู้หญิงที่เน้นความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง ส่งเสริมให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายตีความบทบาท และแสดงออกถึงความเป็นชายโดยไม่ใช้ความรุนแรงและไม่ครอบครอง ตลอดจนส่งเสริมความเสมอภาคและเคารพซึ่งกันและกัน กิจกรรมที่กำหนดเป๋าหมายไปที่กลุ่มประชากรเฉพาะที่ประสบปัญหาการเลือกปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ
<p>6. เพิ่มประสิทธิภาพของผลกระทบด้วยจุดเริ่มต้นต่าง ๆ</p>	<p>ภาคส่วนและองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> รัฐบาลกลาง / หน่วยงานนิติบัญญัติ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น / รัฐบาลท้องถิ่น โรงเรียน / การศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านสวัสดิการสังคม ด้านกฎหมาย / ยุติธรรม สื่อ วัฒนธรรมมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การทำงานและอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐานทางการขนส่งและกายภาพ 	<p>การสร้างสภาพแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> สถาบันต่าง ๆ เช่น เครือข่ายชุมชน องค์กรและสถาบัน รวมทั้งสถาบันศาสนา แนวปฏิบัติและสภาพแวดล้อมด้านนโยบายเพื่อจัดการกับข้อกังวลทั่วไป (เช่น โครงการลดความยากจน การป้องกันเอชไอวีและเอดส์ อนามัยทางเพศและการเจริญพันธุ์) องค์กรและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติระหว่าง/และต่อบุคคลที่ถูกเลือกปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ สภาพแวดล้อมที่โดดเด่นของผู้ชาย (เช่น กติกากีฬาเฉพาะ ทหาร ตำรวจ ภาครักษาพยาบาลในมหาวิทยาลัย ฯลฯ) สภาพแวดล้อมและศิลปะด้านกีฬาและสุนันทนาการ
<p>7. ผลที่คาดหวังในระยะสั้น (ปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อนำมาซึ่งผลลัพธ์ในระยะยาว)</p>	<p>ผลที่คาดว่าจะได้รับการสร้างพื้นฐานในการป้องกันความรุนแรง</p> <ul style="list-style-type: none"> เพิ่มการตระหนักรู้ VAW เป็นสิ่งที่มีอยู่แพร่หลาย ป้องกันได้ ร้ายแรงและ ถือเป็นภาระเมตสิทธิมนุษยชนที่ยอมรับไม่ได้ รัฐบาลยึดมั่นในสัญญาระหว่างประเทศที่จะป้องกัน VAW มีระบบของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อวางแผนและดำเนินกิจกรรมป้องกันความรุนแรงร่วมกัน ในการประสานงาน ติดตามและประเมิน สร้างฐานข้อมูลหลักฐาน แชร่บทเรียน องค์กรภาคประชาสังคมที่ส่งเสริมการป้องกันความรุนแรง รวมถึงองค์กรปกครองตนเองของเด็กผู้หญิงและผู้หญิง และองค์กรส่งเสริมความร่วมมือของผู้ชายและเด็กผู้ชายด้านความเท่าเทียมทางเพศ มีบทบาทในการสนับสนุนการป้องกันและตอบสนองปฏิกริยาทางลบ องค์กรสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การสนับสนุนด้านการป้องกันความรุนแรงจากผู้นำระดับสูงในภาคส่วนต่าง ๆ ความเชี่ยวชาญและความสามารถในการวางแผนป้องกันความรุนแรงความร่วมมือ และการดำเนินการปรับปรุง พัฒนาเครื่องมือและทรัพยากรสำหรับการป้องกันความรุนแรง ระบบป้องกันและรับมือกับความรุนแรง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ยกระดับความร่วมมือและกำลังในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกัน VAW ทุกองค์กรอย่างทั่วถึงทั้งรัฐบาล องค์กรเอกชนและบริษัทต่าง ๆ 	<p>ผลที่คาดว่าจะได้รับการปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบายเพื่อยกเลิกกฎหมายที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการปฏิบัติด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ จัดตั้งและเสริมสร้างมาตรการควบคุมความรุนแรงและการเหยียด ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เคยถูกทิ้งให้แปลกแยก เกิดการวางภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อแสดงความเป็นชายและความเป็นหญิงในเชิงบวก บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมและให้เกียรติซึ่งกันและกัน และการรายงานประเด็นความรุนแรงอย่างมีความรับผิดชอบ สร้างคุณค่าในบทบาทของเด็กผู้หญิงและผู้หญิง มีการกระจายทรัพยากรและอำนาจอย่างเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงมากขึ้น ทั้งในพื้นที่สาธารณะและส่วนตัว และบทบาททางเพศและการแสดงออกซึ่งความเป็นชายและหญิงมีความยืดหยุ่นมากขึ้น เสริมสร้างความรู้และทักษะส่วนบุคคลในการป้องกัน VAW และเกิดความเท่าเทียมทางเพศในชีวิตประจำวันและส่วนตัวมากขึ้น ผู้ที่เคยประสบความรุนแรงจะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรเทาผลที่ตามมาจากความรุนแรง เกิดความร่วมมือกับสถาบันที่จัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน (เช่น ปัญหาการติ่สุรา ความยากจน)
<p>8. ผลลัพธ์ที่คาดหวังจะได้ในระยะยาว</p>	<ul style="list-style-type: none"> VAW รวมถึงความรุนแรงจากการเลือกปฏิบัติต่าง ๆ ต่ผู้หญิงทุกคนลดลง การยอมรับ VAW ในผู้ชายและผู้หญิงลดลง นำไปสู่การปรับปรุงบรรทัดฐานที่เท่าเทียมกันหรือความเท่าเทียมทางเพศ เพิ่มความตระหนักถึงความปลอดภัยของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ภาวะด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับ VAW ลดลง ต้นทุนทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ VAW ลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> มีการส่งเสริมความเท่าเทียมกัน รวมทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจและการเมืองสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ระดับความรุนแรงต่อเด็กลดลง ขีดความสามารถของสถาบัน องค์กร ชุมชนและประเทศในการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศสิทธิมนุษยชน และเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและมนุษย์เพิ่มขึ้น

ภาพเหมารวมทางเพศที่วาดขึ้นและบทบาทที่มีการเลือกปฏิบัติทางเพศ

- ผู้ชายเป็นพวก “ปากแข็ง” แข็งกร้าว ไร้ความรู้สึก ก้าวร้าวและคาดหวังว่าจะปกปิดหรือซ่อนอารมณ์ที่เปราะบาง
- ผู้ชายมีบทบาทเป็นผู้นำในครอบครัว มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและอยู่ในสังคมกับผู้หญิง
- ผู้ชายเป็นผู้เริ่มต้นก่อนในเรื่องเพศสัมพันธ์หรือมีสิทธิที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง ผู้ชายบางกลุ่มในกลุ่มชนกลุ่มน้อยจะมีความรุนแรงทางเพศมากขึ้นและมีอำนาจในการควบคุมมากขึ้น (โดยพิจารณาจากระดับรายได้ ภูมิภาค ชาติพันธุ์และ/หรือศาสนา)
- วัฒนธรรมการยอมรับหรือการตำหนิผู้เสียหายที่ถูกข่มขืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้รอดชีวิต “ดื่มแอลกอฮอล์” “สวมเสื้อผ้าที่ยั่วเย้า” “เดินกลับบ้านคนเดียวตอนกลางคืน” หรือ “เป็นผู้ชู้หน้า” ให้ผู้กระทำความผิด “ลงมือ”
- การที่ผู้ชายขาดสถานะและชื่อเสียงทางสังคมที่มาจากจากความรัก การเชื่อฟังและความซื่อสัตย์ของคู่สมรส พี่น้องและบุตรที่เป็นผู้หญิง อาจเป็นสาเหตุของการก่อความรุนแรง
- ผู้ชายถูกมองว่าเหมือนผู้หญิงและอ่อนแอหากพวกเขามีความเสมอภาคทางเพศหรือสนับสนุนความเป็นสตรีนิยม
- ความเป็นผู้หญิงอยู่บนพื้นฐานของความเฉยเมย ความเปราะบาง ความบริสุทธิ์และความรักกับเพศตรงข้าม
- ผู้หญิงที่กล้าแสดงออก พุดหรือปกป้องสิทธิที่เท่าเทียมกัน “เกลียดผู้ชาย” หรือไม่มีความเป็นผู้หญิง
- ผู้หญิงเลสเบี้ยน กะเทยและสาวประเภทสองอยู่นอก “บรรทัดฐาน” ของผู้หญิงและจำเป็นต้องได้รับการควบคุมหรือแก้ไข
- ผู้หญิงกลุ่มน้อยบางกลุ่มกล้าแสดงออกทางเพศมากกว่าโดยเนื้อแท้หรือ “สร้างท่า”
- ครอบครัวและผู้สูงอายุมีสิทธิในการควบคุมพฤติกรรมของเด็กผู้หญิงและผู้หญิงอย่างเข้มงวดมากกว่าเด็กผู้ชายหรือผู้ชาย ตลอดจนการตัดสินใจเกี่ยวกับการแต่งงาน การออกเดทและอื่น ๆ ด้านสังคมของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
- ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์และเปลือยกายของตนเองเพื่อปรนเปรอและดึงดูดสายตาสู่ผู้ชาย
- สองมาตรฐานเกี่ยวกับภาพเปลือย :
 - การเซ็นเซอร์ร่างกายของผู้หญิงซึ่งถือเป็นเรื่องทางเพศและไม่เหมาะสมเมื่อเทียบกับผู้ชายโดยเฉพาะบนโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์
 - สรีระของผู้หญิงที่น่าจะเป็นไปตามมาตรฐานความงาม แต่ถือว่าเป็นสิ่งลามกตามธรรมชาติ (เช่น ในช่วงมีประจำเดือน การแสดงขนตามร่างกาย การให้นมบุตร รูปร่างและสีผิวที่หลากหลาย)
- การกำหนดเกี่ยวกับเสื้อผ้าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงและความคิดที่ว่าแต่งกายบางสไตล์ทำให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายเสียสมาธิ
- การตำหนิและ/หรือการตีตราและสร้างความอับอายให้กับผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทางเพศ และผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่เปิดเผยว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศว่าเป็นคนสำส่อน โทกหกหรือ “เข้าหา” ผู้กระทำความผิดเอง
- ผู้ชายเป็นคนที่เลี้ยงครอบครัวและผู้หญิงเป็นผู้ดูแลหรือผู้ทำงานบ้าน

- ร้อยละ 72 รู้สึกว่า “โฆษณาส่วนใหญ่ไม่ได้สะท้อนถึงโลกรอบตัวฉัน”
- ร้อยละ 63 อ้างว่า “ฉันไม่เห็นว่าคุณเองสะท้อนอยู่ในโฆษณาส่วนใหญ่”
- ร้อยละ 60 กล่าวว่า “ฉันไม่เห็นว่าคุณเพื่อน ครอบครัวและคนรู้จักของฉันจะสะท้อนออกมาอย่างถูกต้องในโฆษณาส่วนใหญ่”
- ร้อยละ 64 คิดว่า “ผู้ทำโฆษณาต้องพยายามมากขึ้นเพื่อกำจัดบทบาทของชายและหญิงแบบเดิม ๆ ในโฆษณา”
- ร้อยละ 84 “ชอบมากเมื่อโฆษณามีข้อความเชิงบวกเกี่ยวกับการทำให้โลกดีขึ้น”
- ผู้บริโภค ร้อยละ 75 กล่าวว่า “รู้สึกดีต่อบริษัทที่แสดงให้เห็นในโฆษณาว่าชายและหญิงมีความสามารถและบทบาทเท่ากัน”

นอกเหนือจากภาพเหมารวมทางเพศแบบกว้าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว บริบทที่แตกต่างกันยังก่อให้เกิดบรรทัดฐานทางสังคมและบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน แม้จะเป็นกลุ่มผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนทางสังคมหรือการเมืองเดียวกันก็ตาม (Fergus, 2012)

ภาพเหมารวมทางเพศอาจส่งผลกระทบต่อผู้หญิงบางกลุ่ม เช่น ผู้หญิงที่ถูกควบคุมตัว ผู้หญิงจากชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มชนพื้นเมือง ผู้หญิงที่มีความพิการ ผู้หญิงจากกลุ่มวรรณะต่ำหรือมีฐานะการเงินต่ำกว่า ผู้หญิงย้ายถิ่น ผู้หญิง LGBTI การเปลี่ยนบรรทัดฐานทางสังคมเพื่อให้สามารถกำจัด VAWG ได้ เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับอำนาจระหว่างหญิงและชาย และยังเป็นการพูดคุยที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับอำนาจระหว่างกลุ่มสังคมต่าง ๆ การจัดการกับ VAWG จำเป็นต้องจัดการอภิปรายให้กว้างขึ้นเพื่อรวมบรรทัดฐานทางเพศและความทับซ้อนของความไม่เท่าเทียมต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติและการล่วงละเมิดมาจากทุกกลุ่มของประชากร

จากการสำรวจผู้หญิง 1,000 คนในแอฟริกาใต้ บราซิลและอินเดียในปี 2018 (Unstereotype Alliance, 2018) เกี่ยวกับเพศและปัจจัยอื่น ๆ เช่น เชื้อชาติ ชนชั้น ภาษา การศึกษา รูปลักษณ์และรสนิยมทางเพศซึ่งที่อาจรวมไปถึงการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศ พบว่า ร้อยละ 66 ของผู้หญิงผิวดำในแอฟริกาใต้ที่เป็นโสดเชื่อว่าสังคมคาดหวังให้พวกเขาเป็น ผู้หญิงมีความประพฤติเรียบร้อยและเชื่อฟัง โดยตัวเลขนี้เพิ่มขึ้นถึง

ร้อยละ 72 สำหรับผู้หญิงผิวดำที่แต่งงานแล้ว ร้อยละ 62 ของผู้หญิงในอินเดียที่ยังไม่ได้แต่งงานรู้สึกว่าจะไม่ถูกกล่าวถึงในสื่อ ในขณะที่ผู้หญิงอายุน้อยที่แต่งงานแล้วร้อยละ 51 รู้สึกถูกกดดันให้อยู่บ้านเมื่อเทียบกับผู้หญิงโดยรวมที่รู้สึกร้อยละ 44 ในบราซิลผู้หญิงร้อยละ 79 รู้สึกว่าไม่ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติในสังคม โดยผู้หญิงโสดรู้สึกว่าจะไม่ถูกนำเสนอถึงร้อยละ 85 การไม่สะท้อนความแตกต่างในโฆษณาอาจนำไปสู่ความคิดที่สร้างความเสียหายและจำกัดเกี่ยวกับ “ความเป็นปกติ” ซึ่งทำให้ผู้หญิงหลายล้านคนรู้สึกว่าถูกรีดรอนสิทธิและถูกกีดกัน

เลนส์เรื่องเพศต้องมาจากผู้ทำรายการและบุคลากรด้านสื่อที่เข้าใจพลวัตทางเพศและประเด็นอ้างอิงทางสังคมและวัฒนธรรมซึ่งกำหนดบทบาทของชายและหญิงในสังคมใด ๆ ต้องมีการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อทำความเข้าใจว่าบรรทัดฐานและความคาดหวังในชายและหญิงในบริบทใด ๆ นั้นเป็นอย่างไร และอาจส่งผลกระทบต่อการพรรณนา การตีความและการนำเสนอปัญหา ควรให้ความสนใจอย่างยิ่งยวดต่อวิธีที่แนวคิดเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายและชุมชนโดยรอบ เพื่อให้แน่ใจว่าภาพเหมารวมทางเพศเชิงลบและการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจะถูกทำลายและไม่ได้รับการส่งเสริม

แม้ว่าการรับรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมจะไม่ได้สะท้อนถึงทัศนคติและความเชื่อที่แท้จริงของประชากรก็ตาม แต่ทุกคนก็มองเหมือนกันหมดหากไม่มีพลังในการแก้ไขแบบแผนและแนวปฏิบัติเชิงลบ งานวิจัย (ใหม่หรือที่มีอยู่) อาจประโยชน์ในด้านการทำให้รู้ว่าคุณส่วนใหญ่ในกลุ่มไม่ยึดทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐานทางเพศ การทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารและแนวทางที่ถูกต้อง ซึ่งสามารถให้แรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงและในขณะที่เดียวกันยังสามารถกำหนดความคาดหวังทางสังคมใหม่ได้ด้วย

จุดมุ่งหมายบางส่วนของงานป้องกันร่วมกับพันธมิตรสื่อ คือการกำจัดการมุ่งเน้นว่าเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละเหตุการณ์เป็นเหตุการณ์เอกเทศและจบลงในครั้งเดียว เพื่อกำหนดให้ความรุนแรงเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศที่ไม่เท่าเทียมกัน การพูดคุยกันอย่างกว้างขึ้นจะนำมาซึ่งการมองเห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายและผลที่ตามมาของความรุนแรงต่อผู้หญิง ครอบครัว ชุมชนและแม้แต่ประเทศชาติ ความเชื่อมโยงระหว่างกันและความคล้ายคลึงกันของความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ บทบาท

บทเรียนที่ได้จากแคมเปญ FGM

การรณรงค์ในช่วงต้นเพื่อจำกัดการตัดหรือขลิบอวัยวะเพศหญิงมุ่งเน้นไปที่การก่ออาชญากรรมและสร้างความตระหนักถึงผลกระทบด้านสุขภาพ แคมเปญส่วนใหญ่ขับเคลื่อนในรูปแบบ “จากบนลงล่าง” โดยไม่มีการปรึกษาหารือ หรือการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด แคมเปญต่าง ๆ ประสบความสำเร็จมากขึ้นในเวลาต่อมา โดยอาศัยความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องกับชุมชนทำให้เกิดมุมมองที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและความปรารถนาให้พ่อแม่ทำในสิ่งที่ตนคิดว่าเป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับลูก ๆ (เช่น ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องจากการถูกทำร้ายทางเพศ และสร้างความมั่นใจในการแต่งงาน) ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้สนทนาแบบตัวต่อตัวต่อเนื่องและการกล้าปฏิเสธการปฏิบัติในที่สุด

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : Heise, L. (2011) What Works to Prevent Partner Violence? An evidence overview, London: DFID
<http://www.oecd.org/derec/49872444.pdf>

ของภาพเหมารวมทางเพศ ความเป็นชายที่เป็นอันตราย การเลือกปฏิบัติ และความไม่เท่าเทียมกันในการทำให้ VAWG คงอยู่ และวิธีที่พลวัตเหล่านี้ทับซ้อนกับอัตลักษณ์อื่น ๆ (เช่น เชื้อชาติ รสนิยม ทางเพศ ฯลฯ) และความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม (เช่น ความยากจน) และอาจส่งผลกระทบต่อประสบการณ์ความรุนแรงที่แตกต่างกันไปสำหรับผู้หญิงและเด็กในแต่ละกลุ่ม

6.1 จุดเริ่มต้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม

การทำความเข้าใจกลุ่มเป้าหมายของสื่อ

ในการออกแบบความร่วมมือกับสื่อในการป้องกัน VAWG สิ่งสำคัญคือต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุ กลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมของการทับซ้อน ตลอดจนช่องทางสื่อที่ดีที่สุดในการเข้าถึง การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์จำเป็นต้องมีความเข้าใจวิธีป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงโดยใช้หลักฐานจากทั่วโลกไปพร้อมกับความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยในท้องถิ่นซึ่งทำให้เด็กผู้ชายและผู้ชายมีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดและผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดมากขึ้น การรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมและปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบการทับ

ซ้อนที่เหมาะสมด้วยกลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน และทำให้มั่นใจได้ว่าสาระดังกล่าวก่อให้เกิดความเข้าใจในประเด็นที่กว้างขึ้น

ในบางกรณี โครงการริเริ่มอาจกำหนดเป้าหมายไปที่ผู้ชมจำนวนมากหรือในวงกว้างบนหลักการทั่วไปของความเท่าเทียมกัน การไม่เลือกปฏิบัติและการไม่ใช้ความรุนแรง นอกจากนี้แล้ว ผู้ชมหรือผู้ชมเฉพาะกลุ่มจะเป็นเป้าหมายโดยปรับให้ตรงกับบริบทและปัญหาของประชากร ในบางกรณีจะมีการผสมผสานระหว่างการเผยแพร่กับการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมยิ่งขึ้น การทับซ้อนมุ่งเป้าไปที่การเปลี่ยนแปลงเพื่อจัดการกับทัศนคติและความเชื่อที่ยึดถือกันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้การใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีการเผยแพร่อย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการเผยแพร่อย่างมีแกนสารและผลิตรายการในระดับชุมชนผ่านระบบการศึกษา การระดมสมาชิกในชุมชน การทำงานร่วมกับครอบครัวและอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพล (เช่น ผู้นำทางศาสนา)

การบริโภคสื่อของผู้ชมเป้าหมาย

การแยกแยะรูปแบบการบริโภคสื่อของกลุ่มเป้าหมายจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบกลยุทธ์การสื่อสารและการทับซ้อน การบริโภคสื่ออาจแตกต่างกันอย่างมากในประเทศ ชุมชนหรือครอบครัว ตัวอย่างเช่น คนหนุ่มสาวมีแนวโน้มที่จะใช้โซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ต (เช่น บริการสตรีมมิ่งออนไลน์) เพื่อเล่นเกม รับข่าวสารและเสพบันเทิง การทำความเข้าใจพฤติกรรมการบริโภคสื่อของ

ผู้ชมเป้าหมายจะให้ข้อมูลเชิงลึกว่ามีช่องทางสื่อและองค์กรใดบ้างที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการคลัสต์อย่างไรสามารถทำได้ในบริบททรัพยากรและเป้าหมายที่มีอยู่ ซึ่งแม้ว่าจะขึ้นอยู่กับบริบท

แต่ก็มีงานวิจัยและข้อมูลจำนวนมากเกี่ยวกับการบริโภคสื่อและผู้ชมที่สามารถดึงมาใช้ได้

ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคสื่อ

BBC Media Action ดีพิมพ์และรวบรวมงานวิจัยล่าสุดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคสื่อในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลางเป็นประจำ สามารถเข้าถึงเว็บไซต์รายงานและข้อมูลออนไลน์ได้ที่ : <http://www.bbc.co.uk/mediaaction/research-and-insight> และ <http://dataportal.bbcmmediaaction.org/site/>

ค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้คำสำคัญได้ เช่น

- สถานีวิทยุที่ได้รับความนิยมมากที่สุดใน X
- มีจำนวนคนที่ฟังหรือคนดู.... เท่าไร
- สัดส่วนของผู้คนใน X ที่เปิดใช้งานสมาร์ทโฟนที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้

คำถามสามารถแยกย่อยตามกลุ่มคนต่าง ๆ ได้ เช่น “ผู้หญิง, คนหนุ่มสาว, ผู้มีรายได้น้อยก็คน” ฯลฯ

วิกิพีเดียมักจะรวบรวมคลังข้อมูลของ สื่อประเภทของสื่อและผู้ชมตามท้องถิ่นเอาไว้ สามารถสืบค้นข้อมูลสำหรับประเทศต่าง ๆ ได้ โดยพิมพ์ “การสื่อสารใน X” ในแถบค้นหา : <https://www.wikipedia.org/>

การบริโภคสื่อขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความสนใจและความชอบของผู้บริโภค ความสามารถในการจ่าย การเข้าถึง เพศและบรรทัดฐานทางสังคมอื่น ๆ ที่ห้ามใช้ ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความเป็นเจ้าของวิทยุหรือโทรทัศน์หรือการเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ในชุมชน การเป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ราคาและการมีจำหน่ายในรูปแบบดีพิมพ์และการรู้หนังสือ ซึ่งทุกปัจจัยควรนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกประเภทของสื่อที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

การใช้สื่อไม่ได้กำหนดโดยความสามารถในการจ่ายเท่านั้น ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลกระทบ ประกอบด้วย :

- การประกอบอาชีพ เช่น ผู้ค้ารายย่อยอาจให้ความสำคัญกับการมีโทรศัพท์มือถือเนื่องจากมีความสำคัญต่อธุรกิจของตน ในขณะที่ประชากรส่วนใหญ่อาจพึ่งพารายงานทางวิทยุสำหรับการแจ้งเตือนสภาพอากาศและข้อมูลการเกษตร

- ความหลากหลายของสื่อ เนื่องจากตัวเลือกด้านพิธีของสื่อและเสียงที่สามารถได้ยินได้อาจไปจำกัดการเข้าถึงข้อมูลและการใช้สื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มคนชายขอบ
- เพศ เนื่องจากภาพเหมารวมทางเพศอาจกำหนดประเภทข้อมูลสำหรับทั้งผู้หญิงและผู้ชายได้ เช่น ผู้หญิงในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลางมีโอกาสน้อยกว่าผู้ชายที่จะเป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถืออย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือก็ใช้น้อยกว่าผู้ชาย (GSMA, 2016) หรือ;
- สถานะในครอบครัว เนื่องจากอาจทำให้ผู้หญิงและเด็กเข้าถึงโทรศัพท์หรือวิทยุในบ้านได้น้อยลง

ข้อมูลนี้อาจมีบทบาทสำคัญในการวางแผนการเข้าถึงที่เหมาะสมซึ่งกัน การหลีกเลี่ยงให้หลงทางไปหาเฉพาะพันธมิตรสื่อดั้งเดิมหรือที่มีใจตรงกันเท่านั้น

การแพร่สารและวัตถุประสงค์ของการสื่อสารไปยังองค์กรสื่อและผู้ชม นั้นเป็นสิ่งสำคัญซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม

6.2 การจัดการรอบและการสื่อสารในเนื้อหาสื่อ

การ “ตีกรอบ” ประเด็นในสื่อ คือการใช้ภาษาที่แน่นอนและบอกว่าจะไรเกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อวิธีการรับฟังและทำความเข้าใจ (CCF, 2018; Lakoff, G, 2006) ภาพเหมารวมและบทบาททางเพศอาจได้รับการยอมรับหรือเป็นปัญหาจากการ “ตีกรอบ” เมื่อพูดถึง VAWG

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงเป็นปัญหาทางสังคมที่ซับซ้อนและ VAWG แต่ละรูปแบบสามารถอธิบายการ “ตีกรอบ” ในรูปแบบที่แตกต่างกันมาก ซึ่งสามารถสนับสนุนหรือเอาผิดกับการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องได้โดยปริยาย นอกจากนี้ ยังอาจมีการนำเสนอปัญหาจากมุมมองต่าง ๆ เพื่อเน้นเฉพาะบางจุด เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวโดยเน้นที่ผลกระทบต่อสุขภาพของผู้หญิงและเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงซึ่งมาจากต้นทุนทางครอบครัว ชุมชนและสังคมโดยรวม หรือช่องโหว่ในกฎหมายของรัฐอาจทำให้ผู้หญิงแพ็คดีอย่างไร ซึ่งคดีนี้อาจจะใช้กลไกการตัดสินในระดับท้องถิ่นเท่านั้น ฯลฯ วิธีที่เรื่องราวถูกนำเสนอหรือตีกรอบจะมีอิทธิพลต่อวิธีที่ผู้ชมจะรับรู้และเข้าใจ

การใช้เลนส์ความปลอดภัย & เลนส์เสรีภาพในสหราชอาณาจักร

งานวิจัยในสหราชอาณาจักรแสดงให้เห็นว่าผู้ชมตอบสนองต่อการรายงานความรุนแรงต่อผู้หญิงค่อนข้างแตกต่างกันเมื่อนำเสนอ จากมุมมองด้านความปลอดภัยและมุมมองด้านเสรีภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฟังมีปฏิกิริยาและความรู้สึกเชิงลบเมื่อมีการพูดคุยเกี่ยวกับการข่มขืนและการล่วงละเมิดทางเพศในแง่ของความจำเป็นในการปกป้องความปลอดภัยของผู้หญิง โดยผู้ชมตีความว่าเป็นการละเมิดในระดับหนึ่ง เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และการตอบสนองของรัฐบาลหรือตำรวจคือทางออก ข้อเท็จจริงที่ว่าควรจัดการกับผู้กระทำผิดหรือการที่ผู้ชายมีบทบาทในการหยุดการล่วงละเมิดนั้นถูกมองไม่เห็น โดยไปเน้นที่ความปลอดภัยเป็นความต้องการของผู้หญิง นอกจากนี้ยังสื่อถึงข้อความที่ว่าผู้หญิงจำเป็นต้องได้รับการปกป้อง ซึ่งทำให้กลายเป็นเด็กและไม่มีตัวตน ในบางบริบทการรายงานประเภทนี้อาจส่งเสริมการปฏิบัติที่ละเมิดสิทธิสตรีและเด็กหญิงโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น การห้ามไปไหนมาไหน ไปโรงเรียนหรือทำงานไม่ได้ และ/หรือการแยกให้อยู่ตามลำพัง

เมื่อมีการนำข้อความต่าง ๆ มากล่าวถึงเสรีภาพของผู้หญิงและวิธีที่ VAWG อาจจำกัดความคล่องตัวของผู้หญิง ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวว่ามีความตื่นตัวมากขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบของความเท่าเทียมกันของ VAWG และข้อเท็จจริงที่ว่าสถานการณ์ปัจจุบันไม่ยุติธรรมและเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนี้

ที่มา : EAW (2014) Unpublished public attitudes research among 1,000 UK adults by YouGov for the End Violence Against Women Coalition, UK.

เพื่อการ “ตีกรอบ” ที่ถูกต้อง สิ่งสำคัญได้แก่ :

- เน้นว่าบทบาทและภาพเหมารวมทางเพศที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดและการยอมรับ VAWG อย่างไร เช่น สิทธิทางเพศของผู้ชายเป็นสาเหตุของความรุนแรงทางเพศ
- แสดงความเชื่อมโยงและความเหมือนกันระหว่างความรุนแรงในรูปแบบ

แบบต่าง ๆ และภาพเหมารวมทั่วไป เช่น วิธีการอธิบาย VAWG โดยใช้ภาพเหมารวมในกลุ่มชนกลุ่มน้อยและชุมชน

- นำเสนอแบบอย่างและเสียงของผู้หญิงที่เข้มแข็ง ฉลาด มีพลังและมีความหลากหลายในการรายงานข่าวของสื่อ

- ให้ข้อมูลอีกด้านหนึ่งของเรื่องราวด้วยงานวิจัยและหลักฐานที่มี

ตัวอย่างเช่น : ผู้ชาย 30% ในโตโกเชื่อว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้สำหรับสามีที่จะ “ทุบตีภรรยา” (Tran และคณะ, 2016) สามารถอธิบายได้ว่า 70% ของผู้ชายในโตโกเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้สำหรับสามีที่จะ “ทุบตีภรรยา”

การเปลี่ยนแปลงพื้นฐานทางเพศหมายถึงการใช้วัตถุประสงค์การสื่อสารที่ชัดเจน สอดคล้องและเข้าถึงได้ ซึ่งพันธมิตรสื่อและชุมชนสามารถเข้าใจและมีส่วนเกี่ยวข้องและกลุ่มอื่น ๆ สามารถตอบรับได้เช่นกัน และ

พันธมิตรที่ทำงานในด้านเดียวกันและเกี่ยวพันกัน นอกจากนี้ยังหมายถึงการทำงานร่วมกับสื่อ เพื่อสร้างข้อความหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ช่วยรับมือกับบทบาทและภาพเหมารวมทางเพศที่เป็นอันตรายอีกด้วย

ข้อความหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ส่งโดยกลุ่มและบุคคลที่หลากหลายรวมถึงบุคคลที่มีอิทธิพลดึงดูด (เช่น บุคคลสำคัญด้านกีฬา นักแสดง นักการเมืองที่ได้รับการยอมรับว่ามีค่านิยมและแนวปฏิบัติด้านความเท่าเทียมทางเพศ) สามารถช่วยทีมงานสื่อให้รู้ว่าประเด็นนั้น ๆ ควรได้รับความสนใจและเร่งด่วน

11 วิธีในการทำงานกับสื่อ (ออสเตรเลีย)

มีคำแนะนำที่เป็นประโยชน์มากเกี่ยวกับการเสนอข้อความทางสื่อเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ด้านล่างนี้เป็นหัวข้อหลักสามประการที่นำมาจากแหล่งข้อมูลล่าสุดของออสเตรเลีย :

- การพูดคุยเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันทางเพศเป็นกุญแจสำคัญในการป้องกัน VAWG

ใช้ข้อความและข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาพเหมารวมทางเพศและความไม่เท่าเทียมกันที่ก่อให้เกิดและสนับสนุน VAWG การใช้คำศัพท์ประจำวันง่าย ๆ ในการอธิบายสิ่งเหล่านี้ โดยดึงมาจากบริบทในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากที่สุดและตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่า

- อภิปรายว่าปัจจัยทางสังคมอื่น ๆ สนับสนุน VAWG อย่างไร

อภิปรายร่วมกันว่าในขณะที่การเปลี่ยนแปลงด้านความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเป็นพื้นฐานในการป้องกัน VAWG ยังปัจจัยอื่น ๆ เช่น การเหยียดเชื้อชาติ สงครามหรือการคอร์รัปชันของรัฐบาลและอื่น ๆ อีกมากมายอาจสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อเหตุการณ์ความรุนแรงที่มากขึ้นหรือในรูปแบบที่รุนแรงขึ้น สถานการณ์ที่เป็นปัญหาและแผ่ขยายไปทั่วยังอาจทำความรุนแรงกลายเป็นเรื่องปกติและยอมรับได้ สื่อควรใช้การแลกเปลี่ยนและการวิจัยระหว่างประเทศเหล่านี้ในการสื่อสารและการรายงานของตนอย่างชาญฉลาด ตัวอย่างที่ดึงมาจากบริบทในท้องถิ่นและมีการเปรียบเทียบกับบริบทอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันจะมีประโยชน์ในการเน้นย้ำถึงรูปแบบ

- ยกตัวอย่างสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อป้องกัน VAWG

สร้างความมั่นใจว่าทุกคนมีบทบาทในการป้องกัน VAWG ทั้ง รัฐบาล สื่อ โรงเรียน ที่ทำงาน ชุมชน ครอบครัวและส่วนบุคคลมีการยกตัวอย่างเชิงปฏิบัติในบริบทของตนเองตั้งแต่ถึงสิ่งเล็ก ๆ ที่สามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงสำคัญในระดับสังคม สร้างความมั่นใจว่าความรับผิดชอบในกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจะไม่ตกเป็นของผู้เสียหาย และสร้างความกระจ่างว่าไม่ใช่ความผิดของผู้หญิงและไม่ใช่น้ำหนักของผู้หญิงที่ต้องป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น

ดูคู่มือฉบับเต็มได้ที่ : http://www.thelookout.org.au/sites/default/files/11_Ways.Full_Guide.pdf

การใช้ข้อความสื่อหรือวัตถุประสงคในการสื่อสารและการสร้างการสนทนาที่ท้าทายบทบาททางเพศและจัดการกับความไม่เท่าเทียมกัน อาจมีหลายรูปแบบ ได้แก่ :

- การใช้ละครที่ไม่วางผู้หญิงให้มีบทบาท “เฉยเมย” และผู้ชายมีบทบาทที่ “กระตือรือร้น” แบบอย่างของผู้หญิงที่มีอำนาจและมีตัวตนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้หญิงและผู้ชายเห็นว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงสามารถใช้ชีวิตได้แตกต่างจาก “บรรทัดฐาน” ที่คาดหวังในปัจจุบัน
- การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการมีตัวตนของผู้หญิงในชนกลุ่มน้อยที่ต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างของบทบาทผู้นำทั้งในท้องถิ่นและในระดับประเทศ
- การใช้สื่อรูปแบบทางเลือกรวมถึงโซเชียลมีเดียและวิทยุชุมชนเพื่อสร้างการสนทนาที่สร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเกี่ยวกับมุมมอง การทำกิจกรรมและการต่อต้าน
- เป็นพันธมิตรกับสื่อข่าวและสื่อบันเทิงที่นำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงที่เน้นการฟื้นตัวของผู้หญิงที่เผชิญกับความรุนแรงแทนที่จะมุ่งเน้นไปที่การตกเป็นเหยื่อ ซึ่งอาจรวมถึง “สอดแนมชีวิต fly on the wall” (รายงานที่ไม่มีการปรุงแต่งที่โฟกัสไปที่พฤติกรรมที่แท้จริงของคนโดยไม่มีการตัดต่อหรือการแทรกแซงของนักข่าว) เกี่ยวกับการทำงานของนักเคลื่อนไหวหญิงที่นำเสนอใจทุกวัยและทุกภูมิภาค ว่าอะไรเป็นแรงบันดาลใจในการจัดตั้งบริการช่วยเหลือผู้หญิง หรือผู้หญิงที่อยู่เบื้องหลังการณรงค์ระดับรากหญ้าเพื่อต่อต้าน VAWG ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้รอดชีวิต

ผู้รอดชีวิตที่เข้ามามีส่วนร่วม

การนำเอาผู้รอดชีวิตเข้ามาอยู่ในสื่ออาจมีพลังมากต่อผู้ฟัง ผู้ชมและผู้รอดชีวิตที่อาจพบว่าประสบการณ์ดังกล่าวมาสร้างพลังและเป็นการปลดปล่อย อย่างไรก็ตาม ประเด็นด้านจริยธรรมและความปลอดภัยที่มีความอ่อนไหวอย่างยิ่งในกรณีของความรุนแรง การยินยอมให้ข้อมูลและมาตรการในการช่วยเหลือและปกป้องผู้เสียหายจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง บางครั้ง นักข่าวสามารถกระตุ้นให้ผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิต “บอกทุกคน” ได้ สำหรับผู้หญิงบางคนการเล่าเรื่องในที่สาธารณะแบบนี้อาจเป็นประสบการณ์เชิงบวกและเพิ่มพลัง ในขณะที่สำหรับบางคนอาจเป็นเรื่องที่น่าตกใจโดยไม่ทันตั้งตัวหรือตกย้ำให้เจ็บปวด อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจ(หากอยู่ระหว่างการพิจารณาคดี) และยังสามารถเพิ่มความเสียหายต่อการ

ใช้ความรุนแรงต่อตนเองหรือลูก ๆ ได้อีกด้วย เช่น เป็นการบอกให้คู่กรณีรู้ที่อยู่โดยไม่ตั้งใจ

มีหลายครั้งที่หลังจากที่ผู้หญิงพูดถึงเหตุการณ์ความรุนแรงที่เคยประสบต่อสื่อ ตนเองหรือสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ ต้องเผชิญกับการคุกคามจากผู้กระทำความผิด ซึ่งส่งผลให้เกิดอันตรายจนถึงชีวิต

ตัวอย่าง : ในปี 1997 ในสเปน ผู้หญิงคนหนึ่งถูกฆ่าตายโดยอดีตสามีของเธอหลังจาก 13 วันที่ไปปรากฏตัวทางรายการโทรทัศน์และเล่าเรื่องราวความรุนแรงที่เธอต้องทนทุกข์ทรมานเพราะสามี คดีนี้ตามมาด้วยคดีอื่น ๆ ที่คล้ายกันในปี 1998, 1999 และ 2007 ด้วยเหตุนี้ ส่งผลให้สเปนมีบัญญัติกฎหมายว่าด้วยความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศซึ่งเกี่ยวกับการรายงานของสื่อว่า “รายงานเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงภายใต้กำหนดของความเป็นกลางในการสื่อสารมวลชนจะต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพและศักดิ์ศรีของเหยื่อความรุนแรงทางเพศที่เป็นผู้หญิงและบุตร สื่อต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการแสดงภาพการรายงานดังกล่าว” (มาตรา 14 ของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญของสเปน 1/2004)

ที่มา : http://www.lavozdegaleria.es/espana/2007/11/22/0003119573508_3733946925.htm และ <http://justiciadegenero.com/en/organic-law-12004-of-28-december-on-integrated-protection-measures-against-genderviolence-spain/>

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องพิจารณาตั้งแต่ต้นว่าการเล่าเรื่องผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตมีความเกี่ยวข้องกับพันธมิตรสื่อที่สนับสนุนอย่างแท้จริงหรือไม่ หากใช่ จะต้องมีการพูดคุยกับองค์กรสื่อตั้งแต่เนิ่น ๆ และควรมีการพัฒนาสัญญาที่เกี่ยวข้องซึ่งกล่าวถึงข้อพิจารณาด้านจริยธรรมและความปลอดภัย รวมถึงการได้รับความยินยอมจากบุคคลที่ถูกสัมภาษณ์และประสานไปยังองค์กรช่วยเหลือและ/หรือพร้อมให้คำปรึกษา : prevent ion-of-violence-against-women/

การช่วยเหลือผู้รอดชีวิต Survivor Advocates (ออสเตรเลีย)

ออสเตรเลียจัดตั้งโครงการช่วยเหลือผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตขึ้นในปี 2000 เพื่อช่วยเหลือวิกฤตความรุนแรงในครอบครัว โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นในรัฐวิกตอเรียเพื่อปรับปรุงการรายงานของสื่อ การอบการทำงานดังกล่าวให้ความสำคัญกับการปรับปรุงการรายงานข่าวของสื่อ VAWG ว่าเป็นการนำเสนอเรื่องราวโดยทำให้ใบหน้าและองค์ประกอบของมนุษย์ไปใช้ในเชิงสถิติได้ ขณะนี้มีรายการดังกล่าวทั่วประเทศซึ่งเป็นเรื่องความรุนแรงทางเพศและการฝึกผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตผู้หญิงที่ต้องการบอกเล่าเรื่องราวของตนเองให้รู้ว่าควรคาดหวังอะไรและให้สัมภาษณ์อย่างไร เพื่อให้พวกเขา รู้สึกมีพลังและมั่นใจที่จะพูดเกี่ยวกับ VAWG ด้วย และยังให้ความช่วยเหลือทั้งระหว่างและหลังการสัมภาษณ์ (รวมถึง การประสานกับองค์กรช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องหากจำเป็น) รายการดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างสูงในการสร้างความมั่นใจว่าผู้หญิงที่เล่าเรื่องราว ความรุนแรงได้รับการช่วยเหลือและให้สิทธิ ในขณะที่เดียวกัน ก็เพิ่มจำนวนผู้รอดชีวิตที่สามารถออกมาพูดผ่านสื่อและสาธารณะได้อีกด้วย

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการสนับสนุนผู้รอดชีวิตในวิกตอเรีย ออสเตรเลีย สามารถเข้าไปดูได้ที่ :

<https://www.safesteps.org.au/our-advocacy/survivor-advocate-program/> และ <http://whe.org.au/what-we-do/>

ที่มา :

- ➔ คำแนะนำด้านจริยธรรมและความปลอดภัยสำหรับการวิจัยจัดทำเอกสารและติดตามความรุนแรงทางเพศในกรณีถูกฉ้อโกงโดย WHO : <http://endvawnow.org/uploads/browser/files/WHO%20Ethics%20and%20Safety.pdf>
- ➔ คำแนะนำด้านจริยธรรมและความปลอดภัยสำหรับการสัมภาษณ์ผู้หญิง ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์โดย WHO : <http://endvawnow.org/en/tools/view/670-whoethical-and-safety-recommendations-forinterviewing-trafficked-women-2003.html>
- ➔ ผู้หญิงต้องมาก่อน : คำแนะนำด้านจริยธรรมและความปลอดภัยสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิงโดย WHO : <http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/251759/1/9789241510189eng.pdf>

6.3 สร้างโอกาสด้วยคอนเทนต์สื่อ

คอนเทนต์สื่อมีความหลากหลาย โดยสื่อสารข้อมูลและประสบการณ์มากมายให้ผู้ชมรับรู้ สื่อประเภทที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข่าวและเหตุ

การณ์ปัจจุบัน สื่อบันเทิงและสร้างสรรค์ และโซเชียลมีเดียซึ่งเข้าถึงประชากรในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ เสียง ดิจิทัลและภาพ การทำงานร่วมกับสื่อเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ การเคารพความหลากหลายและการไม่ใช้ความรุนแรงอาจต้องอาศัยการมีส่วนร่วมกับอุตสาหกรรมใด ๆ คอนเทนต์ที่ผลิต ตลอดจนตัวกลางที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่คอนเทนต์

6.3.1 ข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน

สื่อข่าวเป็นสื่อที่มุ่งเน้นการนำเสนอข่าวสารไปยังประชาชนทั่วไปหรือบุคคลสาธารณะเป้าหมายซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อและเหตุการณ์ที่รายงาน ในขณะที่ผู้ที่ทำหน้าที่สื่อข่าวเลือกพูดและเผยแพร่ข้อมูล พวกเขามีส่วนเกี่ยวข้องกับวาทกรรมสาธารณะที่บ่งบอกถึงความเชื่อและพฤติกรรมทางสังคม สื่อข่าวสารเป็นตัวชี้และผู้เผยแพร่กิจกรรมในสังคมใด ๆ สุทธิธรรมในทันที โดยทำหน้าที่เป็นทั้ง “กระจกเงาและตัวแทน” (Galvão IDB, 2015) วิธีการปฏิบัติต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงในวาทกรรมของสื่อมีความสำคัญ : หากผู้ถูกกระทำไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างรอบคอบ ผู้มีบทบาทในสื่อจะเสี่ยงต่อการทำร้ายผู้เสียหายโดยไม่ตั้งใจและ/หรือประนีประนอม และทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิง อีกทางหนึ่งอาจมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรทัดฐานและแบบแผนทางสังคมที่ยอมรับความรุนแรง

การวิจัยทั่วโลกระบุว่าการเป็นตัวแทนของผู้หญิง ความเท่าเทียมทางเพศและการรายงานความรุนแรงต่อผู้หญิงนั้นยังมีช่องโหว่มาก และเป็นมานานหลายทศวรรษ โครงการ Global Media Monitoring (GMMP, 2015) พบว่า :

- ตั้งแต่ปี 2000 เป็นต้นมา มีเพียงร้อยละ 10 ของข่าวที่เน้นไปที่ผู้หญิง โดยมีจำนวนลดลงเหลือเพียง 7% และ 5% ในข่าวการเมืองและเศรษฐกิจตามลำดับ
- ในข่าวดิจิทัลและทีวีข่าวจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 26% แต่ยังคงต่ำอยู่เช่นเดียวกัน
- ภาพเหมารวมทางเพศยังคงอยู่อย่างเหนียวแน่นโดยมีเพียง 4% ของข่าว (โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ วิทยุและดิจิทัล) ที่ท้าทายแบบแผนทางเพศ
- ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่ยังมีภาพลักษณ์ในแง่ลบแม้ว่าจะมีการปรับปรุงมาตลอดทศวรรษก็ตาม โดยถูกมองว่าเป็นผู้รอดชีวิตร้อยละ 27 ในปี 2015 และร้อยละ 6 ในปี 2005

การเข้าใจคุณค่าและแนวปฏิบัติของสื่อข่าว

โดยทั่วไปแล้วค่านิยมหลักในวิชาชีพและจริยธรรมของการทำข่าวคือความมุ่งมั่นที่จะ : มีความถูกต้องแม่นยำ เที่ยงธรรม สมดุลและเป็นกลาง สื่อข่าวในบริบทส่วนใหญ่โดยเฉพาะกรณีที่ไม่ได้ถูกควบคุมโดยรัฐหรือถูกบีบอย่างมากมายมักจะมองว่าตัวเองมี “จิตพิสัย” หรือได้รับมอบหมายทางสังคมหรือการเมืองใด ๆ ค่านิยมของความเป็นกลาง อิสระและเสรีภาพควรเป็นหัวใจสำคัญในการตัดสินใจของกองบรรณาธิการ คนทำงานด้านควรถูกแทรกแซงน้อยบนพื้นฐานของ “ศีลธรรม” เชิงบวกที่สังคมควรรับรู้เรื่องราวนี้ และบนพื้นฐานของการถ่ายทอดเรื่องราวที่มีสาระด้วย “คุณค่าของข่าวสาร”

การประชุมบรรณาธิการสามัญจะกำหนดว่าควรทำข่าวครอบคลุมเรื่องราวใดภายใต้กำหนดเวลาที่รัดกุมและผู้รายงานข่าวอาจมีเวลาจำกัดมากในการค้นหาข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ การสัมภาษณ์และอภิปรายเรื่องราวของข่าวสารสามารถเปลี่ยนแปลงได้เร็วมากภายใต้ “วงจรข่าว

ตลอด 24 ชั่วโมง” เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นและผู้คนต่างสนใจ ซึ่งหมายความว่านักข่าวจำนวนมากมักจะพึ่งพาคนที่ตนเองรู้จักแทนที่จะหาผู้ให้ข้อมูลรายใหม่ การมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อบริบทที่ทำทนายจำเป็นต้องใช้วิธีการหลายแง่มุม

การเข้าหาสื่อประเภทข่าวสาร

การวางแผนที่เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นในการออกแบบการทับซ้อนของสื่อประเภทข่าวสาร ทั้งที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของวงจรวางข่าวในระยะสั้น เฉพาะกิจและมักจะเร่งรีบ และสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในระยะยาวด้วยการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรและบุคลากร (พนักงานประจำและฟรีแลนซ์)

คำแนะนำ ได้แก่ :

- สร้างความสัมพันธ์กับผู้ผลิตสื่อประเภทข่าวเพื่อแชร์ผลเกี่ยวกับการวิเคราะห์คอนเทนต์ที่ทำ ระบุปัญหาเพื่อสรุปรายงาน และพัฒนาแผนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว (เช่น สร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ช่วยตรวจสอบคอนเทนต์ก่อนที่จะเผยแพร่ จัดให้มีการฝึกอบรมเรื่องเพศอย่างต่อเนื่องสำหรับนักข่าว ช่วยเหลือในการจัดทำนโยบายและหลักเกณฑ์ด้านคอนเทนต์ที่มีจิตสำนึกด้านเพศ)
- ติดต่อช่องทางเผยแพร่สื่อเป้าหมายโดยเร็วที่สุดและไปขอเข้าพบ Google News, Twitter และโซเชียลมีเดียอื่น ๆ มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ว่านักข่าวคนไหนทำงานที่ไหนและสนใจอะไร
- การเรียนรู้การทำตารางเวลาและไทม์ไลน์ในการผลิตข่าวและให้มีการรวมเรื่องราวสำคัญลงในไดอารี่ตารางสื่อเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ผู้ปฏิบัติงานสามารถติดต่อประสานงานกับจุดโฟกัสของสื่อหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อภายในหรือภายนอกองค์กรของตนได้อย่างต่อเนื่อง หรือสามารถติดต่อสื่อล่วงหน้าในโอกาสเฉพาะหรือวันที่มีความสำคัญ เช่น วันสตรีสากล (8 มี.ค.), วันยุติความรุนแรงต่อสตรีสากล (25 พ.ย.) และวันสิทธิมนุษยชน (10 ธ.ค.)

➔ คูปฏิทินวันสากลฉบับเต็มได้ที่ : <http://www.un.org/en/sections/observances/international-days/>

• ดูแลรายชื่อผู้เชี่ยวชาญอัปเดต รายการที่เกี่ยวข้อง บันทึกข้อความ และหลักฐานที่จะมอบให้เมื่อนักข่าวต้องการ

➔ รายชื่อของสื่อสำหรับผู้หญิงโดยผู้หญิง : <http://www.wifp.org/publications/directory-of-womens-media/>

➔ ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ She Source : <http://www.womensmediacenter.com/shesource/>

ศูนย์สื่อเพื่อผู้หญิง : She Source (USA)

SheSource เป็นฐานข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญหญิงที่ทำงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศรวมทั้ง VAWG ซึ่งพร้อมที่จะพูดคุยกับสื่อ สร้างขึ้นโดย Women's Media Center (WMC) เพื่อตอบสนองต่อการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่เป็นผู้หญิง และได้รับการออกแบบมาเพื่อให้บริการนักข่าว ผู้ผลิตและบุ๊กเกอร์ (booker) ที่ต้องการเข้ารับเชิญและแหล่งข้อมูลที่เป็นผู้หญิง ผู้หญิงสามารถขึ้นทะเบียนเป็นผู้เชี่ยวชาญ และนักข่าว ผู้ผลิตและบุ๊กเกอร์สามารถค้นหาฐานข้อมูลสำหรับความเชี่ยวชาญที่ต้องการได้ WMC ยังสนับสนุนผู้หญิงที่รู้สึกว่ามีประสบการณ์ด้านสื่อไม่เพียงพอที่จะให้สัมภาษณ์ได้ดีด้วยโครงการ “Progressive Women's Voices” ซึ่งเป็นโครงการฝึกอบรมความเป็นผู้นำด้านสื่อที่ให้การฝึกอบรมขั้นสูงแก่ผู้หญิงและเป็นเครื่องมือสื่อสารสื่อในสาขาของตน ช่วยเปลี่ยนรูปแบบการสนทนาในประเด็นที่เป็นพาดหัวข่าว

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรม Progressive Women's Voices : <https://www.womensmediacenter.com/about/training/progressive-womens-voices>

ฐานข้อมูลออนไลน์ Women Make the News Thailand (ประเทศไทย)

สำนักงานยูเนสโกกรุงเทพฯ เปิดตัวฐานข้อมูลรายชื่อผู้สื่อข่าวหญิงไทยและนักข่าวผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในสื่อไทย

เข้าถึงฐานข้อมูล : www.WMNThailand.org

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://bangkok.unesco.org/content/gender-equality-media-and-better-storiesnbt-bolsters-support-women-make-news-thailand>

นอกเหนือจากการวางแผนการมีส่วนร่วมล่วงหน้าแล้ว การรายงานข่าวเพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์การสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง ยังมักเป็นโอกาสในการต่อยอดไปสู่การขยายหรือการดึงดูดความสนใจไปที่

แคมเปญที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การนำเรื่องราวไปใช้และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างของการต่อยอด

- ชาวที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ การฟ่องร้องที่โด่งดัง หรือความคิดเห็นของบุคคลที่เป็นที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศสามารถสร้างโอกาสในการติดต่อสื่อที่ทำข่าวและเอื้อต่อการให้ข้อมูลวิจัยหรือองค์ความรู้ และสร้างข้อความรณรงค์หรือสนับสนุน นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้แฮกเกอร์เชิงดีได้แสดงความคิดเห็นหรือช่วยด้านการผลิตข่าวโดยตรงด้วยการแนะนำบุคคลที่อยู่ในฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ
- โครงการที่เกี่ยวข้องกับ VAWG มีการเอาไปนำเสนออย่างเด่นชัดในละครโทรทัศน์หรือละครน้ำเน่า ซึ่งสร้างโอกาสในการตีกรอบประเด็นผ่านรายการข่าววิทยุและรายการพ็อนอินหรือผ่านบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์
- บล็อก วิดีโอ YouTube หรือพอดแคสต์ที่แสดงภาพความรุนแรงต่อผู้หญิง การเหยียดเพศ การเลือกปฏิบัติหรือภาพเหมารวมของชายและหญิงสามารถสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในกระตุสนทนาหรือสามารถเข้าร่วมกับแนวทางการถามในโซเชียลเน็ตเวิร์คและ/หรือในการฝึกอบรมได้

วิทยุยังเป็นแพลตฟอร์มที่สำคัญสำหรับการติดตามข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันด้วย แนวทางเฉพาะสำหรับวิทยุอาจรวมถึง :

- สร้างขีดความสามารถของผู้ประกาศ ดีเจ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการวิทยุ กระแสหลัก เพื่อรวมประเด็นข้อความและการอภิปรายที่มีความเปราะบางทางเพศมาไว้ในรายการ
- สร้างและเสนอซีรีส์ยาวที่สามารถออกอากาศได้เป็นประจำ (เช่น รายสัปดาห์) บนพื้นฐานของประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางเพศ การยุติการเลือกปฏิบัติ การปฏิบัติที่เป็นอันตรายและความรุนแรงต่อเด็กหญิงและผู้หญิง
- จำแนกสถานที่ที่ออกอากาศการสัมภาษณ์ประเด็นทางสังคมและเสนอตัวเป็นแฮกเกอร์เชิงดี เช่น สำหรับการสัมภาษณ์ รายการโทรเข้าหรือรายการทอล์คโชว์
- ระดมพันธมิตรเครือข่ายและผู้สนับสนุนที่มีใจเดียวกันเพื่อมาสนับสนุนจุดยืนของตนเอง หากเป็นไปได้ อาจขอให้สถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์ช่วยบันทึก การสัมภาษณ์ให้ ซึ่งอาจใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ ในรูปแบบสื่ออื่น ๆ เช่น การรณรงค์หรือการขับเคลื่อนชุมชนได้

ตัวอย่างรายการวิทยุและทอล์คสตรีนิยม Feminist Radio and Talks

ดูตัวอย่างสถานีวิทยุได้ที่ :

- ข่าววิทยุเสรีภาพผู้หญิง
- <https://wlrnmedia.wordpress.com/>
- บริการรวบรวมข่าวสารระหว่างประเทศของผู้หญิง
- <http://www.wings.org/>
- สถาบันเสรีภาพสตรีในสื่อ
- <http://www.wifp.org/>

สำหรับพอดแคสต์สตรีนิยม โปรดดู :

- <https://player.fm/featured/feminist>

สำหรับตัวอย่างการใช้วิดีโอทอล์คเพื่อเผยแพร่ข้อความที่มีประสิทธิภาพในประเด็นสำคัญโปรดดูรายการ Ted Talks ต่อไปนี้ :

- สตรีนิยม (Feminism) - <https://www.ted.com/topics/feminism>
- ความรุนแรงต่อผู้หญิง - <https://www.ted.com/search?q=violence+against+women>
- ความเท่าเทียมทางเพศ - <https://www.ted.com/search?q=gender+equality>
- ความเป็นชาย - <https://www.ted.com/search?q=masculinities>

Feminist Radio หรือวิทยุสตรีนิยมเป็นรายการวิทยุที่เน้นผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง ซึ่งส่งเสริมการสื่อสารที่ไม่แบ่งแยกเพศและไม่ตายตัว โดยเน้นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง องค์กรวิทยุสตรีนิยมหลายแห่งตั้งอยู่ในชุมชน โดยออกอากาศทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเพื่อเข้าถึงผู้ชมในวงกว้าง รูปแบบอื่น ๆ ที่ได้รับความนิยมและมีการเข้าถึงมากขึ้น ได้แก่ พอดแคสต์และวิดีโอพ็อดคาสต์

ที่มา :

- ➔ คู่มือสหพันธ์นักข่าวนานาชาติด้านการรายงานข่าวความรุนแรงต่อผู้หญิง : <http://ethicaljournalisminitiative.org/en/contents/ifj-guidelines-for-reporting-on-violence-against-women>
- ➔ หลักเกณฑ์ของสื่อในการรายงานความรุนแรงตามเพศในบริบทมนุษยธรรม : <http://gbvaor.net/wp-content/uploads/2013/07/GBV-Media-Guidelines-Final-Provisional-25July2013.pdf>
- ➔ คู่มืออ้างอิงสำหรับสื่อโดย GLAAD : <https://www.glaad.org/reference>
- ➔ คู่มือสไตล์ในความหลากหลาย : <https://www.diversitystyleguide.com/>

- ➔ จัดการด้วยความระมัดระวัง : คู่มือการรายงานสื่อที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง : http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/handle_withcare_zero_tolerance_2011.pdf
- ➔ แนวทางการรายงานข่าวด้วยความรับผิดชอบสำหรับนักข่าว : <http://www.evas.org.au/images/docs/Responsible-Reporting-guidelines-2013.pdf>
- ➔ แนวทางการใช้ภาษาที่มีความอ่อนไหวทางเพศ : <http://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/gender-inclusive%20language/guidelines-on-gender-inclusive-language-en.pdf?la=en&vs=2129>
- ➔ ฐานข้อมูลคำศัพท์ทางเพศ : <http://www.unwomen.org/en/digital-library/gender-inclusive-language>
- ➔ อภิธานศัพท์เพศ : <https://trainingcentre.unwomen.org/mod/glossary/view.php?id=36>

6.3.2 โฆษณา

โฆษณาใช้ภาพและเสียงเพื่อจุดประสงค์ในการแสดงแนวคิดทางการตลาด บริการและสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการบริโภคของคน ภาพสามารถสื่อถึงบทบาทและการรับรู้เกี่ยวกับชายและหญิงในสังคมได้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมกันทางเพศในโฆษณาพบว่า ผู้หญิงมีบทบาทน้อย (โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาว่าผู้หญิงมีอำนาจเหนือการซื้อ) มีเวลาปรากฏทางหน้าจอ น้อย มีเวลาพูดน้อย และพูดเกี่ยวกับพลังและความสำเร็วน้อย (Geena Davis Institute, 2017) โฆษณาสามารถส่งผลกระทบต่อความคิดของเด็กหญิงและเด็กชาย ผู้หญิงและผู้ชาย โฆษณาอย่างต่อเนื่องร้ายแรงเพศแบบเหมารวมในเชิงลบ ซึ่งรวมถึงการแบนสรีระของผู้หญิงที่ใช้ในการขายสินค้าต่าง ๆ ภาพโฆษณาและข้อความส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีต่อร่างกายและภาพลักษณ์ ส่งผลต่อความคิดเกี่ยวกับคุณค่าในตนเองและความนับถือตนเอง ผู้ชายและ

เด็กผู้ชายอาจได้รับผลกระทบในทำนองเดียวกัน โดยรู้สึกว่าคุณภาพเขาต้องอยู่และปฏิบัติตามภาพลักษณ์ของผู้ชายที่นำเสนอออกมาในโฆษณา

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกดีกับบุคลิกของตนเอง มีแนวโน้มที่จะเลือกไม่ทำกิจกรรมสำคัญในชีวิตหยุดตัวเองจากการกิน หรือทำให้สุขภาพตกอยู่ในความเสี่ยง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือยึดติดกับการตัดสินใจ รู้สึกกดดันที่จะไม่ทำผิดพลาดหรือแสดงความอ่อนแอ และเชื่อว่าสื่อและโฆษณาเป็นตัวกำหนดมาตรฐานความงามที่ไม่จริง และผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุได้ และควรมีการปรับปรุงการวางภาพลักษณ์ผู้หญิงที่มีความดึงดูดทางกายภาพให้หลากหลาย (Unilever, 2016)

สมาคมผู้โฆษณาแห่งชาติ #SeeHer (สหรัฐอเมริกา)

สมาคมผู้โฆษณาแห่งชาติ (ANA) เปิดตัวการเคลื่อนไหว #SeeHer ในปี 2559 เพื่อปรับปรุงการแสดงภาพลักษณ์ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในโฆษณาและสื่อให้เป็นไปอย่างถูกต้องให้ได้ 20% ภายในปี 2020 ซึ่งเป็นวัฏจักรรอบ 100 ปีที่ผู้หญิงที่ได้รับสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในสหรัฐอเมริกา เพื่อติดตามความสำเร็จของการดำเนินงาน มีการสร้าง GEM™ ซึ่งเป็นระเบียบวิธีขับเคลื่อนข้อมูลที่ระบุอคติทางเพศได้โดยไม่รู้ตัว GEM™ สร้างเกณฑ์มาตรฐานการวัดผลแก่โฆษณาและรายการทีวี ระเบียบวิธีดังกล่าวนี้เปิดกว้างสำหรับอุตสาหกรรมการตลาด สื่อและบันเทิง และนำไปใช้โดยนักการตลาด นักวิจัย เอเจนซีและผู้สร้างคอนเทนต์ในชุมชนโฆษณาและสื่อ มีการนำ GEM™ เข้าไปบรรจุรวมในกลยุทธ์สื่อ เครื่องมือในการปฏิบัติงานและเกณฑ์การตรวจสอบของผู้โฆษณามากขึ้นเรื่อย ๆ

นับตั้งแต่เปิดตัว มีโฆษณาเกือบ 60,000 ตัวได้รับการทดสอบโดย ABX ซึ่งเป็นพันธมิตรด้านการวิจัย ANA ของ GEM™ โดยคะแนน GEM™ สำหรับโฆษณาที่มีบริบทที่สุจริตจะคืบมาจากรายการยอดนิยมของ Nielsen และรายการออกอากาศและรายการเคเบิลที่เลือกโดยสมาชิกปีละ 2 ครั้ง

- โฆษณาที่มีคะแนน GEM™ เป็นบวกจะมีผลทำให้เกิดความประสงค์ที่จะซื้อถึง 26% ในจำนวนผู้บริโภคทั้งหมด และ 45% ในผู้หญิง
- โฆษณาที่มีคะแนน GEM™ เป็นบวกทำให้ชื่อเสียงของแบรนด์เพิ่มขึ้นถึง 11%
- โฆษณาที่แสดงภาพลักษณ์ของผู้หญิงอย่างถูกต้องจะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อจับคู่กับรายการที่แสดงภาพลักษณ์ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงออกมาสมจริง

หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการนี้โปรดดู : <https://seeher.com/>

ลักษณะของอุตสาหกรรมโฆษณาเองอาจทำให้มีความท้าทาย อย่างไรก็ตาม ล่าสุดอุตสาหกรรมเองก็แสดงให้เห็นถึงความสนใจและความมุ่งมั่นมากขึ้นที่จะจัดการกับภาพเหมารวมทางเพศเชิงลบและความไม่เท่าเทียมกันด้วยการรณรงค์และการริเริ่มขนาดใหญ่ งานวิจัยใน 33 หมวดหมู่ (เช่น เครื่องสำอาง ประกันภัย ปัญหาสังคม) พบว่าผู้ชายยังคงครองตำแหน่งทั้งอดีตและวิซวล และความเหลื่อมล้ำนี้แทบจะไม่เปลี่ยนแปลงเลยในช่วง 10 ปี (Geena Davis Institute, 2017) งานวิจัยเดียวกันนี้ยังพบอีกว่าทัศนคติของผู้ชายที่มี 29% และ 28% มีแนวโน้มที่จะเป็นคำพูดที่เกี่ยวข้องกับพลังและความสำเร็จ ยูนิลีเวอร์ได้ทำการตรวจสอบอุตสาหกรรมโฆษณาตลอดทั้งปี โดยระบุว่าผู้หญิง 40% ไม่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่อยู่ในโฆษณา ผู้ชายปรากฏเป็นภาพลักษณ์ในรูปแบบพื้นฐานและตายตัวเช่นกัน (เช่น แข็งกร้าว โฉบเฉี่ยว มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม รักร่วมเพศและดูดนม) (Unilever, 2016) ในทางตรงกันข้าม งานวิจัยพบว่า โฆษณาแบบล้ำหน้ามีประสิทธิภาพมากกว่าถึง 1 ใน 4 และส่งผลกระทบต่อแบรนด์ได้ดีขึ้น (Unilever, 2016)

คำแนะนำกว้าง ๆ สำหรับการกำจัดแบบแผนจากโฆษณา ได้แก่ (World Federation of Advertisers, 2018) :

- ส่งเสริมความหลากหลายในทีมผลิตโฆษณา
- หากจุดที่แบรนด์สามารถสร้างความแตกต่างอย่างแท้จริงในห่วงโซ่อุปทานร่วมกับผู้บริโภครวมและทีมงานเพื่อแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ขัดขวางแบรนด์จากการยอมรับและสนับสนุนความหลากหลาย
- ก้าวข้ามการตลาดที่ตระหนักในเรื่องเพศ ไปสู่การจัดการกับความหลากหลายในแง่มุมอื่น ๆ (เช่น เชื้อชาติ ชาติกำเนิด ศาสนา อายุ ความทุพพลภาพ รสนิยมทางเพศ ฯลฯ) และดำเนินมาตรการเหล่านี้กับห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมดรวมถึงซัพพลายเออร์
- หลีกเลี่ยงการริเริ่มเพียงครั้งเดียวหรือระยะสั้น (เช่น แคมเปญโฆษณาแสดงพลังผู้หญิงหรือ femvertising) และลงทุนในข้อมูลพื้นฐานระยะยาวที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง
- ติดตามประสิทธิภาพในภายหลัง

คำแนะนำในการโฆษณาที่จะไม่นำเสนอภาพเหมารวมทางเพศที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความผิดร้ายแรงหรือเป็นที่แพร่หลาย (CAP และ BCAP, สหราชอาณาจักร)

คณะกรรมการสองชุดในสหราชอาณาจักรด้านโฆษณาที่ไม่ออกอากาศและโฆษณาแบบออกอากาศเพื่อการตลาดโดยตรงและการส่งเสริมการขายได้เสนอแนวทางในการตีความหัวใจหลักในเรื่องนี้ของสหราชอาณาจักร คำแนะนำนี้พัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนผู้โฆษณา เอเจนซีและเจ้าของสื่อเกี่ยวกับวิธีตีความหัวใจหลัก โดยครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ :

- ฉากที่มีบทบาทและลักษณะเฉพาะทางเพศ
- ฉากที่มีแรงกดดันให้คล้อยตามสรีระหรือลักษณะทางกายภาพตามเพศในอุดมคติ
- ฉากที่มุ่งเป้าไปที่หรือนำเสนอเด็ก
- ฉากที่มุ่งเป้าไปที่หรือนำเสนอกลุ่มที่มีแนวโน้มเสี่ยง
- ฉากที่แสดงถึงบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามแบบแผนทางเพศ

ดูคำแนะนำ : <https://www.asa.org.uk/uploads/assets/uploaded/f39a881f-d8c9-4534-95f180d1bfe7b953.pdf>

พันธมิตรไม่เอาภาพเหมารวม Unstereotype Alliance

Unstereotype Alliance โดย UN Women มีพันธมิตรที่ทรงพลังระดับโลกจากกว่า 30 ผู้นำในอุตสาหกรรมเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเป้าหมายร่วมกันในการขจัดอคติทางเพศและภาพเหมารวมทางเพศที่เป็นอันตรายจากการโฆษณาของตนเอง มีการพัฒนามาตรฐานและเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อสร้างวาระการประชุมและวัดการเปลี่ยนแปลง

พันธมิตรได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเครื่องมือเพื่อวัดความก้าวหน้าในการยุติภาพเหมารวมในโฆษณา มีมติที่จะใช้วิธีการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วซึ่งพัฒนาโดย UN Women และ UN Global Compact ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างเพศ Gender Gap Analysis Tool เพื่อประเมินแนวทางการดำเนินธุรกิจ Unstereotype Alliance มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้เครื่องมือวัดผลโฆษณาในระดับโลกเพื่อช่วยบรรณจัดจัดการปัญหาภาพเหมารวมและติดตามความคืบหน้าในตลาดที่มีอยู่แล้วและตลาดเกิดใหม่ ด้วยการสร้างเครื่องมือ เช่น GEM™ ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา

หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมโปรดดู : <http://www.unstereotypealliance.org/en>

6.3.3 สื่อบันเทิงและสร้างสรรค์

สื่อบันเทิงและสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ วิดีโอ และละครสดทำให้เกิดการมีส่วนร่วมแบบที่สื่ออื่น ๆ เช่น สื่อข่าวไม่มี สื่อนี้ได้รับความนิยมอย่างสูงในทุกกลุ่มอายุ และมีศักยภาพในการเข้าถึงคนดูข้ามรุ่นจำนวนมาก สื่อบันเทิง (ภาพยนตร์ รายการ เกม เพลง แอป หนังสือ นิตยสาร ฯลฯ) มักจะตอกย้ำบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมและทำให้แบบแผนทางเพศเชิงลบคงอยู่ต่อไปเช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น ๆ งานวิจัยสำรวจบทบาททางเพศในภาพยนตร์ 120 เรื่องที่ทำกำไรได้มากที่สุด 10 อันดับในโลกพบว่าผู้หญิงไม่คงได้ปรากฏตัวในฉากเท่าใดนัก การแคสต์จึงไม่สมดุลกัน ผู้หญิงมีเวลาพูดบนหน้าจอน้อยกว่ามาก และมักจะแสดงภาพลักษณ์ออกมาในรูปแบบที่ตายตัวและเชิงเพศ (Geena Davis Institute, 2014) การแสดงภาพเหล่านี้กระทบผู้ชมอย่างมากในเชิงลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนรุ่นใหม่ที่ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากวัฒนธรรมมวลชน

หนึ่งในภารกิจหลักในวัฒนธรรมมวลชนและบันเทิงคือการสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้มากขึ้นในอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งในเนื้อหาที่ผลิตขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่ามีการพรรณนาและการสื่อสารข้อความที่ไม่เลือกปฏิบัติและไม่รุนแรง ในขณะที่สนับสนุนเนื้อหาที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิง มีความเท่าเทียม และเคารพในความหลากหลาย

ที่มา :

➡ สถาบันวิจัยด้านเพศในสื่อ Geena Davis : <https://seejane.org/research-informs-empowers/>

➡ สื่อสามัญสำนึก (Common Sense Media) : <https://www.commonsensemedia.org/>

อีกภารกิจเป็นการหาเริ่มต้นในการร่วมผลิตหรือทำรายการโดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการจัดการกับบรรทัดฐานทางลบทางสังคมและการพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคิดและการปฏิบัติที่ส่งเสริมสังคม โดยการศึกษาเพื่อความบันเทิงหรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “edutainment หรือศึกษาบันเทิง” เป็นโครงการที่ได้รับความนิยมและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ผลการประเมินได้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบเชิงบวกของการใช้ความบันเทิงเพื่อกระตุ้นบรรทัดฐานทางสังคม (Singhal, Arvind and Rogers, 1999; Airhihenbuwe and Obregon, 2000)

ตัวอย่างของโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ดิจิทัลสตรีมมิง ซีรีส์วิทยุและละครเดี่ยวซึ่งใช้รูปแบบ เช่น เกม การประกาศบริการสาธารณะ (PSA) และละครละครน้ำเน่า นิยาย ภาพเหล่านี้ช่วยให้ผู้ชมหรือผู้ฟังมองเห็นสาเหตุและผลที่ตามมาของความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงผ่านบริบทของตัวละครแต่ละตัว และผ่านประเด็นขัดแย้งทางอารมณ์และชีวิต ช่วยให้ผู้ใช้ฟังหรือผู้ชมเห็นอกเห็นใจและลองคิดถึงสิ่งที่พวกเขาอาจจะทำในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน รูปแบบเหล่านี้หากได้รับการออกแบบมาอย่างดียิ่งสามารถช่วยทำให้แบบแผนและตำนานที่เกี่ยวข้องกับเพศ เชื้อชาติ ความพิการและอื่น ๆ ที่มักใช้ในการเลือกปฏิบัติกับคนเฉพาะกลุ่มหมดไปได้อีกด้วย

AdhaFULL (อินเดีย)

AdhaFULL เป็นโครงการโดย UNICEF และ BBC Media Action ในอินเดีย มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เยาวชนได้ทบทวนเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมด้านเด็กหญิงและผู้หญิง ซึ่งเป็นสาเหตุของการทำแท้งแบบเลือกเพศ การแต่งงานกับเด็ก และการจำกัดการศึกษาของเด็กผู้หญิง สร้างเป็นละครเรื่อง 'whodunnit' นำแสดงโดยหนุ่มสาว 3 คน ฉายทางทีวี 78 ตอน

ละครมีตัวเอกเป็นเด็กวัยรุ่นธรรมดา ๆ 3 คนคือ Kitty, Tara และ Adrak ที่มาช่วยกันไขคดีและความลึกลับในเมืองเล็ก ๆ ของตนเอง ซึ่งทำให้พวกเขาเติบโตขึ้น

โครงการนี้มีความพยายามที่จะส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ท้าทายประเพณีที่ทำให้แบบแผนทางเพศคงอยู่ ตลอดจนเพิ่มศักยภาพของวัยรุ่นในการลงมือทำสิ่งที่จะช่วยปรับปรุงชีวิตของตนเอง มีรายการเสวนาทางวิทยุ Full-on-Nikki จัดควบคู่ไปกับรายการนี้ และตามมาด้วยสื่อใหม่ ๆ ที่มีการพูดถึงทางออนไลน์ ทั้งใน Facebook, Twitter เกมสมาร์ตโฟน และคอนเทนต์เสียงทางโทรศัพท์มือถือ โดยเป็นไปตามการศึกษาด้านพฤติกรรมกรับสื่อของกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู : <http://unicef.in/PressReleases/420/Launch-of-the-AdhaFULL-initiative-byUNICEF-and-BBC-Media-Action-India>

ละครที่ดีที่สุดด้วยการผลิตสื่อและทีมงานด้านสื่อที่เกี่ยวข้องนี้ยังเป็นโครงการเพื่อความบันเทิงที่ดีที่สุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้การป้องกันไม่ให้ VAWG เป็นหนทางที่จะสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวและการสร้างความร่วมมือในอนาคตในด้านการทดลอง VAWG ซึ่งทั้งสอง

อย่างนี้เป็นกุญแจสำคัญในขยายและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานภายใต้ระบบที่ดีและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนบนความร่วมมือและไว้วางใจ

Soul City - แอฟริกาใต้และอื่น ๆ

Soul City เป็นหนึ่งในรายการที่ดำเนินการมายาวนานที่สุดในโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกัน VAWG เริ่มดำเนินการตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1990 และกลายเป็นรายการโทรทัศน์ระดับประเทศที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ออกอากาศเป็นซีซั่นละ 13 ตอน ตอนละ 1 ชั่วโมง โดยมีการปล่อยทางวิทยุ มีโฆษณา และอยู่ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ด้วย รายการนี้นำเสนอปัญหา VAWG ต่าง ๆ ซึ่งเข้าถึงผู้คนนับล้านในแอฟริกาใต้และอื่น ๆ ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล ผู้บริจาค พหุภาคีและองค์กรต่าง ๆ ได้รับการประเมินจากภายนอกและมีการเผยแพร่งานวิจัยของตนเองเกี่ยวกับการเข้าถึงผู้ชมและผลกระทบต่อเว็บไซต์

ซีรีส์ Soul City สร้างขึ้นโดยใช้กลยุทธ์ด้านความบันเทิงและกระบวนการวิจัยที่เข้มงวด มีการหารือกับทั้งผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาทั้งหมดได้รับการทดสอบอย่างละเอียดร่วมกับผู้ชมเพื่อให้แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพ มีการเก็บประสบการณ์จริงและเสียงจากชุมชนด้วยงานวิจัยเชิงโครงสร้าง ทำให้เนื้อหาที่มีความสอดคล้องและน่าเชื่อถือ ในกระบวนการสร้าง Soul City ขั้นตอนต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการออกแบบข้อความที่เหมาะสม :

- ทหารเกี่ยวกับประเด็นหัวข้อร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอย่างทั่วถึง ซึ่งรวมถึงภาครัฐและภาคประชาสังคม ซึ่งรวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชนและชุมชนนักเคลื่อนไหวและนักวิชาการ

- หากเรียกผู้ชมเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาารู้ ความกังวล ทศคนคติต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก
- หลังจากออกอากาศไปแล้ว เนื้อหาจะได้รับการประเมิน และมีการนำบทเรียนที่ได้รับไปบูรณาการเข้ากับการผลิตต่อไป

Soul City เป็นซีรีส์ที่มีความสำคัญมากและมีความมุ่งมั่นในระยะยาวในการแสดงภาพลักษณ์และแก้ไขปัญหาทางสังคมที่ซับซ้อนในเชิงรุก รวมถึง VAWG ผลการประเมินรายการแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงเกี่ยวกับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต VAWG ที่เต็มใจที่จะรับความช่วยเหลือ และให้ญาติช่วยเหลือ ควบคู่ไปกับการตระหนักเป็นอย่างดีว่ามีสายด่วนแห่งชาติพร้อมให้ความช่วยเหลือ ผลการสำรวจก่อนข้างชี้ให้เห็นว่ามีการตระหนักเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวว่าเป็นสิ่งที่ร้ายแรง แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตได้ว่าบรรทัดฐานเกี่ยวกับการยอมรับนั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก (Heise, 2011) การค้นพบนี้ช่วยตอกย้ำความสำเร็จในการเข้าถึงผู้ชมจำนวนมากผ่านสื่อนี้และความจำเป็นในการใช้กลยุทธ์เสริมในการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยตรง เพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการได้ที่ : <http://www.soulcity.org.za/projects/soul-city-series>

ประเภทของการผลิต (เช่น รายการโทรทัศน์) อาจทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงและซับซ้อน ทำให้ยากที่จะจูงใจให้นักสื่อทำการผลิต อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จที่รายการแสดงให้เห็น ทำให้ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและผู้บริจาคมายาวนาน

การค้นหาและการเข้าหาผู้ผลิตละครสามารถทำได้หลายวิธี บางครั้งแม้ว่าจะมีไอเดียดี ๆ ในการทำสื่อแต่อาจจะไม่แน่ใจว่าควรนำไอเดียนี้ไปหารือกับใครในสำนักสื่อ ผู้รับผิดชอบในสื่อที่ควรจะเข้าหาขึ้นอยู่ กับขนาดของกิจกรรมที่ทำร่วมกับสื่อและวิธีการผลิตสื่อในบริษัทของท้องถิ่น คำถามที่ควรพิจารณา ได้แก่ :

ละครต้นฉบับสร้างในประเทศหรือไม่ มีบุคคลที่สามซื้อคอนเทนต์หรือไม่ มีผู้ชมที่รับชมทางวิดีโอออนไลน์หรือสตรีมมิ่งหรือไม่ สามารถประชาสัมพันธ์ได้หรือไม่และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผู้ชมเป้าหมายใช้โทรศัพท์มือถือมากกว่าหรือต้องการใช้สื่อทางตรงอย่างทีวีหรือวิทยุมากกว่า

ไม่มีวิธีการตายตัวที่กำหนดขึ้นในการเข้าถึงผู้ผลิต แนวทางบางอย่าง ได้แก่ :

- ติดต่อผู้เขียนบทที่อาจให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสำนักสื่อแก่คุณได้
- ค้นหาตัวผู้เขียนทางออนไลน์และติดต่อเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับผลงานล่าสุดและอธิบายถึงความเกี่ยวข้องกับภารกิจที่คุณต้องการทำอย่างไร

- ขอความช่วยเหลือล่วงหน้าจากเจ้าของหรือกรรมการบริษัทโทรทัศน์และ/หรือรัฐบาลในฐานะผู้สนับสนุนหรือหุ้นส่วนหลัก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งหากประสงค์ที่จะผลิตสื่อที่สำคัญหรือละครโทรทัศน์ต้นฉบับ

ก่อนที่จะติดต่อครั้งแรก ควรศึกษาเกี่ยวกับผลงาน edutainment อื่น ๆ เพื่อศึกษาความเป็นมาและผู้ทำให้เกิดขึ้น กรณีศึกษาในคู่มือเล่มนี้จะช่วยการเริ่มต้นที่ดี จากนั้น ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทีมงานด้านสื่อ บนเท็งด้วยวิธีการต่อไปนี้ :

- หาผลงานการทำละครล่าสุดและก่อนหน้า
- ค้นหาผลงานของพวกเขาบน Twitter และโซเชียลมีเดียอื่น ๆ
- ค้นหารางวัลใด ๆ ที่พวกเขาได้รับหรือบทสัมภาษณ์ที่พวกเขาเคยให้สัมภาษณ์ไว้
- ใช้ข้อมูลจากเว็บไซต์ของบริษัทสื่อเกี่ยวกับการผลิตและพนักงาน
- ใช้ Wikipedia และหนังสือพิมพ์พาณิชย์ศิลปะและสื่อเพื่อค้นหาว่าใครทำอะไรบ้างและทำงานที่ไหน อย่างไรก็ตาม ควรรู้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อของ Global South อาจไม่พร้อมใช้งานทางออนไลน์หรือบน Wikipedia

Girls Not Brides - ถอดบทเรียนจาก Edutainment

Girls Not Brides ทำการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดคุณค่าของความคิดริเริ่มด้านความบันเทิง-การศึกษาที่มีต่อการเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการแต่งงานของเด็ก การศึกษานี้เป็นการวิจัยขั้นปฐมภูมิ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญและการประเมินการดำเนินการใน 9 ประเทศที่มีหลากหลายภูมิภาค ข้อค้นพบหลักและบทเรียนที่ได้ คือ :

- ช่องทางต่าง ๆ ช่วยให้ข้อความทางสังคมมีพลังขึ้นได้ โดยทั่วไปแล้วการให้ความบันเทิง-การศึกษาควรเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขนาดใหญ่ โดยใช้กลยุทธ์และรูปแบบที่หลากหลาย โครงการมักจะผสมผสานรูปแบบและใช้ช่องทางการจัดส่งหลายช่องทาง การเลือกรูปแบบ edutainment ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ตลาดสื่อที่มีอยู่ ความพร้อมของสื่อที่แตกต่างกันในภูมิภาคเฉพาะงบประมาณและความชื่นชอบของผู้ชมเป้าหมาย
- ต้องคำนึงถึงบุคคลชุมชนและสังคมในวงกว้าง การริเริ่มโครงการช่วยในการแก้ไขบรรทัดฐานทางสังคมโดยการเริ่มพูดคุยในระดับบุคคล ชุมชน และระดับสังคมที่กว้างขึ้น และการกำหนดผู้มีบทบาทในชุมชน เช่น เด็กหญิง เด็กชาย ผู้ปกครอง สมาชิกในชุมชนและผู้นำ
- การใช้ตัวละครและผู้คนที่หลากหลายเพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการเลือกแบบอย่างเฉพาะกิจที่แตกต่างกัน จะทำให้นำแนวทางที่เหมาะสมมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้
- โครงการริเริ่มต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม การตีตราและความเข้าใจผิดที่แพร่หลายในชุมชนเป้าหมาย ก่อนที่จะเริ่มโครงการ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ชม ทำความเข้าใจว่าเหตุใดผู้คนจึงทำเช่นที่ทำอยู่ และใครมีอิทธิพลต่อพวกเขา
- ความร่วมมือกันกับผู้เชี่ยวชาญด้านแกนสารและด้านเทคนิคเป็นสิ่งสำคัญ การระดมความคิดกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและผู้เชี่ยวชาญด้านครีเอทีฟเป็นขั้นตอนแรกในกระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการออกแบบและการผลิตงานครีเอทีฟ ซึ่งจะช่วยให้สามารถแทรกทั้งความรู้ทางวิชาชีพที่ชัดเจนและซ่อนเร้นได้
- ต้องลงทุนเพื่อวัดความก้าวหน้าและทำความเข้าใจว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
- Edutainment ค่อนข้างมีค่าใช้จ่าย และขดเซย์ต้นทุนในการเริ่มต้นที่สูง
- สิ่งสำคัญคือต้องเปิดใจรับผลที่อาจตามมาโดยไม่ตั้งใจและไม่พึงปรารถนา และพร้อมที่จะรับความเสี่ยงและทำให้บรรเทา

ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการริเริ่มและผลที่ได้ : <https://www.girlsnotbrides.org/wp-content/uploads/2017/02/Entertainment-Education-and-child-marriage-scoping-study-Jan-2017-2.pdf>

หากมีอุปสรรคเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการหรือการซื้อ อาจใช้ทางเลือกอื่นได้ เช่น การผลิตเองผ่านบริการสตรีมมิ่งหรือร่วมกับวิทยุและ/หรือโรงละครชุมชน

โรงละครชุมชนและโรงละครมวลชนประสบความสำเร็จในด้านการใช้ทรัพยากรน้อยซึ่งคนอาจเข้าถึงได้ในฐานะผู้บริโภค แต่ไม่ใช่ในฐานะ

ผู้ผลิต มีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของโรงละครชุมชนว่าสามารถสร้างฉากที่อยู่ในรายการทีวีและภาพยนตร์ชิ้นใหม่ภายในชุมชน เพื่อเน้นประเด็นต่าง ๆ รวมถึง VAWG และความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ เทคนิคเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการเชื่อมโยงประเด็นทางสังคมกับสื่อและเพื่อสร้างผู้สนับสนุนชุมชนที่สามารถลอบบี้เพื่อการเปลี่ยนแปลงได้

Arts in Action (แคร์ริบเบียนตะวันออก)

UN Women ร่วมกับกรมส่งเสริมกิจการทางเพศ Bureau of Gender Affairs ในโดมินีกานับสนุนโครงการฝึกอบรมศิลปะประยุกต์สำหรับผู้ประกอบการละคร โดยใช้แบบจำลองที่พัฒนาโดย Arts in Action (ภาควิชานิทรรศการศิลปะและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส ตรินิแดดและโตเบโก) โครงการฝึกอบรมเป็นกลยุทธ์หลักและความร่วมมือในโครงการขับเคลื่อนสังคมของ UN Women เพื่อป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงในแคร์ริบเบียนตะวันออก วิธีการเน้นประเด็นทางสังคมโดยใช้ศิลปะการแสดงที่เปิดโอกาสให้ศิลปินแสดงปัญหาและพฤติกรรมเชิงลบในแบบที่ผู้ชมจะรู้สึกได้ว่าปัญหาเหล่านี้เกิดกับตนเองโดยตรงอย่างไรบ้าง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <https://www.facebook.com/artsinactiontt>

วิทยุเป็นสื่ออีกชนิดหนึ่งที่มีการเข้าถึงอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง สื่อประเภทนี้มักใช้เพื่อแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม และพันธมิตรทางวิทยุยังคงมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมกับสื่อว่าด้วยการป้องกัน VAWG ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชุมชนและประชากรที่เข้าถึงข้อมูลและการแสดงตัวตนมักถูกมองข้ามจากช่องทางการสื่อสารมวลชน สื่อที่สร้างขึ้นเฉพาะให้ชุมชนขนาดเล็กในระดับชุมชนมีความสำคัญต่อการออกเสียงของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เพื่อให้เห็นมุมมองของพวกเขาในการ

ตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง วิทยุชุมชนยังเปิดโอกาสในการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนา โอกาส ประสบการณ์ ทักษะชีวิต และผลประโยชน์สาธารณะอย่างทันที่และตรงประเด็น ในยุคของมัลติมีเดียและการสื่อสารออนไลน์ วิทยุชุมชนสามารถเป็นสะพานเชื่อมจากชุมชนท้องถิ่นไปสู่สังคมสารสนเทศทั่วโลก โดยการแบ่งปันข้อมูลและความรู้ที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ตที่ตอบสนองคำขอและความสนใจของผู้ฟัง

ฟอรัมสำหรับนักข่าวผู้หญิงเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ (แองโกลา)

นอกเหนือจากการให้การฝึกอบรมเรื่องเพศสำหรับนักข่าวในแองโกลาแล้ว Forum for Women Journalists for Gender Equality (FWJGE) ยังรวมเอานักข่าวหญิงทั้งด้านข่าวและบันเทิงมารวมกันสร้างผลงานด้านความเท่าเทียมทางเพศและการป้องกัน VAWG ด้วย มีการสร้างละครวิทยุเรื่องยาว Estrada da Vida (“Streets of Life”) ซึ่งเน้นการจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง และคุณค่าของการมีส่วนร่วมของการเมืองท้องถิ่น รายการนี้ผสมผสานสาระของสื่อและความบันเทิงเข้าด้วยกันเพื่อส่งเสริมการอภิปรายสาธารณะเกี่ยวกับความเป็นจริงในชีวิตของผู้หญิงและหนทางปรับปรุง เป้าหมายหลักคือการบอกให้ผู้คนทราบเกี่ยวกับสิทธิของตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้แองโกลากำลังฟื้นตัวขึ้นจากภาวะสงครามและความท้าทายทางเศรษฐกิจที่รุนแรง ในสถานการณ์เช่นนี้ ละครถือเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการเข้าถึงประชากรอย่างทั่วถึง เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการรายงานข่าวทั่วไปถือว่าซับซ้อนเกินไปสำหรับจุดประสงค์นี้ การใช้ภาษาที่เรียบง่ายและสื่อสารผ่านตัวละครทำให้ละครเรื่องนี้มีผู้ชมเป็นจำนวนมาก

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://forumdemulheresjornalistas.org/>

Worth 100 Men (รัฐอาหรับ)

“Worth 100 Men” เป็นซีรีส์นิยายวิทยุความยาว 30 ตอนที่ควบคุมการผลิตโดย Womanity Foundation ซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้หญิงโดยใช้สื่อ ซีรีส์นี้มุ่งเป้าไปที่การมีส่วนร่วมของผู้ชมในภูมิภาคอาหรับในการอภิปรายเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิทธิสตรีและบทบาททางเพศ โดยการให้ข้อมูลและเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศ ผ่านเรื่องราวที่น่าสนใจและสนุกสนาน นิยายวิทยุเรื่องนี้จำลองตัวอย่างสถานการณ์ทั่วไปที่ผู้หญิงอาหรับต้องเผชิญ กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับการมีพลังทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้หญิง การมีส่วนร่วมในชีวิตสาธารณะ การเปิดโปงเรื่องความรุนแรงในครอบครัวและการล่วงละเมิดทางเพศ ความสัมพันธ์ในครอบครัวและความรัก

ซีรีส์นี้ออกอากาศระหว่างเดือนมีนาคม-กันยายน 2014 ในสถานีวิทยุ 10 แห่งทั่วอาหรับ ได้แก่ ปาเลสไตน์ อียิปต์ (3 สถานี) โมร็อกโก เยเมน ซีเรีย อิรัก จอร์แดน บาห์เรนและซาอุดีอาระเบีย การออกอากาศของรายการตามมาด้วยรายการวิทยุที่ถกประเด็นต่าง ๆ เช่น ความรุนแรงในครอบครัว การล่วงละเมิดทางเพศ การมีอำนาจทางเศรษฐกิจและบทบาททางเพศ ผลการประเมินรายการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการอภิปรายที่เกิดขึ้น เนื่องจากทำให้ผู้เข้าร่วมเริ่มรู้ตัวว่าตนเองถูกล่วงละเมิด และกระตุ้นให้คนอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์เช่นเดียวกันกล้าออกมาพูดในขณะที่ยังไม่คอยแสดงทัศนคติที่ตัดสินเกี่ยวกับความรุนแรง การติดตามผลการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อชี้ให้เห็นผลกระทบทั้งหมดนอกเหนือจากผลการวิจัยแนวโน้มเบื้องต้น

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <https://womanity.org/wp-content/uploads/2015/11/150223-FINAL-report-B100-RagI-no-annex.pdf>

ที่มา :

➔ คู่มือวิทยุชุมชน : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/communityradiohandbook/>

➔ สื่อชุมชน : A Good Practice Handbook : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/community-media-a-good-practice-handbook/>

วิธีทำวิทยุชุมชน : A Primer for Community Radio Operators : <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources/publications-and-communication-materials/publications/full-list/how-to-do-community-radio-a-primer-for-community-radiooperators/>

การสร้างการสนทนาอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับรายการ edutainment ผ่านสื่ออื่น ๆ และการมีส่วนร่วมแบบตัวต่อตัวในกลุ่มนับว่าเป็นสถานที่สำคัญสำหรับการสนทนาเกี่ยวกับผู้หญิงและผู้ชาย และความไม่เท่าเทียมกันและภาพเหมารวม มีส่วนช่วยในการสร้างวิสัยทัศน์ทางเลือกและช่วยให้ชุมชนมองเห็นว่าอื่น ๆ ก็เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

Leh Wi Know / Let Us Know (เซียร์ราลีโอน)

เป็นหนึ่งในโครงการ edutainment ที่มีการร่วมงานสื่อกับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ชุมชนที่มีประสิทธิภาพเข้าด้วยกัน ประสบความสำเร็จในเซียร์ราลีโอนในช่วงปี 2014-2016 โดย BBC Media Action ได้ผลิตละครเรื่อง “Bamba Community” ซึ่งเป็นละครธรรมดาแต่กินใจความยาวตอนละ 15 นาที และตามด้วยช่วง “Leh Wi Know”(บอกให้เรารู้) ซึ่งให้ผู้ชมโฟนอินเข้ามาคุย 45 นาทีเกี่ยวกับประเด็นในละครรวมถึงความรุนแรงในครอบครัวและการถือครองที่ดินของผู้หญิง การโฟนอินมีแขกรับเชิญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิสตรีและกฎหมายมาคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ชม รวมทั้งพูดคุยเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมว่าด้วยเรื่องเพศด้วย

ในเซียร์ราลีโอนไม่มีสถานีวิทยขนาดใหญ่ ดังนั้น BBC Media Action จึงทำงานร่วมกับพันธมิตรวิทยุท้องถิ่นหลายแห่งในประเทศเพื่อออกอากาศรายการ NGO เยาวชนในท้องถิ่น Restless Development ได้รับอนุญาตให้ใช้รายการนี้ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในชุมชนเพื่อพูดคุยกับเด็กสาววัยรุ่นเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://www.bbc.co.uk/mediaaction/where-we-work/africa/sierra-leone/womens-rights-radio-show>

โครงการริเริ่มที่ประสบความสำเร็จนี้แสดงให้เห็นว่าการนำตัวละครและธีมของรายการ edutainment เข้ามาในชีวิตของผู้คน (ผ่านโซเชียลมีเดีย กิจกรรมทางสังคม ป้ายโฆษณา ใบปลิวและความร่วมมือกับชุมชน) มีผลอย่างมากในการตั้งคำถามต่อบรรทัดฐานที่มีอยู่และจูงใจให้เหยื่อหรือผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและภัยอันตรายได้ฝึกที่จะ “พูด” เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง

นอกจากนี้ยังทำให้ได้รู้ว่าคนอื่นกำลังเปลี่ยนใจ ซึ่งเป็นขั้นตอนตัดสินในการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม เมื่อบุคคลต่าง ๆ ได้รับชมละครที่

ชี้ให้เห็นการปฏิบัติที่เป็นอันตรายหรือแสดงรูปแบบของอำนาจ การควบคุมและการละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ พวกเขาอาจคิดว่า “ก็ทำได้ แต่เป็นเรื่องผิดปกติก่อน” หรือ “ไม่เกี่ยวกับฉัน” แต่การโฟนอินหลังละครอาจจะทำให้หลาย ๆ กล้าออกมาเปิดเผยว่า “นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับฉัน”

ทั้งนี้ เทคนิคการรณรงค์ที่ใช้สื่อแบบดั้งเดิมบางอย่างสามารถนำมาใช้เพื่อเพิ่มผลลัพธ์ของโครงการ edutainment ได้ โดยขึ้นอยู่กับความสามารถขององค์กร

C'est la vie!: รายการทีวีเพื่อการศึกษาของแอฟริกา

“C'est la vie!” เป็นโครงการริเริ่มระหว่างหน่วยงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ (WHO, UNICEF, UNFPA และ UN Women) เป็นที่รู้จักในด้านมีแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และได้รับการสนับสนุนจากกองทุน Muskoka ของฝรั่งเศสเพื่อลดการตายของมารดา ทารกแรกเกิดและเด็ก ในปี 2016 รายการนี้มีผู้ชมมากกว่า 20 ล้านคนใน 7 เมืองของแอฟริกา

“C'est la vie” เป็น 1.รายการทีวีเพื่อการศึกษา (ความยาวตอนละ 26 นาที ซีซั่น 1 มี 26 ตอน และซีซั่น 2 มี 36 ตอน) ออกอากาศทางช่องทีวีแอฟริกันและเครือข่ายสถานีโทรทัศน์ที่มีศักยภาพของ 40 ชาติทั่วแอฟริกา 2.แคมเปญหลายแพลตฟอร์มระดับภูมิภาคที่ออกแบบมาเพื่อจัดการกับปัญหาด้านอนามัย การเจริญพันธุ์และสิทธิการวางแผนครอบครัว สุขภาพของแม่และเด็ก คุณภาพการดูแลครอบครัว ความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศและเพื่อส่งเสริมการอภิปรายในประเด็นเหล่านี้ โครงการริเริ่มนี้เผยแพร่ทาง radionovela (นาร่องไนโนเจอร์) สปอติทีวี และทีวี รายการทอล์กโชว์ทางทีวีและวิทยุ บริการให้คำปรึกษาทางมือถือและเว็บ ภาพและโบรชัวร์ อินเทอร์เน็ตและโซเชี่ยลมีเดีย เว็บไซต์ของละครช่วยให้ผู้เข้าชมได้รับข้อมูลอัปเดตและสามารถสร้างตัวละครหลักของรายการทางออนไลน์เพิ่มเติมได้อีกด้วย นอกจากนี้แล้ว ยังมีการเผยแพร่ฉากและพล็อตเรื่องบนโซเชี่ยลมีเดีย และผู้เข้ามาเยี่ยมชมจะได้รับเชิญให้แชร์ความคิดเห็นหรือแนะนำประเด็นและโครงเรื่องใหม่ของละครด้วย

แคมเปญสื่อสารนี้อาศัยการใช้สื่อมวลชนและสื่อหลายแพลตฟอร์มอย่างเข้มข้น ตลอดจนความร่วมมือระหว่างพันธมิตรด้านนวัตกรรมใหม่ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อ :

- I. เข้าถึงผู้ชมจำนวนมากทั่วทวีปแอฟริกาด้วยสัดส่วนต้นทุน/ประสิทธิภาพที่สูง และ
- II. กระตุ้นการพูดคุยเพื่อถกประเด็นบรรทัดฐานทางสังคมและพฤติกรรมส่วนบุคคล พร้อมทั้งคำถามเกี่ยวกับชนบประเพณีและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเชิงบวก

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://www.comminit.com/edutain-africa/content/cest-la-vie-television-programme>

6.3.4 โซเชี่ยลมีเดียกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) สร้างนิยามใหม่และปฏิวัติวิถีชีวิตและการทำงานของเรารูทุกคน เพิ่มช่องทางที่ไม่เคยมีมาก่อนในการสร้างโอกาสและความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ICT มีศักยภาพในการเชื่อมโยง การออกเสียงและการเป็นตัวแทนภายในโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การใช้เทคโนโลยีนี้เพื่อพัฒนาความเท่าเทียมกันทางเพศและการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเป็นหัวใจของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030 ด้วย

เทคโนโลยีอาจมีความเป็นกลางและมีศักยภาพสำหรับผู้ชายและผู้หญิงหญิงเท่ากันในตัวของมันเอง แต่อย่างไรก็ตาม บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมและอุปสรรคเชิงโครงสร้างสื่อถึงความหมายที่ว่า ในทางปฏิบัตินั้น การเข้าถึง การใช้งานและความปลอดภัยมีความแตกต่างกัน

มาก ในปี 2017 การแบ่งเพศทางดิจิทัลยังคงมีความสำคัญ ผู้หญิงไม่ค่อยมีโอกาสใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และยิ่งต่ำกว่าอย่างชัดเจนในประเทศที่มีการพัฒนาน้อยกว่า โดยมีผู้หญิงเพียง 1 ใน 7 คนเท่านั้นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเมื่อเทียบกับผู้ชายที่ใช้อยู่ 1 ใน 5 คน สัดส่วนนี้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในแอฟริกาตามข้อมูลการติดตามในช่วง 5 ปี (2012-2017) (ITU, 2017)

การแบ่งเพศทางดิจิทัลเป็นมากกว่าประเด็นที่ว่าด้วยการเข้าถึงเทคโนโลยีโดยทั่วไป แต่ยังเชื่อมโยงกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางเทคนิค การให้การศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เนื้อหาและวิธีการสอนทักษะที่เกี่ยวข้อง และความสามารถของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตโดยไม่ต้องกลัวและ/หรือเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและความรุนแรง

ภารกิจบนพื้นที่โซเชียลมีเดียไม่เพียงแต่เป็นการทำงานโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมเท่านั้น แต่ยังต้องทำงานเพื่อปรับปรุงการเข้าถึง ทักษะในการมีส่วนร่วมและการล่วงละเมิดที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเผชิญทางออนไลน์และผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารอื่น ๆ ด้วย

➡ สื่อจริยธรรม : <https://www.common sense media.org/social-media>

➡ UNODC อินเทอร์เน็ตที่ปลอดภัยกว่าสำหรับเด็ก <http://www.unodc.org/dohadeclaration/en/news/2018/02/leading-our-children-to-a-safer-internet-from-preschool-to-high-school.html>

ขอบเขตและขนาดของความรุนแรงต่อผู้หญิงทางออนไลน์ทั่วโลกไม่อาจรู้ได้ แต่จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงส่วนใหญ่เคยเผชิญกับความรุนแรงบางรูปแบบซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียงการวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและพูดให้เสียหาย การข่มขู่และการคุกคาม การสื่อบริวาริต การแกล้ง การหลอก การแชร์เนื้อหาและรูปภาพส่วนบุคคลและส่วนตัวโดยไม่ได้รับความยินยอม และการล่อลวงเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงการละเมิดอื่น ๆ (ADD APC et al.)

จำเป็นต้องมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและตอบสนองอย่างเหมาะสมเมื่อการละเมิดทางออนไลน์เกิดขึ้น การพัฒนาภารกิจด้านนี้รวมถึงการนิยามสิ่งที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงทางออนไลน์ การพัฒนาแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎหมาย และเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติและระดับนานาชาติ (โดยคำนึงถึงเสรีภาพในการพูดและความเป็นส่วนตัว) การทำงานร่วมกันและการสนับสนุนให้ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงของสถาบัน ซึ่งรวมถึงนโยบายด้านเพศมาตรการ จรรยาบรรณ แนวทางและมาตรฐานการกำกับดูแลตนเอง การฝึกอบรมพนักงาน กลไกภายในในการนิยาม สืบสวนและรายงาน (ด้วยความโปร่งใส) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นการเหยียดและขอร้องเรียนเกี่ยวกับการเหยียด เกี่ยวข้องกับการละเมิด การลงทุนในการพัฒนา การปรับแต่งและการใช้สถาปัตยกรรม ICT ที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ เพื่อให้ความรู้ด้านการรู้จักใช้รู้ดิจิทัลอย่างต่อเนื่องแก่เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ผู้หญิงและผู้ชาย ร่วมกับการมีส่วนร่วมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แหล่งที่มา :

➡ พอรัมธรรมาภิบาลอินเทอร์เน็ต (IGF) 2015: Best Practice Forum (BPF) ด้านการละเมิดออนไลน์และความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง : <http://www.intgovforum.org/cms/documents/best-practice-forums/623-bpf-online-abuse-and-gbv-against-women/file>

➡ #HerNetHerRights Resource Pack เพื่อยุติความรุนแรงทางออนไลน์ต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงในยุโรป : https://www.womenlobby.org/IMG/pdf/hernetherights_resource_pack_2017_web_version.pdf

➡ Hollaback ข้อมูลการล่วงละเมิดออนไลน์ : <https://www.ihollaback.org/resources/> และ <https://iheartmob.org/about>

➡ สมาคมเทคโนโลยีการสื่อสารก้าวหน้าว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง : <https://genderit.org/onlinevaw/>

ความรุดหน้าอย่างมากของอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีใหม่ ๆ กำลังเข้ามาเปลี่ยนกฎของเกมสำหรับสื่อ มีเยาวชนร้อยละ 80 ใน 104 ประเทศทั่วโลกออนไลน์ในปี 2017 (ITU, 2017) ซึ่งถือเป็นบริบทที่สำคัญสำหรับภารกิจการป้องกันความรุนแรง เมื่อใช้โซเชียลมีเดีย การมีส่วนร่วมของสื่อ (และไม่ใช้สื่อ) อื่น ๆ จะเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากช่วยให้เข้าถึงผู้ชมจำนวนมาก และการมีส่วนร่วมในการสนทนาบนโซเชียลมีเดียยังมีตัวเลือกมากมายอีกด้วย เช่น การสนทนาแบบไลฟ์บน Twitter, Facebook และแพลตฟอร์มอื่น ๆ หรือผ่านพอร์ม Facebook นอกจากนี้ยังสามารถสร้างลิงก์อื่น ๆ โดยใช้ช่อง YouTube หรือ VIMEO และการพัฒนาวิดีโอที่พูดถึงปัญหา และเชิญชวนให้แสดงความคิดเห็น และในการใช้รูปแบบเหล่านี้ทั้งหมด มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพจัดการสนทนาที่มีการถ่วงถ่วง โดยคำนึงถึงความอ่อนไหวและการสะท้อนกลับอย่างรุนแรงด้วย

เครื่องมือโซเชียลมีเดียได้ช่วยขับเคลื่อนการเคลื่อนไหวทางสังคมและการเมืองทั่วโลกอย่างมหาศาล และได้เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรต่าง ๆ ในการท้าทายและเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในสังคมด้วยแพลตฟอร์มที่สามารถเข้าถึงและปลุกกระตุ้นผู้คนได้ ชุมชนออนไลน์เติบโตอย่างต่อเนื่อง ให้ออกาสในการออกเสียงและมุมมองทางเลือกโดย

ไม่ต้องพึ่งพาสื่อกระแสหลัก มีหลายตัวอย่างที่ผู้หญิงใช้โซเชียลมีเดียเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของตนเองเกี่ยวกับ VAWG ซึ่งได้รับความสนใจมากพอที่จะกลายเป็นสิ่งพิมพ์และสื่อกระจายเสียง ด้วยเหตุนี้ โซเชียลมีเดียจึงเป็นแพลตฟอร์มที่เพิ่มขีดความสามารถให้กับเสียงของผู้หญิง

และสามารถเป็นช่องทางในการทำงานป้องกัน VAWG โดยเรียกคืนอำนาจเพื่อเป็นเครื่องมือในการต่อต้านและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของผู้หญิงได้

นิตยสาร Her Zimbabwe (ซิมบับเว)

Her Zimbabwe เปิดตัวโดย Fungai Machirori ในปี 2012 เป็นนิตยสารออนไลน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อควบคุมศักยภาพของสื่อดิจิทัลเพื่อแบ่งปันเรื่องราวของผู้หญิงซิมบับเว รวมถึงเรื่องราวความรุนแรง ตลอดจนส่งเสริมการเคลื่อนไหวทางดิจิทัลของผู้หญิงรุ่นใหม่ ในปี 2016 ซิมบับเวได้เปิดตัวโครงการ Mobile Community Zimbabwe (ZWM3) ด้วยการสนับสนุนจาก HIVOS และ Free Press Unlimited ซึ่งเป็นสมาคมผู้หญิงรุ่นใหม่ที่ได้รับการอบรมโดย Her Zimbabwe เพื่อให้ใช้เลนส์มองเพศในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้โทรศัพท์มือถือ โครงการนี้จัดให้เยาวชนหญิงมีทักษะในการบอกเล่าเรื่องราวทางเลือกของซิมบับเวที่สื่อกระแสหลักมองข้ามไป Her Zimbabwe ถูกจัดขึ้นเป็นอย่างดีเพื่อการโฮสต์เนื้อหาที่หลากหลายและมีตัวเลือกการแชร์โซเชียลมีเดียที่ชัดเจนและใช้งานง่าย เป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงและในวงกว้าง เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับภาพเหมารวมทางเพศและการป้องกัน VAWG

ข้อมูลเพิ่มเติม : <http://herzimbabwe.co.zw/>

ตัวอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนคือ #metoo ที่แพร่ระบาดในหมู่ผู้หญิงหลายแสนคนซึ่งกล้าเปิดเผยต่อสาธารณะว่าพวกเขาเคยถูกคุกคามและประสบกับความรุนแรงทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ ในช่วงชีวิต แม้ว่าไม่ใช่ปัญหาใหม่ แต่ปรากฏการณ์นี้ทำให้มีการนำเรื่องการคุกคามทางเพศเข้ามาพูดในวิถีสื่อสาธารณะในระดับแจ้งเดือน และทำให้คนจำนวนมากตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหา การเคลื่อนไหวครั้งนี้นำไปสู่การพูดคุยร่วมกันอย่างเข้มข้นทั่วทั้งสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ ตั้งแต่ระดับสื่อกระแสหลักไปจนถึงตามท้องถนน นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่รุนแรงขึ้นบ่อยครั้ง ด้วยการปลดผู้กระทำคามผิดออกจากงานที่ทำ การดำเนินคดีอาญาและทางแพ่งในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน เพิ่มความเอาใจใส่ในสถานที่ทำงานเพื่อป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง และโครงการริเริ่มในให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิด (เช่น #timesup)

ตัวอย่างที่คล้ายกัน เช่น

- #believeher และ #ithappenshere ที่เคยใช้ต่อต้านการดำเนินคดีผู้เสียหายในระหว่างการอภิปรายเกี่ยวกับการข่มขืนส่วนใหญ่ในอเมริกา
- #whyloiter และ #girlsatdhabas ที่เคยใช้ต่อต้านความเข้มงวดในการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะของผู้หญิงในอินเดียและปากีสถาน
- #lifeinleggings ที่เคยใช้ในบาร์เบโดสเพื่อช่วยให้ผู้หญิงกล้าออกมาพูดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ การข่มขืน และการคุกคามทางเพศ

โครงการกีดกันทางเพศในชีวิตประจำวัน The Everyday Sexism (สหราชอาณาจักร)

โครงการ Everyday Sexism เปิดตัวขึ้นโดยเป็นแนวคิดที่เรียบง่ายมากโดยนักเคลื่อนไหวในสหราชอาณาจักร เป็นเว็บไซต์ที่ผู้หญิงสามารถอัปโหลดบัญชีสั้น ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อสตรีเพศ เรื่องราวเหล่านี้ถูกแชร์บนโซเชียลมีเดียบ่อยขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมักกลายเป็น “หัวข้อมาแรง” ช่วยให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงสามารถพูดและเชื่อมต่อซึ่งกันและกันได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้คนทำงานสื่อเข้าใจบางส่วนของชีวิตผู้หญิงรวมถึง VAWG ด้วยว่าสื่อกระแสหลักไม่ได้มีบทบาทมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน” ของการล่วงละเมิดทางเพศ การปฏิบัติต่อผู้หญิง การเหยียดเชื้อชาติและผลกระทบต่อนชีวิตของผู้หญิง โครงการนี้เผยแพร่ไป 24 ประเทศ ฟรีสำหรับผู้หญิงทั่วโลกและทำสำเนาได้

ข้อมูลเพิ่มเติม : Bates, L. (2014) Everyday Sexism, Simon & Schuster: London. : <http://everydaysexism.com/>

แคมเปญทางโซเชียลมีเดียมีบทบาทสำคัญได้หากมีการวางแผนต่อไปนี้อย่างเหมาะสม :

- เข้าร่วมและใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียที่คุณคิดว่าอาจเหมาะกับกลุ่มเป้าหมายของคุณ และวางแผนภารกิจป้องกัน VAWG
- สร้างความร่วมมือและวางแผนภายในเวลาที่กำหนดเพื่อเชื่อมโยงและมีปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอและยั่งยืน

- เตรียมพร้อมที่จะรับมือกับคำพูดหรือความคิดเห็นที่ไม่สนับสนุนหรือเลือกปฏิบัติ ใช้ข้อเท็จจริงและเรื่องจริงหรือเรื่องเล่าส่วนตัว (ด้วยความยินยอม)
- หากเป็นไปได้ มาดูกันว่าใครและแคมเปญไหนประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้ติดตามได้มาก คอนเทนต์ของพวกเขามีความพิเศษอย่างไร

Bytes for All ไรต์สำหรับทุกคน – ปากีสถาน

“Bytes for All” (B4A) ในปากีสถานเป็นคลังความคิด (think tank) ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและส่งเสริมการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศ โดยมุ่งเน้นที่การยุติความรุนแรงทางเพศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ในปี 2013 แคมเปญ Take Back the Tech ของ B4A ได้รับรางวัล Avon Global Communications Award ในแขนงเนื้อหาที่เป็นแบบอย่างในการต่อสู้กับความรุนแรงต่อผู้หญิง แคมเปญนี้เป็นแคมเปญความร่วมมือในการบุกเบิกเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยนำเค้าโครงมาจากโครงการต้นแบบ Take Back the Tech ระดับโลก แคมเปญดังกล่าวควบคุมการแพร่กระจายของเทคโนโลยีในปากีสถาน เพื่อช่วยส่งเสริมการเล่าเรื่องแบบใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลของผู้หญิงเพื่อสร้างจิตสำนึกและต่อสู้กับ VAWG

ในระหว่างช่วง “16 วันของปฏิบัติการสากลเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง” B4A ได้โปรโมทเรื่องราวอันทรงพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีประสบการณ์ต่อต้านและทำทนาย VAWG ในชีวิต เรื่องราวที่โฮสต์บนเว็บไซต์นี้มุ่งทำทนายบรรทัดฐานทางเพศ โดยเน้นถึงการต่อต้านและการฟื้นตัวของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงแต่ละคนที่มีประสบการณ์ VAWG ในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงความรุนแรงทางออนไลน์

ดูข้อมูลเพิ่มเติม :

www.bytesforall.pk และ https://samsn.ijfj.org/wp-content/uploads/2017/03/ByteBack_CombatingOnlineHarassment.pdf

บทเรียนและคำแนะนำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เมื่อใช้โซเชียลมีเดียมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม (Liou 2013) :

- ตั้งเวลาสนทนากับผู้ติดตามไว้แทนที่จะเป็นเฉพาะข้อความดั่งลวงหน้าในช่วงเวลา “ใช้สูงสุด”
- ใช้สื่อหลายรูปแบบ เช่น ภาพถ่าย วิดีโอ พอดแคสต์ (ที่เหมาะสมและได้รับการยินยอม)
- พัฒนากลุ่มออนไลน์ที่สามารถมีแรงขับเคลื่อนต่อไปได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ติดตามได้เชื่อมต่อกัน
- คิดว่าคุณจะตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมที่ไม่เหมาะสมและตั้งค่านโยบายสนับสนุนภายในองค์กรหรือกลุ่มของคุณอย่างไร
- ปฏิบัติตามคุณค่าของ “รางวัล การยอมรับและอิทธิพล” เพราะคนฟังพอใจที่ได้รับสิ่งต่าง ๆ เป็นที่รู้จักของคนรอบข้าง และรู้ว่าตนเองมีอิทธิพลต่อสิ่งที่จำเป็นต้องได้
- ดึงดูดความสนใจและจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความรู้สึกด้วยการสร้างสิ่งเฉพาะตัว คาดไม่ถึง มองเห็น (แสดงออกแต่ไม่บอก) (Aaker & Smith

2010) ซึ่งจะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมอย่างเต็มที่จากบุคคลหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

6.4 การรณรงค์

การรณรงค์เป็นความพยายามที่สร้างขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย นโยบาย สถาบันและ/หรือบุคคลเพื่อส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและการปฏิบัติ (Lamb, 1997) แคมเปญไม่เท่ากับการสร้างจิตสำนึก แม้ว่าแคมเปญอาจมีปัจจัยที่สร้างจิตสำนึกภายในกลยุทธ์ก็ตาม แคมเปญมีวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจงที่ต้องบรรลุ โดยทั่วไปการรณรงค์เรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงมุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงกฎหมาย สถาบันและนโยบาย หรือพยายามเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมและบรรทัดฐานทางสังคมที่กว้างขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง (Coffman, 2003)

แคมเปญเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมักใช้สื่อหลายรูปแบบเพื่อเข้าถึงผู้ชม ตั้งแต่การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลและวิดีโอ PSA ไปจนถึงป้ายโฆษณาและ edutainment

Bell Bajao / Ring the Bell (อินเดีย)

ลั่นระฆังบาจาว Bell Bajao! – Ring the Bell เป็นแคมเปญมัลติมีเดียที่เปิดตัวในปี 2008 โดย Breakthrough ซึ่งเป็นองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนของสหรัฐอเมริกาและอินเดีย ดึงดูดให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายในอินเดียลงมือปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยการพูดหรือดกริงประตู่ เพื่อให้ผู้หญิงในชุมชนอยู่ได้อย่างดี ทั้งสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ รถตู้ฉายวิดีโอเคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ข่าวบริการสาธารณะที่ได้รับรางวัล ควบคู่ไปกับกิจกรรมกระตุ้นชุมชน เช่น โรงละครริมถนน เวทีสาธารณะและการฝึกอบรมผู้สนับสนุน สิทธิเยาวชน นอกจากนี้ยังพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ชุดเครื่องมือของนักรณรงค์และคู่มือการอภิปรายเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฮินดี

แคมเปญนี้เข้าถึงผู้คนกว่า 125 ล้านคน การประเมินผลของ Bell Bajao พบว่ามีการเผยแพร่และมีอิทธิพลอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เข้าถึงทั้งโดยรถตู้ การกระตุ้นชุมชนและตลอดจนสปอตทีวีค่อนข้างมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญและมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรีมากกว่าผู้ที่ดูเฉพาะสปอตทีวี

อ่านกรณีศึกษา Bell Bajao ฉบับเต็มได้ที่ :

http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/bell_bajao_case_study_english.pdf

ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแคมเปญ ดูวิดีโอ และเข้าถึงผลการประเมิน : <http://bellbajao.org/>

แคมเปญยังใช้เป็นกลยุทธ์ในการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสื่อที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงด้วย

แคมเปญยุติสื่อกีดกันทางเพศ

สมาคมการสื่อสารของชาวคริสเตียนโลก (WACC) เครือข่ายโครงการติดตามผลงานสื่อโลก (GMMP) และพันธมิตรอื่น ๆ ได้เปิดตัวแคมเปญขึ้นในปี 2016 เพื่อยุติการเหยียดเพศของสื่อภายในปี 2020 แคมเปญนี้สนับสนุนและช่วยเหลือผู้สนับสนุนระดับชาติในการเปลี่ยนแปลงนโยบายสื่อและการปฏิบัติงานของนักข่าวและมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนและเน้นย้ำถึงความพยายามอย่างเต็มที่ในหลายประเทศ ด้วยความหวังว่าจะมีความกระจำใหม่ ๆ เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อให้เกิดการเป็นตัวแทนของผู้หญิงและผู้ชายอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกันในสื่อข่าว แคมเปญนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบและเกม ดัชนีชี้วัดความเท่าเทียมทางเพศของสื่อ เอกสารการเขียนจดหมายและการลือขี ชุดเครื่องมือฝึกอบรมผู้สนับสนุนสื่อ เครื่องมือวิเคราะห์ และอื่น ๆ

ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรณรงค์ : <http://whomakesthenews.org/advocacy/end-news-media-sexism-by-2020>

➔ ดราวละเอียดคำแนะนำเกี่ยวกับการรณรงค์ได้ที่ : <http://www.endvawnow.org/en/modules/view/3-campaigns.html>

แคมเปญ Take Back the Tech!

สมาคมเพื่อการสื่อสารที่ก้าวหน้า ซึ่งเป็นโครงการเพื่อสิทธิสตรีได้ดำเนินโครงการวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่าง ICT และ VAW ย้อนหลังไปถึงปี 2005 ผลการวิจัยนี้ผลักดันให้ผู้สนับสนุนสิทธิสตรีและสิทธิด้านการสื่อสารเปิดตัว Take Back the Tech! เพื่อที่จะมีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นในปัญหาวิกฤตนี้ วัตถุประสงค์ของแคมเปญคือ :

- สร้างพื้นที่ดิจิทัลที่ปลอดภัยซึ่งปกป้องสิทธิของทุกคนในการเข้าร่วมอย่างอิสระโดยไม่คุกคามหรือทำอันตรายต่อความปลอดภัย
- ตระหนักถึงสิทธิของผู้หญิงในการร่าง นิยาม มีส่วนร่วม ใช้และแบ่งปันความรู้ ข้อมูลและ ICT
- ระบุจุดทับซ้อนระหว่างสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะ VAW
- ยอมรับการมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์และที่สำคัญของผู้หญิง และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ICT

แคมเปญดังกล่าวเป็นความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง (VAW) แคมเปญนี้เรียกร้องให้ผู้ใช้ ICT ทุกคนโดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิงให้ควบคุมเทคโนโลยีและใช้แพลตฟอร์ม ICT ใด ๆ ในมืออย่างมีกลยุทธ์ (โทรศัพท์มือถือ เมสเซนเจอร์ บล็อก เว็บไซต์ กล้องดิจิทัล อีเมล พอดแคสต์และอื่น ๆ) เพื่อการเคลื่อนไหวต่อต้านความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศ

ศึกษาเกี่ยวกับแคมเปญเพิ่มเติมได้ที่ : <https://www.takebackthetech.net>

6.5 การขับเคลื่อนชุมชน

มาตรการที่มีประสิทธิภาพและสามารถจัดการกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่ซับซ้อน เช่น การใช้ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงบ่งชี้ว่าการรณรงค์หรือมีส่วนร่วมของสื่อจะต้องมาพร้อมกับแนวทางที่ครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้เกิดผลกระทบ ซึ่งอาจรวมถึงการใช้สื่อควบคู่ไปกับหรือภายในมาตรการที่มีการวางแผนไว้อย่างดีและระยะยาวในโรงเรียน สถาบันและชุมชน เมื่อสื่อเป็นจุดเริ่มต้น สิ่งสำคัญคือต้องเพิ่มการแทรกแซงที่เป็นเป้าหมายภายในชุมชนที่มีการรับข้อความ เพื่อดึงดูดผู้คนโดยตรงในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

วิทยุ โทรทัศน์หรือแม้แต่บนเทปออนไลน์อาจเป็นหัวใจสำคัญของการแทรกแซง แต่สิ่งสำคัญคือต้องเสริมด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนโดย

ตรง งานวิจัยใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสาขานี้แสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องบรรลุเป้าหมายให้ได้ การกระตุ้นชุมชนระดับรากหญ้าแบบหันหน้าเข้าหากัน เช่นนี้ ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอย่างจริงจัง (เฟอร์กัส, 2012) การมีส่วนร่วมเหล่านี้มีความสำคัญมาก เนื่องจากช่วยให้ผู้ได้รับฟังข้อความ ความสนใจจากที่ต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้พวกเขาตั้งคำถามและมีส่วนร่วมกับผู้อื่นในหัวข้อต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่เข้าร่วม พวกเขามีส่วนช่วยในการชักนำผู้ชมมากกว่าเพียงแค่รับข้อมูลและความรู้เมื่ออภิปรายร่วมกับผู้อื่น กระบวนการตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อ ทัศนคติและการปฏิบัติ การสนทนาในหัวข้อต้องห้ามหรือหัวข้อที่ละเอียดอ่อนยังช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่นคิดหรือสิ่งที่ชุมชนรับรู้ เป็นบรรทัดฐานกระจำจขึ้นด้วย

Somos diferentes, somos iguales/We're different, we're equal (นิกรากัว)

NGO ด้านสตรีนิยมของนิกรากัว ดำเนินโครงการ Puntos de Encuentro ตั้งแต่ปี 2002-2005 ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายวัยรุ่นมาพูดคุยและแลกเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ สิทธิของ LGBT การยกย่องความเป็นชาย เชื้อ HIV และการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งทั้งหมดเป็นสิ่งต้องห้าม กลยุทธ์ “Somos Diferentes, Somos Iguales” (SDSI) ผสมผสาน edutainment การกระตุ้นชุมชนและการสร้างขีดความสามารถในท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การช่วยเหลือทางสังคมและการดำเนินการร่วมกันเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในนิกรากัวในอนาคต

ผลงานหัวใจ คือรายการโทรทัศน์ประจำสัปดาห์ “Sexto Sentido” ซึ่งออกอากาศในคอซตาริกา กัวเตมาลา ฮอนดูรัส เม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา ที่สำคัญคือมีการสร้างกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสาระของรายการซึ่งรวมถึงการให้คนหนุ่มสาวโฟนอินเข้ามาในรายการ มีการจัดเตรียมทรัพยากรจำนวนมากให้กลุ่มเฉพาะในท้องถิ่นใช้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมแบบตัวต่อตัว รวมถึงกิจกรรมในชุมชน เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการและการประสานงานกับ NGO ในพื้นที่ ผู้ให้บริการด้านสุขภาพและสังคม การประเมินผลงานแสดงให้เห็นว่าโครงการนี้มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายจำนวนมากกล้าพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นที่เกิดขึ้น รู้จักหน่วยงานที่ช่วยเหลือและมีการรายงานเกี่ยวกับมุมมองที่เลือกปฏิบัติตามเพศลดลง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/sextos_sentido_impact_evaluation_english.pdf

เนื้อหาของสื่อซึ่งทำลาย VAWG นั้นไม่เพียงพอในตัวเองที่จะเปลี่ยนทัศนคติ เนื่องจากอาจไม่ได้นำมาซึ่งการสะท้อนร่วมในทันที จึงจำเป็นที่จะต้องตั้งเป้าเชิงรุกให้การสะท้อนร่วมดังกล่าวเกิดขึ้น การศึกษาวิจัยว่าอะไรมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมแสดง

ให้เห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมต้องอาศัยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ผู้คนรู้สึกว่าเขาไม่ได้อยู่คนเดียว ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเริ่มพิจารณามุมมองของตนเองใหม่และเปลี่ยนจุดยืน

โครงการ “VOICES” (เนปาล)

ตั้งแต่ปี 2007-2010 NGO Equal Access โดยการสนับสนุนจาก United Nations Trust Fund เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงร่วมกับ General Welfare Prathistan ได้ฝึกผู้หญิงในชนบทในเนปาลให้เป็นผู้สื่อข่าววิทยุชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “VOICES” โครงการนี้รวบรวมและถ่ายทอดเสียงของผู้หญิงชายขอบจำนวนมากที่สุดในประเทศ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียกร้องให้ดำเนินการระดับรากหญ้าเกี่ยวกับการระบาดของเชื้อเอชไอวีกับเอดส์และ VAWG ด้วยโครงการนี้ ผู้หญิงจะได้รับการฝึกให้เก็บรวบรวมเรื่องราวของผู้หญิงในชนบทคนอื่น ๆ มาสร้างเป็นรายการวิทยุ “เปลี่ยนแปลงโลกของเรา” รายการนี้มีผู้ฟังถึงสองล้านคนและว่าด้วยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง การสร้างสันติภาพ และความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง มีการเปิดตัวกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงควบคู่ไปกับโครงการนี้ทางรายการวิทยุ นวัตกรรม รวมถึงการฝึกอบรมและกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้แล้ว ยังมีการจัดตั้งกลุ่มผู้ฟังในชุมชน 60 กลุ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้นำระดับรากหญ้าและเพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมด้วย

การประเมินผลกระทบเมื่อปิดโปรแกรมพบว่า VOICES ประสบความสำเร็จในเป้าหมายหลักในการเพิ่มการสนทนาระหว่างสมาชิกในครอบครัว ปรับปรุงการเชื่อมโยงระหว่างผู้ขอรับบริการและการส่งมอบบริการในระดับชุมชน และสนับสนุนให้ชุมชนดำเนินการต่อต้านเอชไอวีและเอดส์ และ VAWG

ดูข้อมูลเพิ่มเติมและผลการประเมินโครงการได้ที่ :

http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/equal_access_impact_assessment.pdf

รายการที่มีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมควรเป็นไปตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เล็งไปที่ตัวบุคคลและบรรทัดฐานทางสังคมที่กว้างขึ้น

➔ เครื่องช่วยโครงการริเริ่มการสื่อสาร Communication Initiative มีงานวิจัยทฤษฎีและเครื่องมือมากมายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถดูได้ที่ : http://www.comminit.com/global/search/apachesolr_search/?filters=tid:36%20tid:25

กิจกรรมการขับเคลื่อนชุมชนอาจรวมถึงการประชุมสาธารณะ การประชุมเชิงปฏิบัติการในชุมชน หรือการฝึกเพื่อน (peer training) ในระหว่างและหลังจากการออกอากาศละครเรื่องใด ๆ และจะมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อ NGO ในพื้นที่ที่มีความเชี่ยวชาญด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงมีส่วนร่วมด้วย

แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างทั่วถึง : SASA! Raising Voices (ยูกันดา)

ศูนย์ป้องกันความรุนแรงในครอบครัวเป็น NGO ที่ตั้งอยู่ในยูกันดา ดำเนินการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวผ่านแนวทางการระดมความคิดเห็นของชุมชนมาตลอดระยะเวลา 4 ปีทั่วทั้งเขตคาเวมเป ศูนย์ใช้แนวทางที่พัฒนาโดย Raising Voices ที่เรียกว่า SASA! โดยมีสมาชิกในชุมชนที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่จากสถาบันต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ศูนย์อนามัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอื่น ๆ มาร่วมกันในการวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว สมาชิก “สามัญ” (85 คนโดยจำนวนผู้หญิงและผู้ชายเท่ากัน) กลายเป็นอาสาสมัครของชุมชน ที่ปรึกษาและนักเคลื่อนไหว พวกเขาเชื่อมโยงกับกับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้านและญาติ ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากศูนย์ ผู้นำความคิดเห็น เช่น หัวหน้าตำบล ผู้นำในชุมชนที่เรียกว่า “ป้า” และเจ้าหน้าที่รัฐบาลท้องถิ่นระดับหมู่บ้านเข้าร่วมเป็นพันธมิตร โดยมีบทบาทสร้างแรงบันดาลใจและทำให้ผู้อื่นปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติของตนเอง ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่รัฐบาลท้องถิ่นเพิ่งผ่านกฎหมายป้องกันความรุนแรงในครอบครัวครั้งแรกในยูกันดาซึ่งใช้ทั่วคาเวมเป เจ้าหน้าที่จากสถาบันต่าง ๆ เช่น ตำรวจ สถาบันทางศาสนาและสถานบริการด้านสุขภาพถูกดึงให้เข้ามามีส่วนร่วมใน

กระบวนการประเมินนโยบายและแนวปฏิบัติที่มีอยู่ และมีการชี้แนะให้มีการสร้างทัศนคติและแนวปฏิบัติที่เอื้อต่อผู้หญิงมากขึ้น ด้วยผลจากกิจกรรมเหล่านี้ ทำให้ระบบคุณค่าใหม่หยั่งรากฝังลงในเขตคาเวมเป ปัจจุบันความรุนแรงในครอบครัวถูกมองว่าเป็นปัญหาในชุมชน มีกลไกสนับสนุนในท้องถิ่นที่มีประโยชน์ต่อผู้หญิง ผู้คนกล้าที่จะเผชิญหน้ากับผู้ชายที่ใช้ความรุนแรงมากขึ้น และสถาบันต่าง ๆ ก็ตอบโต้การใช้ความรุนแรงมากขึ้น แม้ว่ายังมีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นในเขตคาเวมเป แต่ระดับการยอมรับทางสังคมต่อความรุนแรงนั้นเปลี่ยนไป และมีกรรณำแนวทาง Raising Voices ไปปรับและใช้ในชุมชนทั่วโลก

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการริเริ่มและเข้าถึงทรัพยากรได้ที่ : <http://raisingvoices.org/>

คำแนะนำการทำโครงการและบทเรียนบางส่วนที่ได้เรียนรู้จากการขับเคลื่อนชุมชน ได้แก่ :

- เน้นประโยชน์ของสิทธิมนุษยชนและความสัมพันธ์ที่ไม่ใช้ความรุนแรงกับทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
- แก้ปัญหาความรุนแรงในบริบทของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและครอบครัวที่แข็งแรงแทนการแสดงจุดยืนของแต่ละบุคคล
- ใช้กลยุทธ์แบบผสมผสานด้วยโครงการแบบบูรณาการ (เช่น จัดโครงการศึกษาเป็นกลุ่มร่วมกับแคมเปญเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ชุมชนและสื่อมวลชน)
- ส่งเสริมความเป็นเจ้าของชุมชนและการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืน โดยกระตุ้นให้สมาชิกเป็นนักเคลื่อนไหวด้วยตนเอง
- รวมผู้ชายเข้าด้วยอย่างชัดเจน
- ร่วมมือโดยตรงกับสมาชิกของชุมชนนั้น และเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคคล กลุ่มและสถาบันในการเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง
- ค่อย ๆ ปลุกฝังความหวังและความคาดหวังเกี่ยวกับทางเลือกอื่นของความรุนแรง
- ปรับกระบวนการให้เป็นแบบรายบุคคล โดยสะท้อนให้เห็นว่าแต่ละคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาได้
- กำหนดกรอบความรุนแรงต่อผู้หญิงให้เป็นความรับผิดชอบของชุมชน ไม่ใช่เป็นปัญหาของผู้หญิงแต่ละคน (Michau, 2007)

สมาคมเพื่อความเข้าใจในการปรับขนาด (CUSP) เป็นการดำเนินงานร่วมกัน(ระหว่าง CEDOVIP, IMAGE, สถาบันอนามัยการเจริญพันธุ์, OXFAM, Pontos de Encontro, Raising Voices, Salamander Trust, Sonke Gender Justice, Tostan และ We Can) โดยใช้บรรทัดฐานทางสังคมที่ได้รับการประเมินแล้วมาเปลี่ยนรูปแบบการทำ

รายการในชุมชนทั่วโลก การไตร่ตรองร่วมกันทำให้เกิดการถอดบทเรียนที่สำคัญสำหรับผู้สนใจในการปรับตัว ทำซ้ำ และขยายรายการที่มีอยู่ ซึ่งได้แก่ :

- ให้ความสำคัญในการปรับแนวทางของโครงการอย่างเพียงพอ
- ยึดมั่นในหลักการสำคัญของโครงการ
- สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง
- มีส่วนร่วมกับผู้พัฒนาโครงการ
- คิดให้ไกลกว่าตัวเลข (มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้าง)
- มีความเป็นปัจเจกบุคคล (ซึ่งสัมพันธ์กับค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ และการปฏิบัติ)
- ปรับตัวและพัฒนา
- สนับสนุนนวัตกรรม

ที่มา :

- ➡ กรอบการดำเนินการเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง : <http://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2015/11/prevention-framework>
- ➡ สิ่งที่ทำได้เพื่อป้องกันความรุนแรง : <http://www.whatworks.co.za/resources/evidence-reviews>
- ➡ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง : <http://www.endvawnow.org/en/articles/343-community-mobilization.html>
- ➡ On the CUSP of Change : ตัววัดบรรทัดฐานทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ : http://raisingvoices.org/wp-content/uploads/2013/02/CUSP.SVRIpaper.Final_.6sept2017.forWeb.pdf

ภาคผนวก ปฏิบัติการที่จำเป็น 10 ประการ

ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ความหลากหลายและการให้ความเคารพ

1. มุ่งมั่นเพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศภายในองค์กร รวมถึงการสรรหาพนักงานหญิง การรักษาให้อยู่ในตำแหน่งนาน ๆ การเลื่อนขั้น การสร้างความมั่นใจว่าเสียงของผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และโครงสร้างในการตัดสินใจ และส่งเสริมนโยบายของบริษัท และองค์กรว่าด้วยการล่วงละเมิดและการเหยียดเพศ สมดุลชีวิตในการทำงาน การสื่อสารทางไกลและชั่วโมงการทำงานที่ยืดหยุ่น (โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับความรับผิดชอบในการดูแลครอบครัวที่เท่าเทียมกันมากขึ้นในหมู่พนักงานชายและหญิง)
2. แก้ไขปัญหาความปลอดภัยของนักข่าวหญิงโดยการใช้หลักเกณฑ์ทั่วทั้งอุตสาหกรรม เพื่อชี้ให้เห็นและติดตามการล่วงละเมิดและการเหยียด เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหาย (พนักงานประจำ พาร์ทไทม์และบุคลากรอื่น ๆ) สามารถเข้าถึงกลไกการรายงานและการสนับสนุน และจัดให้มีมาตรการสนับสนุนในทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการละเมิดภายในองค์กร นอกเหนือจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติการก็ควรได้รับมอบหมาย
3. ดำเนินการฝึกอบรมและโครงการการศึกษาที่ไม่เพียง แต่สร้างความคุ้นเคยให้บุคลากรเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร นโยบาย แนวปฏิบัติ และหลักจรรยาบรรณที่วางไว้ แต่ยังรวมถึงโอกาสในการมีส่วนร่วมโดยตรงซึ่งทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนได้ในตัวเอง เพื่อจัดการกับวัฒนธรรมของสถาบัน อันจะทำให้สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติฝังอยู่ในโครงสร้างและแนวปฏิบัติ

ตรวจสอบและปรับปรุงเนื้อหา

4. ดำเนินการตรวจสอบสื่อทุกรูปแบบ (สิ่งพิมพ์ หน้าจอ วิทยุและ ICT) เพื่อติดตามว่ามีภาพลักษณ์ของเด็กผู้หญิง ผู้หญิง เด็กผู้ชาย และผู้ชายแบบเหมารวมหรือไม่ และมีการส่งเสริมทัศนคติและมุมมองที่เลือกปฏิบัติหรือไม่ ตลอดจนมีวิธีการจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างไร ใช้การวิเคราะห์ผลการติดตามเพื่อมีส่วนร่วมกับสื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก
5. มีแนวทางที่ละเอียดรอบคอบสำหรับบรรณาธิการ และการมีส่วนร่วม ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้เสียหาย เพื่อให้แน่ใจว่ามีปฏิบัติการ

ตามหลักจริยธรรม โดยยึดผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางและใช้หลักสิทธิมนุษยชนในการปฏิบัติตามมาตรฐานและโครงการริเริ่มทั้งหมด

6. ปลุกฝังการรู้จักใช้สื่อและสารสนเทศเพื่อส่งเสริมให้ผู้หญิงและเด็กหญิง (และผู้ชายและเด็กชาย) สามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้อย่างเท่าเทียมกัน และปลุกฝังทักษะที่จำเป็นในการนำทาง มีส่วนร่วมและคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาที่เข้าถึง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากปริมาณข้อมูลและรูปภาพ รวมถึงเนื้อหาที่เป็นอันตรายสามารถเข้าถึงได้ง่ายทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์ เสียง วิดีโอและดิจิทัล
7. อำนาจความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงเสียงของผู้รอดชีวิตที่มาจากภูมิภาคที่ต่างกันและเต็มใจที่จะพูดคุยกับสื่อต่างๆ ขอความยินยอมให้ข้อมูลจากผู้รอดชีวิตและให้ความช่วยเหลือด้านจิตวิทยาและการพูดในที่สาธารณะ เพื่อสามารถสื่อสารประสบการณ์และสารที่ต้องการถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พันธมิตรเพื่อการเปลี่ยนแปลง

8. ออกแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เน้นการทำทนายภาพเหมารวมทางเพศ การเลือกปฏิบัติ ความไม่เท่าเทียมกันและความเป็นชายที่เป็นอันตราย เพื่อเน้นให้เห็นบทบาทของบรรทัดฐานทางสังคมที่มีต่อการกระทำผิดและการยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง เข้าหาบริษัท ผู้ผลิตหรือสร้างรายการของตนเองโดยใช้สื่อรูปแบบที่มีอยู่ทั่วไป เช่น วิทยุชุมชนหรือโซเชียลมีเดีย Edutainment อาจเป็นหัวใจสำคัญของการมีส่วนร่วม แต่สิ่งสำคัญคือจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อชุมชนมีส่วนร่วมโดยตรง
9. ร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ (เช่น กลุ่มสิทธิสตรี ผู้เชี่ยวชาญด้าน GBV เทศบาล) เพื่อภารกิจในการป้องกันความรุนแรงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่เป็นหลักในชุมชนท้องถิ่นในการเข้าถึงผู้ชายและผู้หญิง เด็กหญิงและเด็กชาย ด้วยการพัฒนาแบบซึ่งหน้าและทำโครงการที่ว่าด้วยบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นอันตราย
10. สร้างเครือข่ายหรือเข้าร่วมเครือข่ายที่มุ่งเน้นในการทำงานด้านเพศ ความรุนแรงต่อผู้หญิง และเด็กหญิงและสื่อ เพื่อแบ่งปันข้อมูลและบทเรียนที่ได้ และให้ความร่วมมือในโครงการและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น

บรรณานุกรม

- Aaker, J., & Smith, A. 2010. The dragonfly effect: Quick, effective, and powerful ways to use social media to drive social change.
- African Union. 2003. Protocol to the African Charter on Human and Peoples' Rights on the Rights of Women in Africa. Article 12. http://www.achpr.org/files/instruments/women-protocol/achpr_instr_proto_women_eng.pdf
- Airhihenbuwe, C. O. and Obregon, R. 2000. A critical assessment of theories/models used in health communication for HIV and AIDS, *Journal of Health Communication*.
- ASEAN. 2015. ASEAN Regional Plan of Action on the Elimination of Violence against Women. http://www.asean.org/storage/images/2015/November/27th-summit/ASCC_documents/ASEAN%20Regional%20Plan%20of%20Action%20on%20Elimination%20of%20Violence%20Against%20WomenAdopted.pdf
- Association for Progressive Communications (APC). Undated. GenderIT.org. <https://genderit.org/onlinevaw/>
- Bezrukova, K., Spell, C. S., Perry, J. L. and Jehn, K. A. 2016. A meta-analytical integration of over 40 years of research on diversity training evaluation. *Psychological Bulletin*, Vol. 142(11), p. 1227-1274. <http://dx.doi.org/10.1037/bul0000067>
- Byerly, C. M. 2011. Global Report on the Status of Women in the News Media. Washington, International Women's News Media Foundation (IWMF). <https://www.iwmf.org/our-research/global-report/>
- Center for Cyber Safety and Education, (ISC)², and Alta Associates' Executive Women's Forum. 2017. The 2017 Global Information Security Workforce Study: Women in Cybersecurity. <https://iamcybersafe.org/wp-content/uploads/2017/03/WomensReport.pdf>
- Coffman, J. 2003. Lessons in Evaluating Communications Campaigns: Five case studies. Cambridge, Harvard Family Research Project.
- Common Cause Foundation. 2018. <http://valuesandframes.org/>
- Council of Europe. 2011. Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence. Istanbul. No. 210, Article 17. <https://rm.coe.int/1680o8482e>
- Crenshaw, K. 1991. Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of color. *Stanford Law Review*, p. 1241-1299.
- DAW, OHCHR, and UNIFEM. 2000. Gender and racial discrimination, Report of the Expert Group Meeting. Zagreb. <http://www.un.org/womenwatch/daw/csw/genrac/report.htm>
- European Commission. 2017. Communication from the Commission to the European Parliament, The Council, The European Economic and Social Committee and the Committee of Regions, An Initiative to Support Work-Life Balance for Working Parents and Carers. Brussels. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2017%3A252%3AFIN>
- European Institute for Gender Equality. Date Unknown. Gender Audit. <http://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/methods-tools/gender-audit>
- European Parliament, Directorate-General for Internal Policies, Policy Department. 2018. Citizens' Rights and Constitutional Affairs, Gender Equality in the Media Sector. [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/596839/IPOL_STU\(2018\)596839_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/596839/IPOL_STU(2018)596839_EN.pdf)
- Ferrier, M. 2018. Attacks and Harassment, The Impact on Female Journalists and Their Reporting. Trollbusters and IWMF. <https://www.iwmf.org/wp-content/uploads/2018/09/Attacks-and-Harassment.pdf>
- Galvão, Luisa. 2015. Reporting on Violence against Women: A Case Study of Select News Media in Seven Countries in Latin America and the Caribbean. Inter-American Development Bank.
- Gardiner, B., Mansfield, M., Anderson, I., Louter, D. and Ulmanu, M. 2016. The dark side of Guardian comments. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/technology/2016/apr/12/the-dark-side-of-guardian-comments>
- Geena Davis Institute on Gender in Media. 2017. Gender Bias in Advertising, Research, Trends and New Visual Language. <https://seejane.org/research-informs-empowers/gender-bias-advertising/>
- Geena Davis Institute on Gender in Media, University of Southern California, The Rockefeller Foundation, and UN Women. 2014. Gender Bias Without Borders, An Investigation of Female Characters in Popular Films Across

- 11 Countries. <https://seejane.org/wp-content/uploads/gender-bias-without-borders-executive-summary.pdf>
- Geena Davis Institute on Gender in Media. Date Unknown. The Reel Truth: Women Aren't Seen or Heard, An Automated Analysis of Gender Representation in Popular Films. <https://seejane.org/research-informs-empowers/data/>
- Government of Morocco. 2018. Royal Edict 1.18.19, Implementing Law 103.03 on the Elimination of Violence Against Women. http://www.sgg.gov.ma/Portals/1/BO/2018/BO_6655_Ar.pdf?ver=2018-03-16-133134-870
- Government of New Zealand. 2018. Statutory Prohibitions on Publication for Media as at February 2018. <https://www.courtsofnz.govt.nz/going-to-court/media/rules-and-resources/141110SPPM.pdf>
- Government of the Slovak Republic. 2014. National Action Plan for the Prevention and Elimination of Violence against Women 2014-2019. https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CEDAW/Shared%20Documents/SVK/INT_CEDAW_ADR_SVK_17645_E.pdf
- Government of Timor-Leste, Secretariat of State for the Support and Socio-Economic Promotion of Women. 2017. National Action Plan on Gender-Based Violence 2017-2021.
- GSMA, GSMA Intelligence. 2016. The Mobile Economy 2016. <https://www.gsmainelligence.com/research/?file=97928efe09cdba2864c4cf1ad1a2f58c&download>
- The Guardian. 2017. <https://www.theguardian.com/uk-news/2017/aug/14/half-uk-girls-bullied-social-media-survey>
- Heise, L. and Manji, K. 2016. Social Norms. GSDRC Professional Development Reading Pack. No. 31. Birmingham, University of Birmingham. <http://www.gsdr.org/professional-dev/social-norms/>
- Human Rights Council. 2018. Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences on online violence against women and girls from a human rights perspective, A/HRC/38/47.
- International Federation of Journalists (IFJ). 2018. IFJ Survey: two-thirds of women journalists suffered gender-based online attacks. <https://www.ifj.org/media-centre/news/detail/category/press-releases/article/ifj-survey-two-thirds-of-women-journalists-suffered-gender-based-online-attacks.html>
- IFJ. 2017. IFJ Survey: One in two women journalists suffer gender-based violence at work. <http://www.ifj.org/nc/en/news-single-view/backpid/1/article/ifj-survey-one-in-two-women-journalists-suffer-gender-based-violence-at-work/>
- Institute for the Equality of Women and Men. 2015. Stop Violence, National Action Plan to Combat All Forms of Gender-Based Violence 2015-2019. Government of Belgium, Institute for the Equality of Women and Men. https://www.loonkloof.be/sites/default/files/88_-_stop_violence._nap_2015-2019.pdf
- International Women's News Media Foundation (IWWMF) and the International News Safety Institute (INSI). 2014. Violence and Harassment Against Women in the News Media: A Global Picture.
- International Telecommunications Union (ITU). 2017. ICT Facts and Figures 2017. Geneva, ITU. <https://www.itu.int/en/ITU-D/Statistics/Pages/facts/default.aspx>
- ITU. 2014. WSIS+10 Vision for WSIS Beyond 2015. Geneva, ITU. <https://www.itu.int/net/wsis/review/inc/docs/final/wsis10vision.r1.pdf>
- Lakoff, G. 2006. Simple Framing. Rockridge Institute.
- Lamb, B. 1997. The Good Campaigns Guide.
- Larasi, M., Director of Imkaan and UN Women in cooperation with ESCAP, UNDP, UNFPA, UNICEF and WHO. 2012. Report of the Expert Group Meeting on Prevention of Violence against Women and Girls, EGM/PVAWG/EP.8.
- Luxton, E. 2016. Where are the Women in Tech? 3 Charts that Reveal the Gender Gap. World Economic Forum. <https://www.weforum.org/agenda/2016/04/where-are-the-women-in-computing/>
- Macharia, S. 2015. Global Media Monitoring Project 2015, Who Makes the News? World Association for Christian Communications. http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/reports_2015/global/gmmp_global_report_en.pdf
- McKinsey & Company. 2015. A CEO's guide to gender equality. <https://www.mckinsey.com/global-themes/leadership/a-ceos-guide-to-gender-equality>
- Michau, L. 2007. Raising Voices.

- Module 2: Unit 11: Media Regulation. University of Leicester. <https://www.le.ac.uk/oerresources/media/ms7501/mod2unit11/index.htm>
- OHCHR. Date Unknown. Gender Stereotyping. <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/WRGS/Pages/GenderStereotypes.aspx>
- OHCHR. Date Unknown. Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences. <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/SRWomen/Pages/SRWomenIndex.aspx>
- Organization of American States. 1994. Inter-American Convention on the Prevention, Punishment and Eradication of Violence against Women. Article 8. <http://www.oas.org/en/mesecvi/docs/BelemDoPara-ENGLISH.pdf>
- OSCE. 2008. The Media Self-Regulation Guidebook. Vienna, OSCE. <http://www.osce.org/fom/31497?download=true>
- Red Latinoamericana de Observatorios de Medios Comunicacion. 2007. <http://www.gloobal.net/iepala/gloobal/fichas/ficha.php?id=29719&entidad=Agentes&html=1>
- Reporters Without Borders. 2018. Online Harassment of Journalists, Attack of the trolls. https://rsf.org/sites/default/files/rsf_report_on_online_harassment.pdf
- Singhal, A. and Rogers, E. M. 1999. Entertainment-Education: A Communication Strategy for Social Change.
- Sustainable Development Goal 5, Achieve gender equality and empower all women and girls. 2018. <https://sustainabledevelopment.un.org/sdgs>
- Sutherland, G., Simons, M. and Blatchford, A. 2017. Emerging Evidence, Insights and Lessons: News media and the primary prevention of violence against women and their children. Melbourne, Our Watch and the Australian Government. <https://www.ourwatch.org.au/getmedia/0c1126a1-4a75-4271-8fc4-81862ed20a86/Emerging-evidence-guide-media.pdf.aspx>
- Tavares, P. and Wodon, Q. 2018. Ending Violence Against Women and Girls, Global and Regional Trends in Women's Legal Protection Against Domestic Violence and Sexual Harassment. Children's Investment Fund Foundation, Global Partnership for Education and World Bank. <http://pubdocs.worldbank.org/en/679221517425064052/EndingViolenceAgainstWomenandGirls-GBVLaws-Feb2018.pdf>
- Toledo, P. and Lagos, C. 2014. The Media and Gender-Based Murders of Women: notes on the cases in Europe and Latin America. Heinrich Bohl Stiftung, European Union. http://eu.boell.org/sites/default/files/uploads/2014/07/femicide_mc_ptoledo_clagos_en.pdf
- Tran, T. D., Nguyen, H. and Fisher, J. 2016. Attitudes towards Intimate Partner Violence against Women among Women and Men in 39 Low-and Middle-Income countries. PLoS one, Vol. 11(11). <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0167438>
- UNAOC. Date Unknown. High-Level Group. <https://www.unaoc.org/who-we-are/high-level-group/>
- UN Broadband Commission. 2013. UN Broadband Commission sets new gender target: getting more women connected to ICTs 'critical' to post-2015 development agenda, Broadband access key to meeting gender-related MDGs. Mexico City. http://www.itu.int/net/pressoffice/press_releases/2013/o8.aspx#.XE-NalxKi7z
- UNDP, UNFPA, UN Women and UNV. 2013. Using social media for the prevention of violence against women, Lessons learned from social media communications campaigns to prevent violence against women in India, China, and Viet Nam. Bangkok, Partners for Prevention. http://www.partners4prevention.org/sites/default/files/resources/socialmedia_final.pdf
- UNESCO. 2017. Strengthening the Implementation of the UN Plan of Action on the Safety of Journalists and the Issue of Impunity Consultation, Consultation outcome document. https://en.unesco.org/sites/default/files/options_geneva_consultation.pdf
- UNESCO. 2014. Media and Gender: A Scholarly Agenda for the Global Alliance on Media and Gender. Paris.
- UN, General Assembly. 2017. The safety of journalists and the issue of impunity, Report of the Secretary-General. A/72/290.
- UN, General Assembly. 1995. Beijing Declaration and Platform for Action. Articles G and J. <http://www.un.org/women-watch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20E.pdf>
- UN, General Assembly. 1993. United Nations Declaration on the Elimination of Violence Against Women. A/RES/48/104, Article 1.
- UN, General Assembly. 1979. Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women. New York. Article 11.

UN, General Assembly. 1966. International Covenant on Civil and Political Rights. New York. No. 14668, available from <https://treaties.un.org/doc/publication/unts/volume%20999/volume-999-i-14668-english.pdf>

UNICEF, UNFPA, UNDP, and UN Women. 1997. Gender Mainstreaming. Extract from the Report of the Economic and Social Council for 1997. A/52/3.

Unilever. 2016. Girls and Beauty Confidence: The Global Report. https://www.unilever.com/Images/dove-girls-beauty-confidence-report-infographic_tcm244-511240_en.pdf

UN Secretary-General's High-Level Panel on Women's Economic Empowerment. 2017. Driver 3 Working Group Paper, Recognizing, Reducing and Redistributing Unpaid Work and Care. <http://hlp-wee.unwomen.org/-/media/hlp%20wee/attachments/reports-toolkits/hlp-wee-working-group-paper-driver-3-en.pdf?la=en>

Unstereotype Alliance. 2018. Beyond Gender: The Invisible Stereotypes. <http://www.unstereotypealliance.org/-/media/files/un%20women/unsta/resources/unstereotype%20alliance%20beyond%20gender%20report.pdf?la=en>

UN Women. 2015. A Framework to Underpin Action to Prevent Violence against Women. http://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/prevention_framework_unwomen_nov2015.pdf?la=en&vs=5223

WHO, Department of Reproductive Health and Research, London School of Hygiene and Tropical Medicine, and South African Medical Research Council. 2013. Global and regional estimates of violence against women: prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence. Geneva, Department of Reproductive Health and Research and WHO. https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/85239/9789241564625_eng.pdf;jsessionid=6527D5E4DBF7CDA974AF93DA79F6D2A8?sequence=1

Wing, A. K. 1997. A critical race feminist conceptualization of violence: South African and Palestinian women. *Albany Law Review*, Vol. 60(3), pp. 943-976.

World Association of Christian Communication (WACC) and IFJ. 2012. Learning Resource Kit for Gender-Ethical Journalism and Media House Policy, Book 1: Conceptual Issues. http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/learning_resource_kit/learning-resource-kit-book-1-eng.pdf

World Federation of Advertisers (WFA). 2018. A Guide to progressive gender portrayals in advertising, The case for unstereotyping ads. <https://www.wfanet.org/app/uploads/2018/06/WFA-Guide-to-Progressive-Gender-Portrayals-in-Advertising.pdf>

World Wide Web Foundation. 2015. Web Index Report 2014-15. https://thewebindex.org/wp-content/uploads/2014/12/Web_Index_24pp_November2014.pdf

GENDER
EQUALITY

한국여성평등교육진흥원
KOREAN INSTITUTE FOR GENDER EQUALITY
PROMOTION AND EDUCATION

ISBN: 978-92-9223-685-4

9 789292 236854